Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat bij de mensen

Het Boek van de Hemel

Deel 29

Oproep aan de schepselen om terug te keren
naar de plaats, rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen zijn

Luisa Piccarreta

De kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deze teksten zijn gebaseerd op:

de originele Italiaanse tekst van

het origineel Italiaans Manuscript

Voor privé- gebruik

Studie- Uitgave

Wij wachten op de officiële vertaling van het Vaticaan

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis

https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz

Deel 29

29-1- 13 februari 1931 – De mens die leeft in de Goddelijke Wil, leeft in het centrum van zijn Licht. Omgekeerd bevindt de mens die niet in de Goddelijke Wil leeft, zich aan de rand van zijn Licht. De rust van God. De Schepping is stilzwijgend en de mens is de stem van de Schepping. De echo van God in de mens. Wanneer God zijn Waarheden openbaart, komt Hij uit zijn Rust en zet Hij zijn Werk verder.

(1) Mijn leven, mijn lieve Jezus, o, kom mij helpen, verlaat mij niet.
Met de kracht van uw allerheiligste Wil,
vervul mijn arme ziel en verwijder alles wat mij verontrust en kwelt!
Laat deze nieuwe Zon van Vrede en Liefde in mij opgaan!
Anders heb ik niet genoeg kracht meer om het offer van het schrijven te blijven brengen. Mijn hand trilt al en mijn pen glijdt niet meer over het papier.

Mijn Liefde, als U mij niet helpt, als U uw Gerechtigheid niet van mij afneemt, die mij in deze vreselijke toestand brengt,
zal ik me niet in staat voelen om nog ook maar één woord te schrijven.

Help me dus en ik zal mijn best doen om zoveel mogelijk te gehoorzamen aan degene die mij opdraagt om alles op te schrijven wat U mij over uw allerheiligste Wil gezegd hebt.
Aangezien het om dingen uit het verleden gaat, zal ik alles wat betrekking heeft op uw Goddelijke Wil bijeen brengen.

(2) Ik voelde me beklemd en overspoeld door een intense bitterheid.
Toen bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.
Hij nam me in zijn armen om me te steunen.

Hij zei mij:
(3) "Wees moedig, mijn dochter, denk eraan
- dat een Goddelijke Wil in jou heerst en
- dat Hij een Bron van geluk en eeuwige vreugde is.
Verbittering en bedruktheid vormen wolken rond de zon van mijn Wil en verhinderen dat zijn Stralen op jouw wezen schijnen

Mijn Wil wil je gelukkig maken. Hij voelt dat het Geluk dat Hij je wil geven, door jouw bitterheid afgewezen wordt.
Je hebt een Goddelijke Zon tot je beschikking.
Maar door jouw bitterheid, voel je die regen die je bedrukt en die je ziel tot de rand toe vult.

Je zou moeten weten dat de ziel die in mijn Wil leeft, zich *in het centrum* van de sfeer van de Goddelijke Zon bevindt.
En *zij kan zeggen*: "De Zon is van mij."

Maar degene die niet in Hem leeft, bevindt zich *aan de periferie* van het Licht dat de goddelijke Zon overal verspreidt.

Mijn Wil, met zijn Onmetelijkheid, kan en wil zich aan niemand onthouden. Hij is als de zon die gedwongen is haar Licht aan iedereen te schenken, ook al willen niet allen het ontvangen.

En waarom? Omdat mijn Wil Licht is.
En omdat het de aard van het Licht is om zich aan iedereen te geven, zowel aan hen die het niet willen als aan degenen die het wel willen.

Maar ***wat is het grote verschil tussen:***
- de ziel die in het Centrum van mijn Goddelijke Zon leeft en
- de ziel die aan de rand ervan leeft?

Het verschil is dat ***de eerste*** de Goede Dingen van het Licht bezit, en die zijn oneindig. Het Licht verdedigt haar tegen alle kwaad, zodat de zonde geen leven heeft in dit Licht.

Als er bitterheid opkomt, is dat als wolken, die geen eeuwig leven kunnen hebben. Een zacht briesje van mijn Wil is voldoende om zelfs de zwaarste wolken te verdrijven.
En de ziel bevindt zich terug in het centrum van haar eigen Zon.

Temeer omdat *de bitterheid van degenen die in mijn Wil leven altijd voor mijn Zaak is.*
Ik kan zeggen dat Ik met jou meevoel en dat als Ik jou zie wenen, Ik met jou mee ween, omdat mijn Wil Mij onafscheidelijk maakt van degene die in Hem leeft.
Ik voel haar lijden meer dan alsof dit het Mijne was.

In feite roept mijn Wil, die in deze ziel woont, mijn Mensheid op in degene die lijdt, om Haar toe te laten haar Leven op aarde te herhalen

O, welke Goddelijke Wonderen vinden plaats!
Er ontstaan nieuwe stromen tussen de aarde en de hemel, dankzij dit nieuwe leven van lijden, dat Jezus in deze ziel kan leven!

Mijn Hart is menselijk, maar het is ook Goddelijk.
En het bezit de zachtste tederheid.
Wanneer Ik een ziel, die Mij bemint, zie lijden, dan zijn de aantrekkingskracht en de tederheid van mijn Hart zeer krachtig!

Dan laat mijn zeer tedere Liefde mijn Hart smelten.
En Het stort zich uit over het lijden en het hart van mijn geliefde ziel.

Daarom ben Ik bij jou in het lijden, en wel op twee manieren:
als deelnemer aan het lijden en als toeschouwer. Zo kan Ik genieten van de vruchten van mijn Lijden, dat Ik in de ziel wil ontwikkelen.

Voor degene die in mijn Wil leeft, zijn er Zonnen in het centrum van haar leven. En *Wij zijn onafscheidelijk*. Ik voel haar in mijn Hart kloppen. En zij voelt mijn Leven kloppen in de intimiteit van haar ziel.

Wat betreft ***degene die aan de rand van het Licht leeft***:
De Zon van mijn Goddelijke Wil verspreidt zich overal.
Maar deze ziel is geen eigenaar van het Licht.

Want ware bezit bestaat alleen als een goed *in zichzelf* aanwezig is en als niemand het je kan ontnemen, noch in dit leven, noch in het volgende. Het goed dat zich buiten jezelf bevindt, is onderhevig aan gevaar. En het kan geen zekerheid bieden.

Zo lijdt de ziel onder zwakheid, wispelturigheid en hartstochten.
Deze kwellen haar zodanig dat zij zich ver van haar Schepper verwijderd voelt.

Daarom ***wil Ik je altijd in Mijn Wil hebben, om Mij mijn Leven op aarde te laten voortzetten.***

(4) Ik ging toen door met mijn kleine daden in het Goddelijke Fiat, *van aanbidding, liefde, lofprijzing en zegening* aan mijn Schepper.
De Goddelijke Wil verspreidde hen toen overal.

Want er is geen plaats waar Hij niet te vinden is.

<u>En mijn altijd beminnelijke Jezus voegde eraan toe:</u>

(5) "Lieve dochter van mijn Wil, je moet weten dat mijn Wil niets half doet, maar volledige, volkomen daden verricht, zodat Ik kan zeggen: "Waar mijn Wil is, daar is mijn Daad."

Aangezien de liefde en de aanbidding van zijn geschapen mens, zich in onze Goddelijke Wil verspreidt, vindt mijn Godheid overal in zijn Oneindigheid zijn rustplaats. Wij voelen dan onze diepe Aanbidding die de ziel in onze Wil verricht heeft. Wij blijven daar en Wij rusten.

Wij voelen de liefde van de ziel overal, en Wij zijn afhankelijk van haar liefde en ook van haar lofprijzingen en zegeningen.

Op deze manier wordt de ziel die in onze Wil is, onze steun en onze rust.

Niets verheugt Ons meer dan onze rust te vinden in deze mens.
Dit is een symbool van de rust die Wij namen nadat Wij de hele schepping geschapen hadden.

(6) Bovendien is onze Goddelijke Wil overal aanwezig.
De hemel en de aarde, en alles, is tot de rand toe met Hem vervuld.

Ze zijn als sluiers die Hem verbergen, maar het zijn stomme sluiers.
In hun stilzwijgen spreken ze welsprekend over hun Schepper.
Het is in feite mijn Wil, verborgen in de geschapen dingen, die door deze tekenen spreekt: in de zon door de warmte en het licht, in de wind die heerst, in de lucht die de adem van de mensen vormt.

Oh, als de zon, de wind, de lucht en alle geschapen dingen, konden spreken, hoeveel zouden ze dan over hun Schepper kunnen vertellen!

Wat is het Werk van het Opperwezen dat in staat is om te spreken?
Dat is de mens.
Wij beminden hem zozeer bemind toen Wij hem schiepen,
dat Wij hem de grote Gave van het woord gegeven hebben.
Onze Wil wilde het woord van de mens worden.

Hij wou uit de stilte van de geschapen dingen komen en Hij vormde het stemorgaan in de mens. Hij vormde het woord om te kunnen spreken.

De stem van de mensen is dus een sprekende sluier waarin mijn Wil welsprekend en wijs spreekt.

De mens zegt niet altijd hetzelfde, noch doet hij altijd hetzelfde, zoals de geschapen dingen. Deze veranderen hun handeling nooit. En zij blijven altijd op hun plaats om dezelfde handeling te verrichten die God van hen verwacht.

Mijn Wil laat de mens voortdurend op verschillende wijzen handelen.
Je kan dus *zeggen dat God niet alleen spreekt in de stem, maar ook in de werken, de stappen, de geest en het hart van de mensen.*

Maar hoe groot is onze droefheid,
wanneer Wij zien dat onze sprekende schepping, het grote Goed van het woord gebruikt om Ons te beledigen.

We zien dat zij deze gave gebruikt om de Gever te beledigen en om het grote Wonder van Genade, Liefde, van goddelijke Kennis en Heiligheid, dat Ik kan volbrengen in mijn sprekend werk, nl. de mens, te verhinderen!

Maar voor de ziel die in mijn Wil leeft, ben Ik de stem die spreekt.
Oh! Hoeveel dingen openbaar Ik haar voortdurend.
Ik geniet immers van de volledige vrijheid om verrassende dingen te zeggen en te doen.
Ik kan het wonder van mijn Wil volbrengen, die in haar spreekt, bemint en handelt. Laat Mij dus vrij om te handelen, en je zal zien wat mijn Wil in jou kan doen."
Geef Mij daarom volledige vrijheid.
Dan zal je zien waartoe mijn Wil in jou in staat is.

(7) Ik dacht na over alles wat mijn lieve Jezus mij zopas gezegd had ***Mijn geliefde Heer herhaalde***:
(8) “Mijn dochter, de essentie van ons Goddelijk Wezen is ***een oneindig zeer zuiver Licht, die een oneindige liefde voortbrengt***.

Dit Licht bezit alle Goede Dingen, alle Vreugde, eindeloos Geluk en onbeschrijfelijke Schoonheid. Dit Licht doordringt alles, ziet alles, begrijpt alles. Want voor dit Licht bestaat geen verleden, noch toekomst, maar één enkele Daad, die altijd in werking is.
Deze Daad heeft een veelheid aan effecten, die de hemelen en de aarde vullen.

De oneindige Liefde die ons Licht voortbrengt, doet Ons ons Wezen en alles wat uit Ons voortkomt, beminnen met een Liefde, die Ons tot volmaakte minnaars maakt. ***Wij zijn tot niets anders in staat dan te beminnen, te geven en om Liefde te vragen.***

De weerklank van ons Licht en onze Liefde weerkaatst in het wezen van de ziel die in onze Wil leeft, om het te transformeren in Licht en Liefde. Wat zijn Wij blij dat Wij met Onze scheppende Handen onze modellen kunnen vormen
Als je Jezus gelukkig wilt maken, wees dan aandachtig en
zorg ervoor dat jouw leven alleen uit Licht en Liefde bestaat.

(9) Ik deed alles wat ik kon om me over te geven aan de Goddelijke Wil. Ik dacht aan alle Waarheden betreffende zijn heilige Wil die mijn geliefde Jezus mij geopenbaard had.

Elke Waarheid omvatte het Oneindige en bevatte genoeg Licht om de Hemel en de aarde te vullen.
Ik voelde de Kracht van het Licht en het gewicht van het Oneindige me overspoelen met een onbeschrijfelijke Liefde.

Zij nodigden mij uit om hen te beminnen en hen mij eigen te maken door hen in praktijk te brengen.

Mijn geest verloor zich in zo'n groot Licht.
Mijn lieve ***Jezus zei mij:***

(10) "Mijn dochter, ons Werk voor de mens begon op het moment van de Schepping. En ons Werk ligt in het Woord.
Het bezit onze scheppende Kracht. Het spreekt en schept.
Het spreekt en vormt de mooiste en meest wonderbare werken.

In feite werd met het Werk van zes Fiat's, die Wij uitspraken,
de hele grote machine van het universum gevormd, inclusief de mens die het moest bewonen en die de koning van onze vele werken moest zijn.

Nadat Wij alles hadden geordend, riep onze Liefde ons tot rust.
Rust betekent echter niet dat het werk voltooid is.
Het betekent een pauze om het werk terug te hervatten.

Wil je weten wanneer Wij opnieuw aan het werk gaan?
Telkens wanneer Wij een Waarheid bekend maken,

***hervatten Wij het Werk van de Schepping*.**
Alles wat in het Oude Testament gezegd werd, waren hervattingen van het Werk. Mijn Komst op aarde was niets anders dan een hervatting van het Werk, uit Liefde voor de mensen.

Mijn Leer, de vele Waarheden die door mijn Mond uitgesproken zijn, toonden duidelijk mijn intense arbeid voor de mensen.
Net als bij de Schepping rustte ons Goddelijk Wezen.

Met mijn dood en mijn opstanding wilde Ik ook rusten, om mijn Werk de tijd te geven om vruchten af te werpen onder de mensen.
Maar het was altijd een pauze en niet het einde van het Werk.

Tot het einde der tijden, zal ons Werk een afwisseling zijn van werk en rust, van rust en werk. Zo zie je, mijn lieve dochter, het lange werk dat Ik met jou moest verrichten, om je al deze Waarheden over mijn Goddelijke Wil bekend te maken.

***Ons Opperwezen streeft er bovenal naar om bekend te worden*.**
Daarom heb Ik tijdens dit lange werk niets onbeproefd gelaten.
Ik heb vaak korte rustpauzes genomen, om je de tijd te geven mijn Werk te ontvangen en om je voor te bereiden op andere verrassingen over het Werk van mijn Scheppend Woord.

Wees daarom *aandachtig* om alles te bewaren en niets te verliezen van het Werk van *mijn Woord*.
De waarde ervan is oneindig en voldoende om een hele wereld te redden en te heiligen.

29-2- 15 februari 1931 – Het Goddelijke Leven heeft Voedsel nodig om in de mens te groeien. De mens vormt met zijn liefde, in God zelf, zijn goddelijk Leven. De Goddelijke Liefde bevat de kiem om voortdurend Leven voort te brengen.

(1) Mijn overgave aan het Goddelijk Fiat gaat door, ook al leef ik in de nachtmerrie van bitterheid, van voortdurend wenen en in een sfeer van ongezonde onrust, die mij mijn gebruikelijke vrede en sereniteit ontnemen.
Ik heb me erbij neergelegd, ik kus de Hand die mij slaat. Maar ik voel het vuur dat me verbrandt en de vele stormen die het in mijn arm

bestaan veroorzaakt. Mijn Jezus, help me, laat me niet in de steek!

Jezus scheurt vaak de sluier van dikke wolken om me heen weg, door me een paar bemoedigende woorden te zeggen.
Maar ik moet in deze toestand blijven.

Mijn lieve Jezus verraste me. ***Hij zei me:***
*(2) "*Mijn lieve dochter, *houd moed!* Wees niet bang dat Ik je ooit in de steek zou laten. Ik voel mijn Leven in jou.
En als Ik jou in de steek zou laten, zou dit Leven van Mij in jou, zonder Voedsel zijn om te groeien, zonder Licht om het gelukkig te maken.
Het zou het gezelschap missen van mijn Goddelijk Leven dat Ik zelf in jou gevormd heb.

Je moet weten dat mijn Leven in Mijzelf niets nodig heeft om te groeien en dat mijn Leven niet kan afnemen.
Maar het Leven dat Ik in de mens vorm, heeft Goddelijk Voedsel nodig om te groeien, zodat het Goddelijk Leven beetje bij beetje de hele mens kan vullen. Ik kan je daarom niet verlaten. Als het je lijkt alsof Ik weg ben en dat alles tussen Ons voorbij is, kom Ik plotseling terug naar mijn kleine dochter om haar het Voedsel van mijn Wil te geven.

Je moet weten *dat **mijn Wil Licht is.** En de ziel die in Hem leeft, wordt doordrongen van de eigenschappen van het Licht.*

Dit Licht verspreidt zich in alle handelingen die zij verricht, met een zodanige overvloed, dat het eruit stroomt, wat aangeeft dat ze verricht zijn in het Licht van haar Schepper
Wanneer de ziel bemint, stromen de eigenschappen van de Goddelijke Liefde in haar liefde.
Wanneer zij aanbidt, verbinden de eigenschappen van de Goddelijke Aanbidding zich met haar aanbidding
Kortom, al haar daden zijn vervuld van Goddelijke Eigenschappen.

In mijn Wil verdwijnt het menselijke. De ziel kan onophoudelijk alles nemen. En de Goddelijke Eigenschappen blijven tot haar beschikking.
Oh! Indien iedereen toch maar wist wat het betekent om in mijn Goddelijke Wil te leven, en indien zij de grote Zegeningen kenden, die zij hierdoor, op de meest eenvoudige wijze, ontvangen!

(3) Daarna bleef ik mij overgeven aan het Goddelijk Fiat. Ik kon niets anders zeggen dan mijn '*ik bemin U*' in alle Goddelijke Handelingen.

Ik zei tegen mezelf:
"Jezus, mijn Liefde, mijn *'ik bemin U'* vloeit verder in uw Adem, over uw Tong, in uw Stem en in de kleinste deeltjes van uw aanbiddelijke Persoon."
Toen ik dit deed, liet de Geliefde van mijn leven zich zien, met mijn '*ik bemin U'* in zijn Hart, buiten en binnen zijn Goddelijke Persoon.

Hij genoot daar zozeer van dat Hij me aanspoorde, om zoveel mogelijke *'ik bemin U'*s' te herhalen, om hen in zijn Hart en in zijn hele Persoon terug te vinden. Hij omhelsde mij en ***Hij zei:***

*(4) "*Mijn dochter, ***Liefde is Leven***.
Wanneer deze liefde vanuit de ziel komt die in mijn Wil leeft, heeft zij de kracht om het Leven van de Liefde in God Zelf te vormen.
De essentie van het Goddelijke Leven is Liefde.
Zo vormt de mens in God een ander Goddelijk Leven. En Wij voelen dat dit Goddelijk Leven door de mens in Ons gevormd wordt.

Het is de Goddelijke Wil, die de mens in staat stelt om het Goddelijk Leven, het Leven van Liefde, in God te vormen.
Dit Leven dat de mens met zijn liefde verenigd met onze Wil, gevormd heeft, is de triomf van God en de mens.

Wij nemen deze triomf van Goddelijk Leven, gevormd door de mens om dit Goede aan alle mensen te geven. Wij geven het als een kostbaar Geschenk, dat de kleine dochter van onze Wil hen schenkt.
En Wij wachten vol ongeduld tot zij met haar liefde komt,
om andere Goddelijke Levens in ons Allerhoogste Wezen te vormen.

Mijn dochter, ***onze Liefde is niet onvruchtbaar***. Zij bevat de Kiem die in staat is om voortdurend Leven voort te brengen.
Toen jij *'ik bemin U'* zei in mijn Hartslag, in mijn Adem, genereerde Ik een nieuwe hartslag, een nieuwe ademhaling, enzovoort.
Ik voelde in Mij het ontstaan van het nieuw Leven van mijn Liefde,
dat jouw 'Ik bemin U', vormde.
Oh! Wat was Ik blij toen Ik bedacht, dat mijn dochter mijn eigen Leven in Mij vormde, vol liefde!

Als je eens wist hoe ontroerend deze daad van de mens is,
die God aan God geeft met haar liefde! Hoezeer verheugt het Ons!

En in onze verrukking geven Wij nog meer Liefde, om de voldoening te hebben ons nieuw Leven van Liefde te mogen herhalen. Daarom, bemin, bemin zeer veel! En je zal je lieve Jezus gelukkiger maken.

29-3- 17 februari 1931 – Opgelegde voorwaarden, bittere tranen. Jezus troost Luisa met de verzekering dat Hij haar de genade zal schenken om haar niet in het lijden te laten vallen. Alleen vrijwillig lijden vormt het ware offer.

(1) Ik beleef zeer bittere dagen en mijn arm bestaan is een nachtmerrie. Mijn Jezus, help mij! Verlaat me niet!
Je bent altijd zo goed voor mij geweest. Je hebt me met zoveel liefde gesteund in de strijd van mijn leven.
Ah! Laat me niet in de steek nu de aanvallen nog heviger zijn!
Mijn Liefde, toon uw Macht!

Ziet U, Jezus, het zijn geen demonen, die ik met een kruisteken kan verdrijven, maar het zijn superieuren, die alleen U in deze functie kunt plaatsen. Ik ben de arme veroordeelde en ik weet zelf niet wat ik gedaan heb. O, wat is mijn verhaal droevig!

Ze hebben me verteld, dat ze me onder toezicht wilden plaatsen van een andere priester, afgevaardigd door de bisschop, die artsen zal laten komen om alle bewijzen te verzamelen die hij nodig heeft.
Ik zal door de anderen in de steek gelaten worden en onder zijn gezag geplaatst worden.

Toen ik dat hoorde, barstte ik in snikken uit en kon ik niet meer stoppen. Mijn ogen zijn als fonteinen.
Ik breng de nacht door met wenen en bidden tot Jezus, om me kracht te geven en om een einde te maken aan deze storm.
"Zie je, mijn liefste," zei ik tegen Hem, "al meer dan twee maanden ben ik voortdurend in gevecht: ik strijd met mensen, en ik strijd met U, opdat U me niet in het lijden zou laten vallen."

Wat kost het me veel moeite om met mijn Jezus te vechten!
Niet omdat ik niet wilde lijden, maar omdat ik de situatie niet meer kan

verdragen. Ik zal ophouden met wenen wanneer Hij ermee instemt mij te bevrijden van de problemen met die priester.
Want het is nog steeds oorlog.

En ik weende zo bitter dat ik mijn bloed als gif door mijn aderen voelde stromen, zodat ik vaak het gevoel had dat ik dood was en niet meer ademde. Ik bleef wenen en snikken.
Ik bevond me in een zee van tranen.

Mijn Jezus omhelsde me. En het was alsof Hij zelf ook bijna ging wenen. Zeer teder ***zei Hij mij***::

(2) “Mijn lieve dochter, ween niet meer. Ik kan het niet meer verdragen.
Jouw tranen hebben het diepste van mijn Hart geraakt en
jouw bitterheid is zo groot dat mijn Hart bijna barst.
Houd moed, mijn dochter, weet dat Ik je zeer veel bemin.
En dat deze Liefde mij ertoe drijft om je tevreden te stellen.

Als ik je tot nu toe soms in een toestand van lijden heb gehouden, dan was dat om je te laten begrijpen dat het mijn Wil is die je blijft ondersteunen, zoals Ik dat al zesenveertig jaar doe.
Maar nu ze je met de rug tegen de muur willen zetten, plaatsen ze Mij in een situatie waarin Ik gebruik moet maken van mijn permissieve Wil, om je uit de toestand van slachtoffer te bevrijden.

Wees daarom niet bang.
Want nu zal Ik je mijn Lijden niet meer laten voelen.
Ik zal Mij niet meer zo in jou uitstrekken dat je stijf en onbeweeglijk blijft.
Je zult dus niemand meer nodig hebben.
Blijf kalm, mijn dochter. Zij willen niet meer dat je in het lijden vervalt en Ik zal dat ook niet meer doen.

Je moet weten dat in de toestand van lijden waarin Ik je bracht, *het mijn Mensheid was die zijn Leven van Lijden in jou wilde verderzetten.* Mijn Wil blijft nu het belangrijkste in jou.

Je moet Mij je woord geven, dat je altijd in Hem zal leven, dat je je zal opofferen en het slachtoffer van mijn Wil zal zijn.

Verzeker Mij, mijn lieve dochter, dat je niets zal nalaten van wat Ik je geleerd heb om te doen.
En ga verder met wat je tot nu toe in mijn Fiat gedaan hebt.

Het belangrijkste voor uw Jezus is: de rechten van mijn Wil veiligstellen in jouw ziel. Zeg Mij daarom dat je Mij tevreden zult stellen.

(3) En ik: "Mijn Jezus, ik beloof het, ik zweer het, ik wil blijven doen wat U mij geleerd hebt, maar U mag mij niet verlaten.
Want met U kan ik alles, maar zonder U ben ik tot niets in staat."

Jezus antwoordde:
(4) Wees niet bang, Ik zal je niet verlaten.
Weet dat Ik je bemin en dat zij het zijn, die Mij ertoe gebracht hebben, om je niet langer in deze staat van lijden te laten vervallen.
Het is mijn Liefde voor jou, toen Ik je zo hard zag wenen, die mijn Wil overwonnen heeft en Hem deed zeggen: *'Het is genoeg'*.

Maar weet dat er nu rampen zullen komen. Ze verdienen het.
Als zij de slachtoffers die Ik wil en zoals Ik hen wil, niet accepteren, verdienen zij het terecht om streng gestraft te worden.

En denk niet dat Ik dat op dezelfde dag zal doen.
Wacht even af en je zult zien wat mijn Gerechtigheid voorbereid heeft.
.
(5) Ik heb dan de eerste dag doorgebracht zonder ruzie te maken met Jezus. Hij had mij verzekerd dat Hij me niet in het lijden zou laten vallen. Zo hoefde ik niet meer te vragen om het lijden te mogen aanvaarden dat Jezus me wilde geven. Maar hoewel de strijd voorbij was, bleef ik bang dat mijn geliefde Jezus me zou verrassen.

Om me tot rust te brengen, ***zei Hij mij***:
(6) “Mijn lieve dochter, wees niet bang, Jezus heeft het je vaak genoeg gezegd. Ik ben geen mens, die zijn woord niet nakomt.
Ik ben God en als Ik iets gezegd heb, verander Ik niet.
Ik heb je gezegd dat Ik je niet in het lijden zal laten vallen totdat zij kalmeren en dingen veranderen, en zo zal het zijn.

En zelfs als de wereld in rep en roer is vanwege mijn Gerechtigheid, die de mensen wil straffen, zal Ik mijn Woord niet veranderen.
Want je moet weten dat niets mijn Gerechtigheid kan sussen en de zwaarste straffen kan veranderen in uitstortingen van Genade, behalve vrijwillig lijden.

En de echte slachtoffers zijn niet diegenen die lijden, door noodzaak, ziekte of ongeluk. Want de wereld is vol van dit soort lijden.

De echte slachtoffers zijn degenen die vrijwillig aanvaard hebben om te lijden, wat Ik wil dat zij lijden en zoals Ik dat wil.
Zij zijn de slachtoffers die op Mij gelijken.

Mijn Lijden was volledig vrijwillig. Zij hadden Mij geen enkel leed kunnen berokkenen als Ik dat niet gewild had.
Daarom heb Ik jou, wanneer Ik je in het lijden moest storten, bijna altijd gevraagd, of je dat vrijwillig wilde aanvaarden, opdat jouw lijden vrijwillig en niet gedwongen zou zijn.

Voor God betekent gedwongen of noodzakelijk lijden niet veel.
Het lijden dat God zelf verrukt, dat verliefd maakt en dat zelfs God zelf kan vastbinden, is ***vrijwillig lijden.***

Als je eens wist hoezeer je mijn Hart getroffen hebt, door je als een klein lammetje in mijn Handen te leggen, zodat Ik jou kon vastbinden en met jou kon doen wat Ik wilde!

Ik maakte je onbeweeglijk, ik maakte je stijf. Ik kan zeggen dat Ik je dodelijke pijn liet voelen, en jij liet Me dat doen. Maar dat is niets.
Het ergste was dat je niet zelf uit deze toestand kon komen waarin je door uw Jezus als offerande gebracht was, als mijn dienaar je niet eerst kwam oproepen tot gehoorzaamheid.

Dit maakte je tot een echt slachtoffer.
Geen enkele zieke, zelfs geen gevangene, wordt bewegingsvrijheid en de mogelijkheid om hulp te vragen in extreme nood ontzegd.

Alleen voor jou had mijn Liefde het grootste Kruis voorbereid.
Want Ik wilde en Ik wil nog steeds grote dingen met jou doen.

Hoe groter mijn Plannen zijn,
hoe ongebruikelijker is het Kruis dat Ik vorm.
Ik kan zeggen dat er nog nooit een kruis in de wereld geweest is, zoals dat, dat uw Jezus met zoveel liefde voor jou voorbereid heeft.

Daarom is mijn droefheid onbeschrijfelijk, wanneer Ik zie dat Ik tegengewerkt word door mensen met een gezaghebbende positie, die kritiek uitoefenen op de manier waarop Ik met zielen wil omgaan.
Zij willen Mij wetten opleggen, alsof hun wetten belangrijker zijn dan de

Mijne. Mijn pijn is dan ook groot en mijn Gerechtigheid wil deze mensen straffen, die voor Mij de oorzaak zijn van zo'n groot Lijden.

29-4- 2 maart 1931 – Het offer van de heiligen brengen verdubbelt hun glorie. De Goddelijke Wil bevat de regenererende Kracht. Wie in de Goddelijke Wil leeft, verwerft het recht op Goddelijke Goede Dingen.

(1) Ik zette mijn daden in de Goddelijke Wil verder.

En ik ging rond om de offers op te offeren die door de heiligen van het Oude Testament gebracht waren, de offers van de Hemelse Mama, alle offers van mijn geliefde Jezus, en zo verder voor alle anderen.

De Goddelijke Wil plaatst hen allemaal geordend voor mijn geest.
Ik bracht hen als het mooiste eerbetoon aan mijn Schepper.
Ik deed dat toen mijn lieve Jezus zich in mij bewoog.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, in alles wat de heiligen in de loop van de wereldgeschiedenis gedaan of geleden hebben, is er geen enkel offer waaraan mijn Wil, met zijn Kracht, zijn Hulp en zijn Steun niet deelgenomen heeft.

Wanneer de ziel deze offers aan God brengt als eerbetoon aan zijn Glorie, door de herinnering aan dit offer en dit werk in ere te houden, erkent mijn Goddelijke Wil hen en schenkt Hij hen de kracht om de Glorie van dit offer te verdubbelen.

Het ware Goede houdt nooit op te bestaan, noch in de Hemel, noch op aarde.

Het volstaat dat een mens het zich herinnert en het offert om de Glorie in de Hemel te hernieuwen en de effecten van dit Goede te laten neerdalen op de aarde, ten voordele van de mensen.

Het leven van het ware Goede is niet onderhevig aan de dood.
Wat onderhoudt trouwens het leven van mijn Kerk?
Wie voedt het en is er de Meester van?

Is dat niet de korte periode van mijn Leven hier op aarde!

Ik kan zeggen dat mijn L*ijden* haar ondersteunt, mijn *leerstellingen* haar onderwijzen en de *sacramenten* haar voeden

Daarom zijn alle Weldaden die Ik gebracht heb, niet verdwenen. Integendeel, zij hebben hun volle Leven behouden, een Leven dat verlevendigt, behoudt, voedt, dat blijft groeien en zich geeft aan iedereen die ernaar verlangt.

Alleen al door hen *zich te herinneren*, komt de ziel in contact met mijn Weldaden. Door *hen te offeren*, worden zij haar dubbel teruggegeven. En Ik oogst twee keer zoveel Glorie, voor wat Ik uit Liefde voor de mensen gedaan heb.

Degene die handelt in mijn Goddelijke Wil verwerft deze Leven-gevende Kracht. Terwijl de ziel haar daden verricht, haar offers in mijn Wil, snelt mijn Fiat erheen om daar het Zaad van het Licht te plaatsen.

Zo bezit zij de kracht om in elk van haar daden, op elk moment, een beetje te zijn zoals de zon die opkomt voor elk klein plantje en elke bloem.
Hoewel zij niet aan iedereen hetzelfde geeft, is het alsof zij voor elk van hen opkomt. Zij heeft een effect op de kleine plantjes, zij geeft kleur aan de bloemen en maakt de kleuren van elkaar onderscheiden.

Zo zijn de handelingen die in mijn Goddelijke Wil verricht worden.
Ze stellen zich bloot aan de stralen van mijn Goddelijke Zon.
En zij ontvangen de Kiem van het Licht, die in elke handeling van de mens, een ongelooflijke verscheidenheid aan schoonheid en verschillende kleuren doet ontstaan.
En de ene daad brengt een andere voort.

Uiteindelijk zal degene die in mijn Wil leeft, dankzij het Leven-gevende Zaad van mijn Licht, Mij altijd nieuwe dingen geven,
terwijl zijzelf voortdurend herboren wordt in de Liefde, in de Glorie en in het Leven van haar Schepper.

(3) Daarna zette ik mijn daden r in de Goddelijke Wil verder.
Ik wilde alles omarmen en ik wilde in alles wat geschapen was,
mijn aanbidding, mijn liefde, mijn dankbaarheid leggen voor Hem.
Hij had mij immers zozeer bemind en Hij had uit liefde voor mij zo vele dingen geschapen.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:
(4) “Mijn dochter, de Liefde van mijn Fiat, voor degene die in mijn Goddelijke Wil leeft en in Hem werkt, is enorm! Hij ziet de kleinheid van de mens, die in alle geschapen dingen rondgaat, om er haar kleine daden in te leggen. Tegelijkertijd zegt deze ziel aan onze Wil dat zij Hem niet alleen bemint, maar dat zij al zijn Daden wil erkennen als even zovele tekenen van zijn Liefde.

Liefde doet een andere liefde ontstaan.
Mijn Wil verleent de ziel de rechten van de Goddelijke Goede Dingen.
Zo is elke handeling die door de ziel verricht wordt,
een recht dat zij verwerft op de Goede Dingen van haar Schepper.

Het is dus haar recht dat zij zich geliefd voelt door het Opperwezen.
Want zij heeft haar liefde in de eeuwige Liefde geplaatst.
En zij heeft het recht verworven om bemind te worden. De liefde van de mens en de Goddelijke Liefde zijn dan zeer innig met elkaar versmolten.

Beiden voelen ze dat ze het recht hebben om elkaar te beminnen.
Het is net zoals zij het recht heeft om van het zonlicht te genieten, de lucht in te ademen, water te drinken, zich te voeden met de vruchten van de aarde, enz.

Degene die recht heeft op de Goddelijke Goede Dingen, kan dochter worden genoemd, terwijl de anderen slechts dienstmeisjes zijn.
En het wezen dat deze rechten bezit, geeft Ons kinderlijke liefde, onbaatzuchtige liefde, ware liefde. Leef daarom altijd in mijn Wil, om in jezelf alle Liefde van het Goddelijk Vaderschap te voelen en ervan te genieten.

29-5- 6 maart 1931 - Jezus alleen was de auteur van Luisa’s slachtofferrol. Omdat anderen deze beperkten, stond Hij haar rust toe. In God is er absolute rust. Buiten God is er arbeid.

(1) Ik blijf leven in de bitterheid van mijn huidige toestand.
De gedachte dat mijn geliefde Jezus rampen laat neerdalen en dat mensen naakt en hongerig zijn, kwelde mij.
De gedachte, dat mijn Geliefde alleen gebleven is in zijn Lijden en dat ik er niet meer samen met Hem aan deelneem, is voor mij een kwelling. Het lijkt mij dat Jezus ervoor zorgt dat ik niet meer zoals

vroeger in het lijden verval, en dat Hij al het lijden in Zichzelf verbergt om mij vrij te laten.

Als Hij mij verdrietig ziet, lijkt het alsof zijn intense Liefde Hem ertoe brengt zijn Lijden opzij te zetten om aandacht te schenken aan mijn verdriet ***en tegen mij te zeggen***:

(2) “Mijn dochter, mijn dochter, houd moed. Uw Jezus houdt nog steeds van jou en zijn Liefde is op geen enkele manier verminderd.
Dat komt omdat niet jij Mij geweigerd hebt om te lijden.
Nee, mijn dochter zou dat nooit gedaan hebben.
Zij hebben haar daartoe gedwongen.
En Ik, om je vrede te geven en je te laten zien, dat Ik het ben die je al die jaren, in deze toestand van lijden hield.
Het was geen ziekte of van een natuurlijke oorzaak.
Het was mijn vaderlijke Goedheid die wilde dat je mijn pijn op aarde zou verlichten voor het welzijn van iedereen.

Omdat ze jou en mij hiertoe hebben gedwongen, heb ik alles stopgezet en je een pauze gegund, zodat ze duidelijk zouden zien dat alleen uw Jezus de auteur van je toestand was;

Maar Ik kan mijn pijn niet verbergen. *Zij is zo groot,* ***dat Ik kan zeggen*** dat *de mensen Mij in de hele geschiedenis van de wereld nooit iets dergelijks aangedaan hebben.*

Mijn Hart is zo verscheurd door deze Pijn dat Ik gedwongen ben om de diepe scheur voor jou te verbergen om jouw bitterheid niet te vergroten.
Als Ik de onverschilligheid van sommigen zie, - en je weet wie ze zijn -, die zich gedragen alsof ze Mij niets hebben aangedaan hebben, wordt mijn Pijn vergroot. En dit dwingt mijn Gerechtigheid om deze regen van rampen verder te zetten.

Mijn dochter, Ik heb je al gezegd, dat als Ik ook maar gedurende één maand jouw lijden moet opschorten, zij zullen zien hoeveel straffen er op het aardoppervlak zullen neerkomen.
En terwijl mijn Gerechtigheid zijn gang gaat, zal Ik je blijven Kennis meedelen over met mijn Goddelijke Wil. En je zal de Zegeningen van deze Kennis ontvangen. Want elke Parel van Kennis doet het Leven van

mijn Wil in jou groeien. Elke daad die in deze nieuwe Kennis van mijn Fiat verricht wordt, breidt zo zijn Koninkrijk uit in je ziel.

Temeer omdat de mensen mijn Goddelijke Wil niet kunnen binnendringen om Ons te storen en om Ons hun wetten op te leggen. We zullen dus vrij zijn om te doen wat Wij willen, met volledige vrijheid. Wees ijverig en blijf deze eindeloze zeeën oversteken. "

(3) Terwijl Hij dit zei, voelde mijn klein verstand zich meegevoerd naar een ontoegankelijke Zee van Licht. Dit Licht verborg alle Vreugde en alle Schoonheid. Het leek Licht te zijn. Maar toen ik naar binnen keek, was er geen Goed Ding dat het niet bezat.

<u>Mijn lieve Jezus voegde eraan toe</u>:

(4) “Mijn dochter, ***ons Goddelijk Wezen is een zeer zuiver Licht***:
- een Licht dat alles bevat, alles vervult, alles ziet, alles volbrengt,
- een Licht waarvan niemand de grenzen, de hoogte en de diepte kan zien.

De mens verdwaalt in ons Licht. Want hij ziet geen oevers en geen poorten om eruit te komen. En als de ziel iets van dit Licht opneemt, zijn het slechts kleine druppels die haar vullen tot zij overloopt.

Maar ons Licht neemt op geen enkele manier af, omdat het onmiddellijk wordt vervangen door de regeneratie van ons Licht.
Zo blijft ons Goddelijke Wezen altijd op hetzelfde niveau, in perfect evenwicht. Wij kunnen zoveel geven als Wij willen, als Wij de zielen kunnen vinden die willen nemen van wat van Ons is, zonder dat Wij iets verliezen.

In werkelijkheid, als Wij een ziel vinden die wil nemen, gaan Wij aan het werk. Want je moet weten dat er in Ons een absolute rust is, dat er niets te doen valt en dat er niets weg te nemen of toe te voegen valt.
Ons Geluk is volledig en compleet. Onze vreugde is altijd nieuw.
En onze 'Ene' Wil geeft Ons volmaakte rust met de Zaligheden van ons Goddelijke Wezen, dat geen begin en geen einde kent.

Daarom is deze Zee van Licht die je ziet, een Zee van Vreugde, van Kracht, van Schoonheid, van Liefde en van zovele andere dingen.
Wij zijn gelukkig in deze inactiviteit die de ware rust vertegenwoordigt,

omdat Wij niets tekortkomen en niets toe te voegen hebben.

Buiten onze Godheid *gaat ons Werk naar het actieveld.*
En dat actieveld zijn de mensen.

Diezelfde Goddelijke Eigenschappen:
- in Ons: geven Ons Rust,
- buiten Ons: zetten Ons aan het werk.

Wij zetten dan onze Wil in voor de mensen.

Dit Goddelijk Fiat dat Wij uitspraken bij de Schepping, en dat alle dingen doet ontstaan, houdt nooit op te werken.
Het werkt aan het behoud van alle dingen.

Hij wil gekend worden, heersen. Hij brengt andere zielen op de wereld waarin Hij zijn wonderbare plannen vormt, om zijn Werk te ontwikkelen en voortdurend te kunnen werken.

Hij werkt ook door zielen terug te roepen naar de Schoot van de Eeuwigheid. Onze Goddelijke Wil is de onvermoeibare Werker, die geen moeite spaart, zelfs niet voor degene die Hem niet erkent.

Onze Liefde is aan het werk, evenals onze Barmhartigheid, onze Macht en ook onze Gerechtigheid, voor het welzijn van de mensen.
Anders zou ons Allerhoogste Wezen niet in evenwicht en niet volmaakt zijn. Want er zou een zwakte in Hem zijn als onze Gerechtigheid terzijde zou geschoven worden, terwijl er alle reden is om haar haar gang te laten gaan.

Je ziet uiteindelijk dat ons Werk enkel betrekking heeft op de mensen.
Wij hebben hen voortgebracht, als een uitstorting van onze Liefde.
En onze Liefde spoort Ons aan om hen steeds meer te beminnen.
Indien ons Werk van Liefde zou ophouden, dan zou de Schepping in het niets oplossen.

29-6- 9 maart 1931 – Gods Liefde voor de mens kwam voor het eerst tot uiting in de Schepping. De uitstorting van de Liefde in de schepping van de mens.

(1) Mijn overgave gaat verder in het goddelijke Fiat
Ik deed mijn daden in Hem om mij te kunnen verenigen met zijn Daden.

Zo kwam de hele Schepping voor mijn geest.
Zij zei mij in haar stille taal, dat de Goddelijke Wil mij even vaak bemind had, als Hij dingen geschapen had; en dat het nu mijn beurt was om Hem in elk geschapen ding te beminnen, en Hem evenveel liefdesdaden te bewijzen, zodat zijn Liefde en de mijne niet geïsoleerd blijven, maar elkaar gezelschap konden houden.

Intussen kwam mijn lieve Jezus uit het diepste van mijzelf tevoorschijn. Hij was er zo diep in verborgen dat ik Hem nauwelijks kon zien.

Hij zei mij:
(2) “Mijn dochter, onze Liefde voor de mens was in Ons 'ab aeterno', (sinds alle eeuwigheid) aanwezig.
D.w.z. dat Wij, in Ons, de mens altijd bemind hebben.

Maar onze Liefde kwam naar buiten bij de Schepping.
Wij spraken ons Fiat uit. Hij schiep stap voor stap de hemel, de zon, enz. Hij bracht in elk geschapen ding, onze Liefde voor de mensen, die sinds alle eeuwigheid in Ons aanwezig waren, naar buiten.

Maar mijn dochter, je weet *dat de ene liefde de andere oproept*.
Onze Liefde, die zich in de Schepping van het heelal gemanifesteerd heeft, heeft ervaren hoe zoet de uitdrukking van Liefde is.

Door deze Liefde naar buiten te brengen, konden Wij proeven hoe zoet het is om te beminnen.
En toen onze Liefde begon naar buiten te treden, kende zij geen rust meer, vooraleer zij diegene geschapen had, voor wie Zij naar buiten getreden was en begonnen was met Liefde te zaaien in alle geschapen dingen.

De Liefde in Ons stroomde naar buiten. Wij wilden een Daad vol Liefde volbrengen, nl. de mens, voor wie Wij alles geschapen hadden, uit het niets tevoorschijn brengen.
En Wij wilden ons eigen Leven van Liefde in hem scheppen.

Zonder in hem het Leven van Liefde te scheppen, om met wederliefde bemind te worden, zou er geen reden geweest zijn, goddelijk noch menselijk, om zoveel Liefde jegens de mens te uiten.

Nu Wij hem zozeer beminden, was het redelijk en rechtvaardig dat hij Ons beminde. Maar de mens bezat in het begin niets.
Het was dus verstandig om het Leven van Liefde in hem te creëren, om op onze beurt door de mens bemind te worden.

Zie je, mijn dochter, onze overmatige Liefde!
Vooraleer Wij de mens schiepen, was het voor Ons niet voldoende om onze Liefde in de Schepping tot uitdrukking te brengen.

Maar door ons Goddelijk Wezen, onze Eigenschappen te manifesteren, hebben Wij een Zee van Kracht ontplooid. En Wij hebben hem liefgehad in onze Kracht. Wij hebben zeeën van Heiligheid, Schoonheid, Liefde enz. ontplooid, en Wij hebben hem liefgehad in onze Heiligheid, onze Schoonheid en onze Liefde.

Deze Zeeën moesten dienen om de mens te doordringen, zodat hij in al onze Eigenschappen de weerklank van onze Kracht van Liefde kon vinden en Ons kon beminnen met deze Kracht van Liefde, met een heilige Liefde, een Liefde van betoverende Schoonheid.

En nadat deze Zeeën van onze Goddelijke Eigenschappen uit Ons voortgekomen waren, hebben Wij de mens geschapen en hem verrijkt met onze Eigenschappen, voor zover hij deze kon bevatten.
Zo zou ook hij in staat zijn om Ons te beminnen in onze Macht, in onze Liefde, in onze Goedheid. En zo kon hij Ons beminnen met onze eigen Eigenschappen.

Wij wilden de mens niet als een dienaar, maar als een kind, niet arm, maar rijk, niet buiten ons bezit, maar in ons erfgoed. Om dit alles te bevestigen, *hebben Wij hem onze Wil als Leven en als Wet gegeven.*

Daarom beminnen wij de mens zozeer omdat hij van Ons afkomstig is. Niet beminnen van wat van jezelf afkomstig is, is in strijd met de natuur en met de rede.

29-7- 16 maart 1931 – De hemel en de schepping symboliseren de hemelse Hiërarchie. Een Daad van zuivere Liefde.

(1) Ik voelde mijn arme geest ondergedompeld in het eindeloos Licht van de Goddelijke Wil. Ik probeerde zijn Daden in de Schepping te

volgen. *En ik zei tegen mezelf:*

"Ik zou de hemel willen zijn om overal en over iedereen mijn liefde, mijn aanbidding en mijn glorie voor mijn Schepper te kunnen verspreiden. *Ik zou graag de zon willen zijn* en genoeg licht hebben om de hemel en de aarde te vullen, om alles in licht te veranderen en om in dat licht mijn voortdurend refrein van *'Ik bemin U, ik bemin U',* te laten horen.

Mijn geest sprak deze onzin uit toen mijn lieve Jezus zich liet zien.
Hij zei mij:
(2) "Mijn dochter, de hele schepping is het symbool van God, van de orde en de verscheidenheid van de heiligen en van de zielen.

Haar harmonie, de eenheid die de hele Schepping bezit, de orde, de onafscheidelijkheid, alles is het symbool van *de hemelse hiërarchie met haar Schepper aan het Hoofd*.

Kijk naar de hemel die zich overal uitstrekt en onder zijn azuurblauwe gewelf alle geschapen dingen bevat. Hij heerst over alles, zodanig. dat niemand zich aan zijn blik en zijn heerschappij kan onttrekken. O, hoezeer is hij het symbool van God, die zijn heerschappij overal uitbreidt, waaraan niemand kan ontsnappen.

Deze hemel die alles bevat vertoont echter een grote verscheidenheid aan geschapen dingen.
Sommige zijn zo dichtbij als de sterren die, van beneden gezien, klein lijken, hoewel ze erg groot zijn en met een verscheidenheid aan kleuren en schoonheid. In hun duizelingwekkende baan met de hele Schepping, vormen ze een symfonie en de mooiste muziek. Hun beweging produceert muziek die zo mooi is, dat geen enkele muziek hier op aarde ermee te vergelijken is.

Deze sterren lijken te leven vanuit de hemel en zich ermee te identificeren.
Zij zijn het symbool van de zielen die in de Goddelijke Wil zullen leven: Zij zijn zo dicht bij God en identificeren zich zo sterk met Hem, dat ze alle verscheidenheid van goddelijke eigenschappen zullen ontvangen. En zij zullen hiervan leven om de mooiste versiering van de hemel voor hun Schepper te vormen.

Mijn dochter, kijk nog eens. Onder de hemel, maar alsof hij ervan

losstaat en tussen hemel en aarde in is, kan je ***de zon*** zien, een ster die voor het welzijn van de aarde geschapen is. Haar licht gaat omhoog en omlaag, alsof ze zowel de hemel als de aarde wil omhelzen.
Je zou kunnen zeggen dat, aangezien haar licht de hemel raakt, zij van de hemel leeft.

Zij is het symbool van deze door God uitverkoren zielen, om de Genade van de Hemel te laten neerdalen en op de aarde te laten neerdalen, om de mensen op te roepen om in de Goddelijke Wil te leven.

De eerste van deze uitverkoren zielen is ***mijn hemelse Moeder***, uniek als de zon, die haar vleugels van Licht uitspreidt.
Haar Licht stijgt omhoog en daalt naar beneden om God en de mens te verenigen, om de mens te verzoenen met zijn Schepper en hem door haar Licht naar Hem te leiden.

De sterren lijken voor zichzelf te leven, verenigd met de goddelijke Hemel. Maar de Zon leeft van God om zich aan iedereen te geven.
Haar zending is om iedereen goed te doen.

Dat is de Zon van de Soevereine Koningin*.*
Maar deze Zon zal niet alleen zijn. Want vele andere kleine zonnen zullen opkomen, die hun licht zullen putten uit deze grote Zon.
Het zullen deze enkele zielen zijn, die als zending zullen hebben om mijn Goddelijke Wil bekend te maken.

Wat beneden is: de aarde, de zee, de planten, de bloemen, de bomen, de bergen, de bloeiende bossen, is het symbool van de heiligen en allen die door de poort van de Verlossing binnengaan.

Maar zie het groot verschil:
De hemel, de sterren en de zon *hebben de aarde niet nodig*
Integendeel, zij geven veel aan de aarde.
Ze geven haar leven en ondersteunen haar.
Meer nog*,* alle dingen die Wij in de hoogten geschapen hebben*,*
zijn altijd op hun plaats, veranderen nooit, groeien noch nemen af.
Hun volheid is immers zodanig, dat zij niets nodig hebben.

De aarde, de planten, de zee *enz.* daarentegen *veranderen wel.*
Ze zien er soms mooi uit, om vervolgens volledig te verdwijnen.

Ze hebben alles nodig: water, licht, warmte, zaden om zich voort te planten. *Wat een verschil*!

De dingen die in de hoogte geschapen zijn kunnen geven en hebben enkel God nodig om te blijven bestaan.
De aarde daarentegen heeft niet alleen God nodig, maar ook al het andere. Als er geen menselijke hand zou zijn om haar te bewerken, zou ze onvruchtbaar blijven en weinig produceren.
Dat is het verschil:
De ziel die in mijn Wil leeft, heeft alleen God nodig om te leven.
Maar degene die Hem aanvankelijk niet heeft, smeekt om de hulp en steun van iedereen. Als deze steun ontbreekt, blijft zij als de aarde die niet weet hoe zij veel goeds kan voortbrengen.

Als je dus alleen Jezus nodig wilt hebben, zorg er dan voor dat *jouw leven en het begin van al jouw daden uitsluitend in mijn Wil zijn.*
Je zult Mij altijd bereid vinden, meer verlangend om het jou te geven dan jij om het te ontvangen.
De hulp en steun van mensen worden daarentegen karig en met tegenzin gegeven, zodat degene die hen ontvangt er bitterheid bij voelt.
Mijn Hulp daarentegen brengt vreugde en geluk.

(3) Daarna vervolgde ik mijn *'ik bemin U'* in het Goddelijke Fiat
Ik dacht: "Maar is mijn liefde wel zuiver?"
Mijn geliefde ***Jezus voegde eraan toe***:
(4) "Mijn dochter, een blik in jezelf zal je vertellen of je Mij zuivere liefde schenkt:
- als je hart klopt, zucht en alleen naar mijn Liefde verlangt,
- als je handen alleen werken uit liefde voor Mij,
- als je voeten alleen uit liefde lopen,
- als je wil alleen naar mijn Liefde verlangt,
- als je verstand altijd op zoek is naar manieren om Mij lief te hebben,
weet je dan wat je *'ik bemin U'* betekent?

Het verzamelt alle liefde die je in jezelf hebt, om er één enkele daad van pure en volledige Liefde voor uw Jezus van te maken. Jouw woorden geven dan alleen maar uitdrukking aan de liefde die je in jezelf hebt.

Maar als niet alles in jou Liefde is en als de Bron van Liefde ontbreekt, kan die liefde noch zuiver, noch volkomen zijn.

29-8- 23 maart 1931 – Je eigen wil voelen is één ding, je wil ook willen is iets anders. De Goddelijke Wil wil de mooiste rust schenken. Drievoudige handelingen in de daad van de mens.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder. Maar de omstandigheden waarin ik me bevind zijn zodanig moeilijk en zo talrijk dat mijn arme menselijke wil, uit alle delen van mijn wezen wil ontsnappen, om op de een of andere manier te leven.

En ik voel me verpletterd en gebroken onder het enorme gewicht van mijn menselijke wil. Oh, hoe waar is het dat hij de wreedste tiran is.

Mijn Jezus, help mij, laat me niet in de steek, laat me niet over aan mijn eigen wil! Als U het wil, kunt U haar onder de zachte heerschappij van uw Goddelijke Wil plaatsen.

Mijn lieve Jezus had mij gehoord en Hij bewoog zich in mijn binnenste.
Hij zei mij:
(2) "Mijn dochter, houd moed, maak je niet zoveel zorgen.
Lijden onder het gewicht van je eigen wil, is één van de meest pijnlijke vormen van lijden.

En als je het gewild had, zou het geen lijden meer zijn en zou het veranderd zijn in tevredenheid. Je wil voelen is één ding.
Je wil willen is iets anders.
Verwerp dus de idee dat je telkens zondigt als je je wil voelt.
Wees daarom niet bang. Ik waak over jou.
En wanneer ik zie dat je wil zijn leven in jou wil hebben, laat Ik je lijden om die wil door lijden te doden.
Vertrouw op je Jezus! Want wantrouwen doet je nog meer pijn.

Ach, ***het is altijd de menselijke wil die de ziel verstoort,***
zelfs wanneer Ik haar in mijn Armen houd!
En hoezeer heeft uw Jezus dit lijden gevoeld, het gewicht van de menselijke wil! Het heeft Mij mijn hele Leven vergezeld.
Verenig daarom jouw wil met de Mijne.
Offer hen voor de triomf van mijn Wil in de zielen.

Zet alles opzij en kom rusten in mijn Goddelijke Wil. Hij wacht je met zoveel Liefde op in het centrum van mijn Hart om je te beminnen.
En de mooiste Liefde die Hij je wil geven, is rust in jouw lijden.

Oh! Wat is het heerlijk om onze kleine dochter te zien rusten,
zij die Ons bemint en Wij die haar beminnen! En terwijl jij rust, wil mijn Wil de hemelse dauw van zijn Licht over jou laten neervallen.
In de Eenheid van zijn Licht, verricht Hij altijd zijn Daad zonder ooit daarmee te stoppen, en een Daad die Wij 'volledig' kunnen noemen.
Want Hij is aan geen enkele onderbreking onderhevig.

Deze nooit onderbroken Handeling zegt alles, omvat alles en bemint alle mensen. Vanuit zijn hoogten, waar deze Daad nooit zegt "*het is genoeg*", projecteert Hij een oneindigheid aan effecten waardoor Hij de hemel en de aarde in zijn Hand houdt.

En Hij deelt de hemelse Dauw van de effecten van zijn Heiligheid,
van zijn Liefde en van zijn Goddelijk Leven aan de mensen mee.

Hij doet dit, opdat de mens deze zou omzetten in daden.
Want dan kan hij in zichzelf de Daad van het Goddelijke Leven, van het Licht van onze Heiligheid en van zijn Liefde voelen.

De mens die in mijn Wil leef, vormt zijn leven en zijn voedsel in Hem.
En hij groeit onder de regen van hemelse Dauw van de unieke Daad van zijn Schepper.

En deze effecten, omgezet in daden in de mens, vormen zijn kleine Zon die met zijn kleine weerkaatsingen zegt:
"Voortdurende Liefde, Glorie en Eer aan Hem die mij geschapen heeft."

De Goddelijke Zon en de Zon die door mijn Goddelijke Wil in de mens gevormd is, ontmoeten en verwonden elkaar dan voortdurend.
De kleine Zon verandert in de Immense Zon van de Eeuwige.
Samen vormen ze het Leven van een wederzijdse en nooit onderbroken Liefde. Deze voortdurende liefde bedwelmt en doet de menselijke wil in slaap vallen. Zij schenkt de mens de mooiste rust.

(3) Daarna volgde ik de daden in de Goddelijke Wil. Ik begreep dat wanneer wij ons voorbereiden om een handeling te verrichten, vooraleer wij die handeling kunnen uitvoeren, de Goddelijke Wil zijn Eerste Daad plaatst, om de daad in de mens tot leven te brengen.

Mijn lieve ***Jezus voegde eraan toe***:

(4) Mijn dochter, ***elke daad van de mens is drievoudig:***
Allereerst vormt de Scheppende Kracht de Daad.
Gebaseerd op de Handeling van de Scheppende Kracht,
vormt de mens de daad van zijn werkende liefde,
die gevoed wordt door de Scheppende Kracht.

Afhankelijk van de intensiteit van de liefde van de mens, haar gulheid, het goede, de waarde die haar handeling bevat, ontvangt zij meer of minder voedsel van de Handeling van de Scheppende Kracht,

Niets is heerlijker, aangenamer en prettiger voor God dan de daden van de mens te voeden. Dit komt omdat Wij, wanneer Wij het Onze in de menselijke handeling zien, ons meesters voelen, door hen erkend. Wij voelen Ons met hen verbonden, niet als met verre kinderen, maar als met nabije kinderen.

Meer nog, Wij identificeren Ons met hen, die als zoveel kinderen Ons omringen en terecht het Onze willen. Het is met vreugde dat Wij met al onze Liefde hun daden voeden.

Zo kunnen zij, gevoed door Ons, nobele kinderen worden die hun hemelse Vader waardig zijn.
Na de daad van de Scheppende Kracht en de daad van liefde van de mens, komt *de daad van de vervolmakende liefde.*

Een daad is niet voltooid en je kan hem niet zijn juiste waarde toekennen, als er ook maar een komma, een punt of een nuance aan ontbreekt. Als je geen waarde kan toekennen aan een onvoltooid werk, kan het geen eer en glorie oogsten.

Daarom *wordt werkzame liefde gevolgd door dankbare liefde.*

Deze bestaat uit het danken en geven aan God wat aan God toebehoort.

De mens ontving van God de eerste handeling van zijn werk. Hij zette deze voort met zijn handelende liefde, die door God gevoed werd.

En hij voltooit het werk met een nog grotere liefde, door aan God terug te geven wat zijn oorsprong vond in God.

Hieraan schenkt God Zelf zijn goddelijke Waarde. Hij voelt zich vereerd en verheerlijkt door het kleine geschenk dat Hij ontvangen heeft.
Op grond daarvan geeft Hij de mens andere gelegenheden om nieuwe daden te verrichten, om hem altijd dicht bij Zich te houden in een voortdurende relatie.

29-9- 30 maart 1931 – Vernederingen brengen glorie. De tederheid van het Hart van Jezus. Een hard hart is tot alle kwaad in staat. Uitnodiging om de kruimels van de Goddelijke Goede Dingen te nemen.

(1) Ik worstel opnieuw met de nachtmerrie van mijn gebruikelijk lijden. Na een maand van rust, waarin mijn lieve Jezus mij niet meer immobiliseerde, ben ik nu weer zoals ik was.
Gedurende deze periode was het alsof ik al mijn lijden kwijt was, omdat mijn lieve Jezus me niet langer stijf, verlamd en onbeweeglijk hield.

Ervoor, toen Hij me stijf en bewegingloos achterliet, voelde ik me alsof mijn leven op het einde gekomen was.
En toch leefde ik, alhoewel met een verstikt leven. Ik had geen enkele controle meer over mezelf.
Ik wachtte met een geduld, dat alleen Jezus mij kon geven, op de biechtvader. Hij moest me oproepen tot gehoorzaamheid, mij terug in beweging brengen en me uit de afgrond halen waarin ik me bevond.

Tijdens deze maand voelde ik me vrij. Alhoewel ik graag het lijden van Jezus deel, zegevierde mijn natuur. Temeer omdat ik niemand meer nodig had.
Daarom voelt mijn arme natuur zo'n afkeer wanneer ik opnieuw gebonden en geketend in de afgrond terechtkom, net als voorheen.

Als mijn lieve Jezus mij niet komt helpen, mij niet sterkt en mij niet met bijzondere genade tot Zich trekt, weet ik niet, wat ik zou kunnen doen om niet opnieuw in deze toestand van lijden terecht te komen.

Ach, mijn Jezus, help mij! U hebt mij zovele jaren in mijn intens leed gesteund! O, als U wit dat ik verderga met dit lijden, wees dan mijn

steun en gebruik uw barmhartigheid jegens deze arme zondares, opdat ik mij niet tegen uw allerheiligste Wil verzet!

Ik bevond me dus tussen afkeer en angst om terug in mijn gebruikelijk lijden terecht te komen.

Mijn geliefde Jezus toonde zich diepbedroefd. ***Hij zei mij***:
(2) “Mijn dochter, wat is er aan de hand?
Wil je niet meer samen met Mij lijden? Wil je Mij alleen laten?
Wil je Mij de rechten ontnemen die je Mij zo vaak toegekend hebt,
om met jou te doen wat Ik wil?
Mijn dochter, doe Mij dit verdriet niet aan.
Geef je over in mijn Armen en laat Mij doen wat Ik wil.

(3) En ik: "Mijn Liefde, vergeef me, U weet welke strijd ik voer
en in welke diepe vernederingen ik gestort ben.
Als alles gebleven was zoals het was, heb ik U dan ooit iets geweigerd?
Denk daarom, mijn Jezus, aan wat U doet en in welke doolhof U me werpt, als U me terug in mijn gebruikelijk lijden laat terugvallen.
En als ik ‘Fiat’ zeg, kost me dat zoveel moeite dat ik me voel sterven.
Jezus! Jezus! Help me."

(4) Jezus zei:
"Mijn lieve dochter, wees niet bang!
Vernedering brengt glorie. Minachting van mensen brengt goddelijke waardering met zich mee. En overgave aan hun minachting herinnert aan het trouwe gezelschap van uw Jezus.

Laat Mij dus mijn werk doen.
Als je wist hoe gewapend de Gerechtigheid is, zou je je er niet tegen verzetten. En je zou Mij eerder smeken om je te laten lijden om jouw broeders gedeeltelijk te sparen. Andere regio's zullen verwoest worden en de ellende staat voor de deur van steden en naties.

Mijn Hart voelt een grote tederheid bij het zien van de staat van verlatenheid en ontreddering waarin de aarde verkeert.
Mijn Tederheid, zo gevoelig voor de mensen, wordt beledigd door de hardheid van het menselijk hart.

O, hoe ondraaglijk is voor Mij de hardheid van het menselijk hart!
Temeer omdat het Mijne vol tederheid en goedheid jegens hen is.

Een hard hart is tot alle kwaad in staat
Het gaat zelfs zo ver dat het zich vermaakt met het lijden van anderen.
Dit verandert de tederheid van mijn Hart in diepe wonden en pijn.

De mooiste Eigenschap van mijn Hart is Tederheid.

De vezels, de genegenheid, de verlangens, de liefde, de slagen van mijn Hart komen allemaal voort uit *tederheid*.

Zozeer zelfs dat mijn vezels teder zijn, mijn genegenheid en verlangens uiterst teder zijn, mijn Liefde en mijn Hartslagen zo teder zijn, dat mijn Hart smelt van tederheid.
Deze tedere Liefde doet Mij de mensen zozeer beminnen, dat Ik liever zelf lijd dan dat Ik hen zie lijden.

Liefde die niet teder is, is als voedsel zonder kruiden, als een verouderde schoonheid die niet weet hoe ze iemand voor zich kan winnen om bemind te worden, als een bloem zonder geur, een droge vrucht zonder smaak.

Een harde liefde zonder tederheid is onaanvaardbaar.
Ze heeft niet de kracht om door iemand bemind te worden
Daarom lijdt mijn Hart zozeer bij het zien van de hardheid van de mensen, dat ze mijn Genade in rampspoed veranderen.

(5) Plotseling voelde ik me meegesleept door een Hogere Kracht waaraan ik me niet kon verzetten. Ondanks mijn grote weerzin gaf ik me over aan de Goddelijke Wil, mijn enig toevluchtsoord.

En Jezus, om mij kracht te geven, liet zich eventjes zien. ***Hij zei mij:***
“Mijn dochter, door de mens te scheppen, heeft onze Godheid Heiligheid, Liefde, Goedheid, Schoonheid, enz. naar buiten gebracht. Deze Eigenschappen stelden de mens in staat om heilig en goed te worden, om Liefde met Ons te delen.
Maar onze Bezittingen zijn niet volledig door de mens opgenomen en zij wachten tot iemand hen wil ontvangen.
Kom dus naar onze Bezittingen, kom de kruimels opnemen van Heiligheid, Liefde, Goedheid, Schoonheid, Standvastigheid.

Ik spreek over kruimels in vergelijking met wat je achterlaat.

Want onze Bezittingen zijn immens. Wat de mens kan nemen is vergelijkbaar met kruimels, hoewel hij hiermee reeds overspoeld is.

Onze Liefde is zeer blij als zij haar geliefde ziel ziet, binnen onze Bezittingen, er tot de rand toe mee gevuld.
Deze kruimels die hij van onze hemelse Tafel neemt, zijn evenzovele goddelijke Spijzen, waarmee hij zich voedt. En de ene is verschillend van de andere.

Wanneer de mens Ons zijn daden geeft, gevoed met goddelijke Kruimels, die Heiligheid, Goedheid, Standvastigheid, Liefde en grote Schoonheid bezitten, herkennen Wij daarin onmiddellijk ons goddelijk Voedsel.

Oh, hoe blij zijn Wij om deze Handelingen, volledig doordrongen door het Goddelijke, te ontvangen. Wij ruiken onze Parfums.
Wij raken onze Heiligheid en onze Goedheid aan. En Wij voelen Ons beloond voor de Kruimels die Wij hem gegeven hebben.

29-10- 2 april 1931 – Het kostbaarste bezit van de mens, is de wil. De kracht van vrijwillig lijden. Het vlammetje wordt in de ziel aangestoken en gevoed.

(1) Mijn overgave in de Goddelijke Wil gaat verder.
Wanneer ik echter in de toestand van het gebruikelijk lijden verval, is mijn afkeer nog steeds zeer levendig.
Deze weerzin wordt veroorzaakt door de strijd die ik moet leveren en de omstandigheden die mij opgelegd worden.

In de bitterheid van mijn ziel *zei ik tegen mijn Jezus*:
(2) "Mijn Liefde, als U mij in het lijden wil laten vallen, doe dat dan. Maar ik wil mijn wil er niet aan toevoegen. Doet U het zelf, ik zal het aanvaarden. Maar ik wil er niets van mezelf aan toevoegen".

Jezus was bedroefd. ***Hij zei mij:***
(2) “Mijn dochter, wat kan Ik met jouw lijden doen zonder jouw wil? Ik kan er niets mee doen. Het kan Mij niet helpen om de Goddelijke Gerechtigheid te ontwapenen, noch om mijn terechte verontwaardiging kalmeren. Want het mooiste en kostbaarste dat een mens bezit, *is de*

wil. Hij is goud waard. Al het andere is slechts oppervlakkig en zonder inhoud. Lijden op zich heeft geen waarde.

Maar *als de gouden draad van de spontane wil door het lijden loopt,* heeft het de kracht om het in zeer zuiver goud te veranderen.
Het is dan waardig voor Hem die vrijwillig geleden heeft, tot de dood, uit Liefde voor de mensen.

Als Ik lijden zonder wil zou willen, dan is dat zo wijdverspreid in de wereld, dat Ik het zou kunnen nemen als Ik dat zou willen.
Aan dit lijden ontbreekt echter de gouden draad van de wil.
Het trekt Mij niet aan, het verwondt mijn Hart niet.
Ik vind er ook geen echo van mijn vrijwillig Lijden in terug.
Het heeft dus niet *de kracht om rampspoed om te zetten in Genade*.

Lijden zonder de wil is leeg, zonder de volheid van Genade, zonder Schoonheid, zonder macht over mijn Goddelijk Hart.
Een kwartier vrijwillig lijden, overtreft het meest verschrikkelijk lijden in de wereld. Deze laatste zijn immers van menselijke aard.
Terwijl *vrijwillig lijden Goddelijk is*.

Daarom zal Ik het lijden van de kleine dochter van mijn Wil nooit aanvaarden zonder de spontaneïteit van haar wil.
Dit heeft je mooi en gracieus gemaakt. Dit heeft de stroom van de Openbaringen over mijn Goddelijke Wil geopend.
En dit heeft Mij, met een magnetische kracht, ertoe aangezet om jouw ziel zo dikwijls te bezoeken.

Jouw wil, vrijwillig opgeofferd uit liefde voor Mij, was mijn glimlach en mijn vreugde. Het had de kracht om mijn droefheid in vreugde om te zetten. Ik houd het lijden liever voor Mijzelf, dan jou te laten lijden zonder de spontane instemming van je wil.

Dat zou je verlagen en je doen afdalen in de diepten van de menselijke wil. En hierdoor zou je de nobele titel en het kostbare kenmerk van dochter van mijn Wil' verliezen!

In mijn Wil bestaan geen gedwongen handelingen.

Niemand heeft mijn Wil gedwongen om de hemel, de zon, de aarde en de mens zelf te scheppen. Hij heeft alles vrijwillig gedaan, uit Liefde voor de mensen, zonder dat iemand Hem iets opdroeg.

Toch wist mijn Wil dat Hij voor hen zou moeten lijden.
Daarom wil Ik niemand dwingen om in mijn Wil te leven.

Gedwongen worden, behoort tot de menselijke natuur.
Dwang is machteloosheid. Het is veranderlijkheid.
Het is de ware aard van de menselijke wil.
Wees daarom voorzichtig, mijn lieve dochter. Laten Wij niets veranderen en doe mijn Hart dat al zo bedroefd is, niet meer verdriet aan.

(3) Verdronken in mijn bitterheid *zei ik Hem*:
"Mijn Jezus, en toch *zeggen degenen die boven mij* staan:
“Hoe is dat mogelijk? Zou Hij voor vier of vijf mensen die kwaad wilden doen zoveel straffen sturen? Onze Heer is redelijk.
Het is omdat er zoveel zonden zijn dat er al deze rampen zijn'.
En er zijn nog veel meer dingen die zij zeggen en die U weet."

En ***Jezus, vol goedheid, antwoordde***:
(4) “Mijn dochter, wat hebben zij het verkeerd voor!
Het is niet vanwege de zonde van de vier of vijf mensen, die met zoveel verraad zelfs tot laster overgegaan zijn. Zij zullen individueel gestraft worden.

Maar *het is vanwege de steun die ze Mij ontnomen hebben*.
Jouw lijden dient Mij als steun. Als deze steun Mij ontnomen wordt, vindt mijn Gerechtigheid niemand om Hem te steunen.

Gedurende de tijd dat jij bevrijd was van je gebruikelijke lijden, was Hij zonder steun. En dan heeft Hij een voortdurende regen laten vallen van verschrikkelijke rampen. Als die steun er geweest was, zelfs als er rampen zouden plaatsgevonden hebben, zouden er slechts een tiende of een vijfde geweest zijn.

Des te meer omdat deze steun bestond uit vrijwillig lijden, dat door Mij gewild was. En in vrijwillig lijden schuilt een Goddelijke Kracht.
Zozeer zelfs dat Ik kan zeggen dat Ikzelf in jouw lijden een steun vormde om mijn Gerechtigheid te ondersteunen.
Zonder jouw lijden ontbreekt Mij de materie om een steun te vormen.

En mijn Gerechtigheid blijft vrij om te doen wat Hij wil.
Dat had hen moeten doen begrijpen welk grote Zegen Ik iedereen en de

gehele wereld gegeven heb, door je zovele jaren in een toestand van vrijwillig lijden te houden.

Als je dus niet wilt dat mijn Gerechtigheid de aarde blijft doen beven, *weiger Mij dan je vrijwillige lijden niet.*
Ik zal je helpen. Wees niet bang. Laat Mij mijn werk doen.

(5) Daarna gaf ik me volledig over aan het Goddelijke Fiat, uit angst dat ik Jezus iets zou kunnen weigeren en dat ik niet altijd de Goddelijke Wil zou doen. Deze vrees verscheurt mijn ziel en brengt me in verwarring. Alleen in de aanwezigheid van Jezus vind ik vrede.
Maar als ik Hem uit het oog verlies, verval ik terug in een storm van angsten, vrees en afkeer.

Om mij te troosten, ***voegde mijn lieve Jezus eraan toe:***
(6) “Mijn lieve dochter, houd moed, sta op, wees niet terneergeslagen.

Wil je weten *hoe het Licht van mijn Goddelijke Wil zich vormt in je ziel?*
Herhaalde verlangens zijn als zuchtjes.

Herhaalde verlangens zijn als vele zuchtjes die op je ziel blazen en het vlammetje, de lichtdruppeltjes, doen ontbranden.
En hoe intenser je verlangt, hoe harder het blazen is, om het vlammetje te voeden en te vergroten. Als het blazen ophoudt, bestaat het gevaar dat het vlammetje dooft.

Om het vlammetje te vormen en het aan te steken zijn, moet je deze echte en onophoudelijke verlangens hebben. En om het Licht te laten groeien en zich te laten ontwikkelen, is Liefde nodig die de kiem van het Licht bevat.

Je zou tevergeefs blazen met je verlangens als er bij het herhaalde blazen, geen brandbaar materiaal aanwezig was. Maar wie bewaakt dit vlammetje zodat het eeuwig blijft branden, zonder gevaar om te doven?
De daden die in mijn Goddelijke Wil verricht worden, hebben de kracht om het ontvlambaar materiaal van het vlammetje uit ons Eeuwig Licht, dat niet kan doven, te nemen.
En zij houden het vlammetje altijd levend en laten het steeds groeien.

De menselijke wil wordt overschaduwd en verblind door dit Licht.

En omdat hij blind is, voelt hij niet langer het recht om te handelen en hij laat de arme ziel met rust.

Wees dus niet bang, ik zal je helpen blazen. Wij zullen samen blazen. En zo zal het klein vlammetje zal mooier en helderder worden.

29-11- 4 april 1931 – Het *'ik bemin U'* is donder. De Goddelijke Wil is de Hemel. De menselijkheid van de mens is de aarde. Het Lijden van het Hart van Jezus. Uitwisseling van leven. De Goddelijke Wil, begin, midden en einde.

(1) Ik blijf mij overgeven in de armen van de allerheiligste en allerhoogste Wil. Ik bevind mij onder de dikke wolken van een onuitsprekelijke bitterheid. Zij ontnemen mij de schoonheid van het Goddelijke Licht, dat ik achter de wolken verborgen voel.

Wanneer ik mijn *"ik bemin U*" zeg en ik mijn daden in het Fiat verricht, vormt dit de donder. Hij laat de bliksem flitsen en scheurt de wolken uiteen. Door deze openingen stroomt het stralend Licht binnen in mijn ziel. Het brengt mij het Licht van de Waarheid, die Jezus aan zijn kleine dochter wil openbaren.

Het lijkt mij, dat hoe vaker ik mijn '*ik bemin U'* herhaal*,* hoe meer de donderslagen en bliksemflitsen de wolken verscheuren, om mijn Jezus te raken. Dan stuurt Hij mij zijn Licht om zijn bezoek aan zijn kleine dochter, die vol bitterheid is, aan te kondigen.

Ik bevond me in deze toestand toen mijn geliefde Jezus kwam,
Hij was medelevend en bedroefd.
De ernstige beledigingen die Hij ontvangen had, hadden zijn Armen gebroken. Hij wierp zich in mijn armen en vroeg me om hulp te midden van zoveel lijden. Ik kon Hem niet weerstaan en toen ik Hem in mijn armen sloot, voelde ik dat Hij mij zijn Lijden overbracht. Het was zo intens dat ik me voelde sterven.

Ik was in de afgrond van mijn lijden gevallen. Fiat! Maar de gedachte dat ik Jezus met mijn klein lijden kon verlichten, gaf me vrede.

Jezus had me alleen gelaten in mijn lijden.
Toen kwam Hij terug en ***Hij zei mij***:

(2) “Mijn dochter, *ware Liefde* kan niets doen of niets lijden zonder dat degene die Mij bemint daaraan deelneemt.

Hoe zoet is in het lijden, het gezelschap van de mensen die ons dierbaar zijn! Hun aanwezigheid verzacht voor Mij het lijden.
En Ik voel dat zij Mij opnieuw tot leven brengen.
Mij door het lijden terug tot leven brengen, is de grootste liefde die Ik in de mens kan vinden. Om hem te bedanken geef Ik hem In ruil daarvoor mijn Leven. En onze Liefde is dan zo sterk, dat Wij onze levens uitwisselen

Maar weet je wat Mij in jouw armen getrokken heeft, om je om hulp te vragen in mijn Lijden?
De voortdurende donder van je ‘*ik bemin U*’ en de bliksemflitsen, hebben Mij ertoe hebben aangezet om Mij in jouw armen te werpen en je te vragen om Mij te helpen.

Je moet ook weten dat mijn Goddelijke Wil de Hemel is en dat jouw menselijkheid aarde is. Door jouw daden te verrichten in mijn Goddelijke Wil, neem je de Hemel in bezit. Hoe meer je dit doet, hoe meer je plaats neemt in de Hemel van mijn Fiat.
En terwijl jij de Hemel inneemt, neemt mijn Wil jouw aarde in.
De Hemel en de aarde smelten samen en blijven in elkaar verloren.

(3) Daarna ging ik verder met mij over te geven aan het Goddelijk Fiat. Mijn geliefde Jezus kwam terug met zijn Hart geopend, waaruit het Bloed in stromen vloeide.

In dit Goddelijk Hart was al het Lijden dat Jezus geleden had in alle delen van zijn Goddelijke Persoon, gecentraliseerd.
Want daar bevindt zich de zetel en het begin van al zijn Lijden.
Het stroomt door zijn hele heilige Mensheid, als zoveel beekjes, die naar zijn allerheiligste Hart stromen. En ze brengen de kwellingen van zijn Goddelijke Persoon met zich mee.

Jezus voegde eraan toe:
(4) “Mijn dochter, wat lijd Ik! Kijk naar dit Hart:
hoeveel Wonden, hoeveel pijn, hoeveel lijden, verbergt het!
Het is het toevluchtsoord voor alle lijden. Er is geen pijn, geen krampachtige pijn of belediging, die niet in dit Hart opkomt.

Mijn lijden is zo groot. Omdat Ik de bitterheid niet langer kan verdragen, zoek Ik een ziel, die bereid is om een klein deeltje ervan op zich te nemen, zodat Ik eventjes opgelucht kan ademhalen.

Wanneer Ik haar vind, houd Ik haar zo stevig tegen Mij aangedrukt, dat Ik haar niet kan loslaten. Ik voel Mij niet meer alleen.
Ik heb iemand aan wie ik mijn lijden kan meedelen, aan wie Ik mijn geheimen kan toevertrouwen en op wie Ik de vlammen van mijn Liefde, die Mij verteren, kan uitstorten.

Daarom vraag Ik je vaak om een deel van mijn Lijden op jou te nemen. Want die Pijnen zijn zo talrijk. Als Ik niet naar mijn kinderen ga om hulp te vragen, naar wie zou Ik dan moeten gaan?

Ik zou blijven als een vader zonder kinderen, die geen nakomelingen heeft, of die door ondankbare kinderen in de steek gelaten is.
Ach nee, nee, jij zult Mij toch niet in de steek laten, mijn dochter!

(5) En ik: "Mijn Jezus, ik zal U nooit verlaten. Maar U zal mij de genade schenken en U zal mij helpen in de omstandigheden waarin ik mij nu bevind. Want U weet hoe moeilijk die zijn.

Mijn Jezus, help mij. Want ook ik zeg je vanuit mijn hart:
Oh, verlaat mij niet, laat mij niet alleen.
Oh, wat heb ik U nodig! Help mij! Help mij!
Jezus nam een zachtere houding aan en Hij nam mijn arme ziel in zijn Handen. En diep in mijn ziel ***schreef Hij:***
"Ik leg mijn Wil in deze ziel, als begin, midden en einde."

Toen ***herhaalde Hij***:
(6) "Mijn dochter, *Ik leg mijn Goddelijke Wil in je ziel als het begin van het Leven.* Van daaruit zullen al jouw daden voortkomen als uit één enkel Punt, en zich verspreiden door je hele wezen, in je ziel en in je lichaam. Zij zullen je het kloppend Leven van mijn Goddelijke Wil in jou laten voelen. Mijn Wil zal al je daden in Zich verbergen als in een Heiligdom, in overeenstemming met zijn Goddelijke Oorsprong.

Met mijn Goddelijke Wil als begin, zal je volledig toegewijd blijven aan je Schepper. Je zal erkennen dat elk begin van God komt. En je zal Ons de Glorie en de uitwisseling van Liefde geven, van alle geschapen dingen die uit onze scheppende Handen voortgekomen zijn.

Door dit te doen, *omarm je het Werk van de Schepping, waarvan Wij het Begin, het Leven en het Behoud zijn.*

(7) Van het begin zal je ***naar het midden*** gaan.
Je moet weten dat de mens, door zich terug te trekken uit onze Goddelijke Wil, geweigerd heeft om het Begin te erkennen en zichzelf in wanorde gebracht heeft.

Hij bleef kwetsbaar, zonder steun, zonder kracht.
Bij elke stap voelde hij een neiging om te vallen, alsof de grond onder zijn voeten weg kon zakken en de hemel een verschrikkelijke storm over zijn hoofd zou ontketenen.

Wat nu nodig was, was een manier om de aarde te herstellen en de Hemel te laten glimlachen. Daarom kwam Ik naar de aarde als de weg om de Hemel en de aarde, God en de mens, te herenigen.

Dus wie mijn Goddelijke Wil als het begin heeft, zal ook het midden hebben en het hele Werk van de Verlossing omarmen.
Hij zal Mij liefdevol vergoeden voor alle pijn die Ik geleden heb om de mens te verlossen en Mij Glorie en Liefde geven.

(8) Maar als er een begin en een midden is, ***moet er ook een einde zijn***. *Het einde van de mens is de Hemel*.

Voor degene die mijn Goddelijke Wil als begin bevat, monden al haar daden uit in de Hemel als een einde, waar deze ziel moet aankomen.
Het is het begin van haar gelukzaligheid die geen einde zal kennen.

Door mijn Goddelijke Wil *als einde* te hebben, zal je Mij de Glorie en de uitwisseling van Liefde geven in dit gelukkig hemelse Verblijf,
dat Ik voor de mensen voorbereid heb.

Wees daarom aandachtig, mijn dochter.
Ik zal mijn Goddelijke Wil in je ziel verzegelen,
als begin, midden en einde.
Dit zal voor jou het Leven zijn en een betrouwbare Gids, die je in zijn Armen naar het hemels Vaderland zal leiden.

29-12- 16 april 1931 – Moed behoort toe aan vastberaden zielen. Jezus staat aan het hoofd van zes engelen. De Daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, zijn Onderpanden van oneindige Waarde, eeuwige Banden, onbreekbare Kettingen.

(1) Mijn voortdurend leven onder het bewind van het eeuwig Fiat, omvat mijn lichaam en ziel. Ik voel het oneindig gewicht ervan.

Ik voel mijn menselijke wil verpletterd en bijna dood,
onder de heerschappij van een immense en eeuwige Goddelijke Wil,
als een atoom dat verloren is in deze Oneindigheid.

"Mijn Jezus, help mij en geef mij kracht in deze pijnlijke toestand waarin ik verkeer. Mijn arm hart bloedt en zoekt een toevluchtsoord te midden van zoveel lijden. En alleen U, mijn Jezus, kunt mij helpen.
Oh, help mij, laat mij niet in de steek".

Terwijl mijn arme ziel haar leed uitstortte, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij was vergezeld van zes engelen:
- drie aan de rechterkant en
- drie aan de linkerkant van zijn aanbiddelijke Persoon.

Elke engel hield een kroon in zijn handen, bezet met schitterende edelstenen, alsof hij deze aan onze Heer wilden aanbieden.
Ik was vol verwondering.

Mijn lieve ***Jezus zei mij***:

(2) "Wees moedig, mijn dochter! Moed is eigen aan zielen, die vastbesloten zijn om het goede te doen. Zij blijven onverstoorbaar in de storm.
Ook al doen de donder en de bliksem hen beven, toch blijven ze in de regen staan en gebruiken ze deze om zich te wassen en er nog mooier uit te komen, zonder zich iets aan te trekken van de storm.
Ze zijn meer vastberaden dan ooit om het goede werk dat ze begonnen zijn, niet op te geven.

Ontmoediging is het gevolg van besluiteloosheid, die nooit iets tot een goed einde brengt. Moed baant de weg, moed verdrijft alle stormen,

moed is het brood van de sterken, moed is voor de krijger die alle veldslagen weet te winnen.
Daarom, mijn dochter, wees moedig, wees niet bang.
En waarvoor zou je bang moeten zijn?

Ik heb je zes engelen gegeven om over jou te waken.
Elk van hen heeft als taak je te begeleiden op de eindeloze wegen van mijn eeuwige Wil.
Zo kan je, door je daden en je liefde, aan de Goddelijke Wil alles teruggeven wat Zij in de Schepping op de wereld gebracht heeft door zes keer 'FIAT' uit te spreken.

Elke engel waakt over één FIAT en over wat Hij geschapen heeft.
En hij roept je op om elk van deze FIAT's terug te geven, zelfs als dat je het leven kost.
Deze engelen verzamelen al jouw daden. Zij maken er een kroon van.
En zij knielen neer om deze aan de Godheid aan te bieden om Hem te danken voor wat onze Goddelijke Wil volbrengt, opdat Hij bekend wordt en zijn Koninkrijk op aarde kan vormen.

Maar dat is nog niet alles. *Ik sta aan het hoofd van deze engelen.*
Ik leid hen en Ik waak over jou in alles.

Ikzelf vorm in jou de daden en de liefde die Wij willen,
zodat je voldoende Liefde hebt om zoveel grote Werken van onze Allerhoogste Wil te kunnen beantwoorden.

Stop dus niet. Je hebt veel te doen:
Je moet Mij volgen, Ik die nooit stilsta. Je moet de engelen volgen, omdat zij willen de taak volbrengen die hun toevertrouwd is.
En je moet je zending als dochter van onze Goddelijke Wil volbrengen.

(3) Daarna voelde ik me ongerust en *ik dacht*:
"De omstandigheden van mijn leven zijn zeer pijnlijk.
Vooral omdat ik me vaak verloren voel te midden van een storm, die nooit wil ophouden en zelfs steeds heviger wordt.
En als onze Heer mij geen hulp en overvloedige genade schenkt,
is mijn zwakheid zo groot dat ik misschien uit de Goddelijke Wil wil stappen. En als dat gebeurt, arme ik, dan is alles verloren."

Ik dacht hieraan. Mijn geliefde Jezus strekte toen zijn armen uit om mij te ondersteunen. ***Hij zei mij:***

(4) “Mijn dochter, je moet weten dat *daden die in mijn Goddelijke Wil verricht worden,* onvergankelijk zijn en onafscheidelijk van God zijn.

Ze zijn de voortdurende herinnering:
- dat de ziel het geluk heeft gehad om met de Goddelijke Wil te werken,
- dat God de mens in Zich gehouden heeft, om dit werk met zijn Goddelijke Wil te volbrengen.

Deze gelukkige, werkzame en heilige herinnering zorgt ervoor dat wij altijd de herinnering aan God in onze ziel bewaren.
Beiden worden onvergetelijk.

Als de mens het ongeluk zou hebben, om uit de Goddelijke Wil te treden en ver weg te dwalen, zal hij zich verwijderen. Maar hij zal altijd de Blik van zijn God op zich voelen, die hem teder terugroept.
Zijn eigen blik zal gericht zijn op Degene die voortdurend naar hem kijkt.

Als hij ver weg gaat zwerven, voelt hij die onweerstaanbare behoefte, die sterke ketenen, die hem naar de armen van zijn Schepper trekken.

Dat is wat er met Adam gebeurd is.
Het begin van zijn leven vond plaats in mijn Goddelijke Wil.
Hoewel hij zondigde en uit het Paradijs verdreven werd om zijn leven erbuiten te gaan leiden, was Adam dan verloren? Ah! Nee!
Want hij voelde boven zich de Kracht van onze Wil, waarin hij gewerkt had. *Hij zag het Oog dat over hem waakte en het zijne uitnodigde om naar Ons te kijken.* En hij koesterde de herinnering aan de eerste daden van zijn leven in onze Wil.

Je kunt je niet voorstellen wat het Werk in onze Wil inhoudt en al het goede dat het vertegenwoordigt. De ziel verwerft daardoor waarborgen van oneindige waarde, voor alle daden die in ons Fiat verricht worden.
Deze daden blijven in God.
Want de mens heeft noch het vermogen, noch de plaats om hen te bewaren, zo groot is de Waarde die zij bevatten.

Zou je ooit kunnen geloven, dat terwijl Wij deze onderpanden van oneindige waarde van de mens bewaren, Wij zouden kunnen toestaan dat de mens, aan wie deze kostbare onderpanden toebehoren, verloren gaat? Ach nee, nee!

Wees dus niet bang. De daden die in onze Wil verricht worden, zijn eeuwige Banden. Het is onmogelijk om hen te verbreken.

Als je uit onze Wil zou treden, wat niet zal gebeuren, zou jij vertrekken, maar je daden zouden blijven en zouden niet kunnen verdwijnen.
Want ze zijn in ons Huis gedaan.

De mens behoudt zijn rechten zolang hij bij Ons blijft, dat wil zeggen in onze Wil. Zodra hij uit onze Wil treedt, verliest hij alles. Maar deze daden hebben de kracht hebben om degene die er eigenaar van was, eraan te herinneren.
Verstoor daarom de vrede in je hart niet.
Geef je over aan Mij en wees niet bang.

29-13- 24 april 1931 – Om te kunnen werken, wil God de daden van de mensen als een klein stukje grond, waarop Hij zijn Werken kan neerzetten. De Adem en het kloppend Hart van de Schepping. De Werken van God zijn dragers van Leven.

(1) Ik volgde de Daden in het Goddelijk Fiat.
O, hoe zou ik willen dat mij niets ontgaat van wat er gedaan is,
zowel in de Schepping, als in de Verlossing,
om te kunnen wedijveren met mijn klein en onophoudelijk
"ik bemin u, ik aanbid u, ik dank u, ik zegen u en ik bid u om het Koninkrijk van uw Goddelijke Wil op aarde te laten komen!".

Terwijl ik dit dacht, ***zei mijn lieve Jezus mij:***

(2) "Mijn dochter, ons Goddelijk Werk is zo overvloedig, dat de mens niet in staat is om de overvloed aan Goede Dingen, die Wij in onze Scheppende Werken leggen, te verwerven.
Maar om te werken vragen wij altijd het klein werk van de mens
En afhankelijk van het meer of minder werk dat hij verricht, verdelen Wij meer of minder van de goede Dingen, die Wij willen geven in het Werk dat Wij willen doen, voor het welzijn van de mensen.

Hun werk dient Ons immers als een klein stukje grond of ruimte waar Wij onze Goede Dingen kunnen neerleggen

Als de ruimte klein is, kunnen Wij er maar weinig in leggen.
Als de ruimte groot is, kunnen Wij er meer neerzetten.

Maar als Wij er nog meer in willen plaatsen, zal de mens niet in staat zijn om het te nemen en om begrijpen wat hij gekregen heeft.

Je ziet dus de noodzaak van de daden van de mens, zodat onze Werken kunnen voortleven onder de menselijke generaties.
Wanneer de mens begint met zijn kleine daden, zijn gebeden, zijn offers te verrichten, om het Goede te verkrijgen dat Wij hem willen geven, dan komt hij in contact met zijn Schepper.

Zo begint het een soort correspondentie.
Al zijn daden zijn dan slechts kleine brieven die hij Hem stuurt.

In deze brieven bidt de mens soms, weent hij soms en biedt hij soms zijn leven aan, om zijn Schepper ertoe te brengen hem het goede te schenken dat Hij hem wil geven.
Dit maakt de mens ontvankelijk om te ontvangen, en God om te geven.

Als dat niet het geval was, zou er geen communicatie zijn omdat de weg ontbreekt. De mens zou Degene die wil geven niet kennen. Hij zou Ons niet liefhebben, zich van Ons afkeren. Dit kan niet gebeuren.

Wanneer Wij een Werk willen volbrengen, zijn Wij altijd rond de ziel die Wij liefhebben en die Ons liefheeft.
Want Liefde is de kiem, de essentie en het leven van onze Werken.
Zonder Liefde mist het Werk adem, heeft het geen hartslag.
Degene die de Gave ontvangt, waardeert deze niet en zij sterft vooraleer zij geboren is.

Je ziet dus de noodzaak van je daden en het offer van je leven opdat mijn Goddelijke Wil bekend wordt en kan heersen.
Er bestaat geen groter Werk.

Daarom wil Ik dat je je daden herhaalt, dat je onophoudelijk bidt.
Het voortdurende offer van een leven dat levend begraven is, is niets anders, dan het uitgestrekte terrein waarop Ik zo'n groot Goed kan neerleggen.

Jouw kleine daad is een brief die je Ons stuurt en waarin Wij lezen:
"Ah! Ja, er is een mens, die onze Wil op aarde wil en Ons haar eigen leven wil geven om Hem te laten heersen!"

Daarna regelen Wij de dingen, de genaden en de gebeurtenissen die jouw kleine ruimte zullen vullen. Wij wachten tot deze groter wordt, m er de grote Gave van het Koninkrijk van onze Wil in te leggen.

Dat is wat er gebeurde in de Verlossing. Ik heb lang gewacht vooraleer Ik uit de Hemel naar de aarde neergedaald ben, om het uitverkoren volk voldoende tijd te geven om zich voor te bereiden en met hun daden, hun gebeden en hun offers, de kleine ruimte voor te bereiden, waar Ik de Vruchten van de Verlossing kon neerleggen. Die waren zo overvloedig dat de mensen nog niet alles opgenomen hebben. Als ze meer gedaan hadden, had Ik meer gegeven.

Maar als Ik nog meer had willen geven, zonder eerst ook maar een komma of een punt van hun daden gehad te hebben,
zou dat voor hen zijn geweest als een onleesbaar boek, geschreven in een onbekende taal, een schatkist zonder sleutel waarvan men de inhoud niet kent.

Want de handeling van de mens is het oog dat leest en de sleutel die de schatkist opent om mijn Geschenken te kunnen ontvangen.
En geven zonder het Goede dat gegeven wordt bekend te maken, zou een lijden geweest zijn, een Daad onwaardig voor onze Wijsheid.

Wees daarom aandachtig om mijn Goddelijke Wil te volgen.
Hoe meer je Hem volgt, hoe meer je Hem zult erkennen,
en hoe overvloediger zal Hij je zegenen.

(3) Mijn dochter, *de Adem, het Hart, de bloedsomloop en het bloed van de Schepping, dat is* ***onze Liefde, onze Aanbidding en onze Glorie.***

We hebben daarin gelegd wat Wij in Onszelf zijn. Onze Natuur is zuivere Liefde. Onze Heiligheid is zodanig dat deze Liefde alleen maar diepe Aanbidding en Eeuwige Glorie van ons Goddelijk Wezen is.

Daarom moesten Wij in de Schepping datgene plaatsen, wat Wij bezitten. We konden niet uit Onszelf halen wat niet van Ons was.

De ***Adem van de Schepping is dus Liefde.*** Elke Hartslag van mijn Hart versiert haar met een nieuwe Liefde, die voortdurend herhaalt:
"*Aanbidding en Glorie aan onze Schepper*."

Wanneer de mens zich tot de geschapen dingen wendt om er zijn liefde in te leggen, toont hij zijn liefde en neemt hij onze Liefde.
Dit doet een andere liefde ontstaan, die op haar beurt wacht om liefde te ontvangen en te geven.

Er ontstaat dan een uitwisseling en rivaliteit tussen de geschapen dingen en de mens, die zich met elkaar verenigen, om Liefde, Aanbidding en Glorie te schenken aan ons Allerhoogste Wezen.

Als je dus wilt liefhebben, denk dan dat alle geschapen dingen de opdracht hebben om jou Liefde te geven, telkens wanneer zij de jouwe ontvangen.
Zo zal het feest, van onze Liefde tussen Hemel en aarde, voortduren.
Je zult het Geluk van onze Liefde voelen.
De adem van de Liefde, de hartslag van de Aanbidding en de eeuwige Glorie zullen door je bloed stromen naar je Schepper.

(5) Je moet weten dat onze scheppende Kracht de Kracht heeft om het *levenszaad* in al onze Werken te leggen en het over te brengen op de mensen die er gebruik van maken.

De Schepping is vervuld van onze scheppende Werken.
De Verlossing is een onbegrensd veld van onze volbrachte Daden.
Zij brachten de mensen het Leven en het Goede dat ze bevatten.
Wij zijn dus omringd zijn door de Pracht van onze Werken.
Maar er is ook het Lijden, dat ze niet aangenomen worden en dat vele Werken zelfs niet bekend zijn bij de mensen.
Deze Werken zijn dan als dood. Want ze brengen enkel vruchten van Leven voort, voor zover de mens hen gebruikt.

Zovele van onze Werken zijn in gevaar gebracht en zovele van onze Bezittingen brengen de vruchten die zij bevatten niet voort.
Bovendien zien Wij de mens arm en zwak, zonder het Leven van de ware Goede Dingen.
Dat alles doet Ons zeer veel verdriet. Je kan niet begrijpen in welke toestand van Lijden de mensen Ons plaatsen.

Wij bevinden ons in de toestand van een vader met veel kinderen die een maaltijd voor hen klaarmaakt.

Terwijl hij die bereidt, verheugt hij zich bij de gedachte dat zijn kinderen geen honger zullen hebben en kunnen eten wat hij klaarmaakt.
Hij dekt de tafel en bereidt verschillende gerechten.
Dan roept hij zijn kinderen om te komen proeven van de heerlijke gerechten die hij klaargemaakt heeft.

Maar de kinderen luisteren niet naar hun vader. En de maaltijd blijft onaangeroerd staan. Hoe groot is het verdriet van deze vader als hij ziet dat zijn kinderen niet aan zijn tafel zitten en de gerechten die hij voor hen bereid heeft, niet eten!

En het is een kwelling voor hem om de tafel vol eten te zien staan.

Zo is ook onze situatie wanneer Wij zien dat de mensen geen belangstelling hebben voor de vele Werken die Wij met zoveel Liefde, voor hen gedaan hebben.

Daarom, hoe meer je neemt van wat van Ons is, hoe meer je van het Goddelijk Leven zult ontvangen en hoe gelukkiger je Ons zult maken!
Zo zal je in Ons de diepe Wonde van de menselijke ondankbaarheid genezen.

29-14- 4 mei 1931 – De Kracht van het Woord van Jezus. Herhaalde handelingen zijn als het sap voor planten. Gedwongen lijden verliest zijn frisheid. Jezus wil vrij zijn in de ziel.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder.
Zijn zachte heerschappij leidt mijn arme wil, die zou willen vluchten voor de pijnlijke omstandigheden waarin ik me bevind.

Maar het almachtig Fiat, met de onweerstaanbare kracht van zijn Licht gericht op de nacht van mijn wil, weerhoudt mij daarvan.
En Hij vormt de dag van Licht in mijn ziel, die mij ertoe aanzet mijn kleine daden te verrichten in zijn Goddelijke Wil.

Ik zei tegen mezelf: "Waarom houdt Jezus er zozeer aan, dat ik mijn daden blijf herhalen in zijn aanbiddelijke Wil?"
Vol tederheid en goedheid, ***antwoordde Jezus mij***:

(2) “Mijn dochter, alle daden die jij in jezelf verricht, heb Ik jou aangeleerd en in jou gevormd. Zij zijn dus *mijn Daden.* Ik wil niet dat je achterblijft, in plaats van hen samen met Mij verder te verrichten.

Want je moet weten dat wanneer Ik een werk in de ziel volbreng, wanneer Ik spreek en onderricht, uw Jezus zo machtig is, dat Hij het goede dat in de mens aangeleerd en gevormd wordt, omzet in natuur. En dit Goede in de natuur kan niet vernietigd worden.

Het is alsof God jou het gezichtsvermogen, als eigenschap van je natuur geeft, en je dit niet zou gebruiken om te kijken. En het is alsof Hij jou de stem, de handen, de voeten geeft, en je hen niet zou gebruiken om te spreken, te werken en te lopen. Zou dat niet verwerpelijk zijn?

Aan het lichaam geef Ik geschenken in natura. Wanneer Ik spreek, heeft mijn Scheppend Woord echter ook de Kracht om aan de ziel het Geschenk, dat Ik met mijn Woord wil geven, te schenken.

Want ***één enkel Fiat van Mij,*** kan een hemel, een zon, een voortdurend gebed bevatten en kan deze omzetten in geschenken in natura voor de ziel. Dat betekent dat wat je in jezelf tot stand brengt, natuurlijke Gaven zijn, die mijn Woord in jou gevormd heeft.

Let er dus op dat je mijn Gaven niet nutteloos maakt.
Ik heb hen in jou gelegd, zodat Wij, met deze herhaalde daden van mijn Wil, samen de grote Gave kunnen vragen, dat mijn Goddelijke Wil op aarde zal heersen.

Des te meer, mijn lieve dochter, omdat ***de herhaalde daden*** als het sap van de plant zijn. Zonder dit sap verdort de plant en kan hij geen bloemen of vruchten voortbrengen.
Want het sap is het levensbloed van de plant dat in haar circuleert, haar in stand houdt, haar laat groeien en haar de mooiste en lekkerste vruchten laat voortbrengen, tot grote vreugde en weldaad voor de landbouwer.

Dit sap wordt echter niet door de plant zelf gevormd. De landbouwer moet ervoor zorgen dat de plant water krijgt en verzorgd wordt.
Hij moet dit niet slechts één keer doen, maar voortdurend.

Hij moet haar dagelijks voeden, zodat ze kan bloeien, zodat ze vruchten kan voortbrengen voor degene die haar kweekt.
Maar als de landbouwer lui is, verliest de plant zijn sap en sterft zij.

Zie je nu ***wat herhaalde handelingen betekenen?***
Ze zijn het bloed van de ziel, het voedsel, het behoud en de groei van mijn Gaven. Ik, de Hemelse Landbouwer, blijf je water geven!
Ik loop geen risico van lui te zijn.

Omdat jij degene bent die dit levenssap ontvangt, komt het naar jou toe, wanneer je de handelingen in mijn Wil in het diepst van je ziel herhaalt. Op dat moment open je je mond.
En Ik stort dit Bloed in je ziel, om je te voorzien van de goddelijke Warmte, het hemels Voedsel. En door mijn andere Woorden eraan toe te voegen, bewaar Ik je en vergroot Ik mijn Gaven.

Oh, als de plant verstand had en in staat was om te weigeren door de landbouwer bewaterd te worden, wat zou dan het lot van deze arme plant zijn? Ze zou sterven! En wat een pijn voor de arme landbouwer!

Het herhalen van handelingen betekent willen leven en eten, liefhebben en waarderen, het bevredigen van verlangens. Het is je hemelse Landbouwer tevredenstellen en Hem gelukkig maken, die met zoveel Liefde op het veld van je ziel gewerkt heeft.

Wanneer Ik zie dat je je daden herhaalt, alleen of met Mij, geef je Mij de vruchten van mijn Arbeid en voel Ik Mij met wederliefde bemind en beloond voor de vele Gaven die Ik je gegeven heb.
En Ik ben bereid je nog grotere te geven. Wees dus ijverig en zorg ervoor dat je door je volharding de overwinning behaalt en uw Jezus overwint.

(3) Daarna voelde ik dat ik terug in mijn gebruikelijke staat van lijden ging terugvallen. Gezien de eisen van het moment, weigerde ik dit te accepteren. Mijn arme natuur beefde.

En *ik hoorde mezelf tegen mijn lieve Jezus zeggen*:
"Vader, als het mogelijk is, laat deze kelk dan aan mij voorbijgaan.
Maar uw Wil geschiede en niet de mijne."
Mijn geliefde ***Jezus voegde eraan toe***:

(4) “Mijn dochter, Ik wil geen gedwongen lijden, maar vrijwillig lijden. Want gedwongen lijden verliest de frisheid, de schoonheid en de zoete betovering van zijn gelijkenis met het Lijden van uw Jezus, dat allemaal vrijwillig door Mij geleden is.

Gedwongen lijden is als verwelkte bloemen, en als die nog groene vruchten, die het oog minacht en de mond weigert te slikken, zo smakeloos en hard zijn ze.

Je moet weten dat wanneer Ik een ziel kies, Ik in haar mijn woonplaats vestig. En Ik wil vrij zijn om te doen wat Ik wil in mijn huis, om er te wonen zoals het Mij behaagt, zonder beperkingen van de ziel.
Ik wil absolute vrijheid.
Anders ben Ik ongelukkig en ben Ik belemmerd in mijn handelen.

Het zou het grootste ongeluk zijn, zelfs voor de armste mensen, om niet vrij te zijn in hun kleine armoedige woning.
Ik zou dan het ongeluk kennen van een ongelukkige die, nadat hij met veel liefde een woning ingericht heeft en in orde gebracht heeft om er te kunnen wonen, met droefheid geconfronteerd wordt met opgelegde voorwaarden en beperkingen.

Er wordt hem gezegd: "Je mag niet in deze kamer slapen, in deze kamer mag je geen bezoek ontvangen en in die kamer mag je niet komen."

Kortom, hij kan niet gaan waar hij wil en doen wat hij wil. Daardoor voelt de arme man zich ongelukkig omdat hij zijn vrijheid kwijt is. En hij heeft spijt van de offers die hij gebracht heeft om dit huis te bouwen.

Ik ben zoals deze mens.
Hoeveel Werk, hoeveel Offers, hoeveel Genade waren er nodig om een mens aan te passen en er mijn Woning van te maken!

En wanneer ik bezit van hem neem, waardeer Ik het meeste, de vrijheid in mijn huis. En wanneer ik er soms weerstand en soms beperkingen vind, in plaats van een woning te hebben die aan Mij aangepast is, moet Ik Mij aan haar aanpassen.

Ik kan er mijn Leven of mijn goddelijke Wegen niet ontwikkelen.

Ik kan er ook het doel niet verwezenlijken waarvoor ik met zoveel liefde voor deze woning gekozen heb. Daarom wil Ik vrijheid.
Als je Mij gelukkig wilt maken, laat Mij dan vrij om te doen wat Ik wil.

29-15- 10 mei 1931 – Wie wil ontvangen, moet geven. De Wegen van Jezus. De goddelijke Gaven, dragers van Vrede. De Goddelijke Wil bevat de Kracht van zuurdesem. Het Goede dat vervat zit in een Daad die volbracht is in de Goddelijke Wil.

(1) Ik ben nog steeds in de dierbare erfenis van de Goddelijke Wil. Waar mijn geest ook heen gaat, zie ik Hem met zijn zachte heerschappij over mijn arme ziel.

En met een Stem die zo welsprekend is, zo zacht, zo krachtig en die zoveel Liefde uitstraalt, dat zij de hele wereld in vuur en vlam kan zetten, ***zei Hij mij***
"Ik ben Koning en Ik wacht op jou in elk van mijn Werken, om jouw klein Goddelijk Koninkrijk in deze Werken te vormen en uit te breiden.
Kijk naar Mij, Ik ben Koning.
En een koning heeft de macht om zijn kinderen te geven wat hij wil.

Dit is nog veel meer zo, omdat mijn Koninkrijk universeel is en mijn Macht onbegrensd. En Ik ben niet graag alleen in mijn Koninkrijk.
Als Koning wil Ik het gevolg, het gezelschap van mijn kinderen.
om samen met hen mijn universeel Rijk te delen.

Jouw werken zijn dus ontmoetingen met uw Hemelse Koning.
Hij wacht op jou om je zijn Gaven te kunnen geven, als zeker onderpand van zijn Koninkrijk.

(2) Mijn arme geest was ondergedompeld in het immens Licht van de Goddelijke Wil. Mijn altijd vriendelijke ***Jezus zei mij:***
(3) "Mijn dochter, wie wil ontvangen, moet geven. Het geven maakt de mens ontvankelijk om te ontvangen en God om te geven.

Jouw Jezus handelt vaak zo: Als Ik iets van de mens wil, geef Ik.
Als Ik grote offers wil, geef Ik veel.
Als de mens ziet wat Ik hem gegeven heb, zal hij zich schamen en niet de moed hebben om Mij het offer te weigeren, dat Ik van hem vraag.

Het geschenk is bijna altijd het onderpand dat de persoon ook iets zal ontvangen. Het trekt zijn aandacht, zijn liefde.

Het geschenk is een teken van waardering, het is hoop, het wekt in het hart de herinnering aan de gever. En hoe vaak zijn mensen die elkaar niet kenden, vrienden geworden door een geschenk!

In de Goddelijke Orde ***is God altijd de Gever.***
Hij is de eerste die zijn Gaven aan de mens schenkt.
Maar als de mens niets doet om zijn Schepper iets terug te geven,
al was het maar een beetje liefde, dankbaarheid, een klein offertje,
dan sturen Wij niets meer. Want door Ons niets te geven, verbreekt hij het contact en verbreekt hij de prachtige vriendschap, die onze wederzijdse giften tot bloei zouden brengen.

Mijn dochter,
geven en ontvangen zijn de eerste onmisbare handelingen, die duidelijk laten zien dat Wij de mens liefhebben en dat hij Ons bemint.

Maar dat is niet genoeg. De mens moet weten hoe hij moet ontvangen:
- door het ontvangen Goede om te zetten in zijn natuur,
- door het te eten en door het perfect te kauwen,
om zo de Gave om te zetten in bloed voor de ziel.

En dat is de reden voor onze Gaven: *om het Geschenk dat Wij gegeven hebben, in de natuur om te zetten.*
Want dan zijn onze Gaven niet langer in gevaar.
En ze stellen Ons in staat om nog grotere Gaven te geven.
En nadat de ziel ons Geschenk in haar natuur omgezet heeft, bewaart zij het veilig en blijft zij eigenaar ervan. En zij voelt in zichzelf het Goede, de Bron van de ontvangen Gave, omgezet in haar natuur.

Onze Gaven dragers zijn van Vrede, Geluk, onoverwinnelijke kracht en hemelse lucht. Daarom zal deze ziel in zichzelf de natuur van Vrede, Geluk en van Goddelijke Kracht voelen, die in haar de hemelse lucht zullen vormen.

Dat is dan ook de reden waarom Ik zwijg nadat Ik je het groot Geschenk van mijn Woord gegeven heb. *Het is omdat Ik wacht tot je mijn Woord goed eet en het kauwt*, zodat Ik kan zien dat wat Ik je heb gezegd in jouw natuur veranderd is.

Wanneer Ik dat zie, voel Ik de onweerstaanbare behoefte om opnieuw tot jou te spreken. Want een Geschenk dat Ik geef, roept een ander op. Mijn Geschenken kunnen niet op zichzelf staan.
Ik word altijd gedreven om te geven, te spreken en te handelen met degene die mijn Geschenken in haar natuur omzet.

(4) Daarna dacht ik aan de Goddelijke Wil
en hoe moeilijk het mij leek dat zijn Koninkrijk zou komen.

Mijn geliefde ***Jezus antwoordde***:
"Mijn dochter, net zoals gist de kracht heeft om brood te laten rijzen, zo is mijn Wil de zuurdesem van de daden van de mens.
Door mijn Goddelijke Wil in hun daden aan te roepen, ontvangen zij de gist en vormen zij het brood van het Koninkrijk van mijn Wil.

Gist alleen is niet voldoende om veel brood te bakken.
Er is veel bloem nodig en iemand die de gist met de bloem vermengt.
Er is water nodig om hen te verbinden en om het meel met de gist te kneden, zodat het zijn kracht kan afgeven. Vervolgens is er vuur nodig om het te veranderen in brood, dat we kunnen eten en verteren.

Zijn er niet meer tijd en meer handelingen nodig om brood te maken, dan om het te eten? Het offer zit hem in het maken ervan.
Het eten gaat snel en je proeft de smaak van het offer.

Mijn dochter, het is daarom niet voldoende dat mijn Goddelijk Fiat de kracht heeft om jouw daden te doen gisten en hen te ontdoen van de menselijke wil. Om hen te veranderen in Brood van Goddelijke Wil, is het nodig dat de daden verdergezet worden en er voortdurend offers gebracht worden, voor een zeer lange tijd. Zo kan mijn Wil met zijn rijzende Kracht al deze daden laten rijzen, een grote hoeveelheid brood vormen en het in reserve houden voor de kinderen van zijn Koninkrijk.

Wanneer alles gevormd is, is het enkel nog nodig om de gebeurtenissen te regelen. Dat is gemakkelijker en kan onmiddellijk gebeuren. Het ligt immers in onze macht de gebeurtenissen te regelen om te doen wat Wij willen.
Heb Ik dit niet gedaan in de Verlossing?

De dertig lange jaren van mijn verborgen Leven waren als de zuurdesem, waarin al mijn Daden gefermenteerd werden, om het grote Goed van de Verlossing te vormen en te fermenteren.

De korte periode van mijn Openbaar Leven en mijn Passie was mijn gefermenteerd Brood, dat mijn Goddelijke Wil vormde en fermenteerde in mijn Daden. Ik brak dit Brood voor iedereen en gaf het te eten, opdat iedereen het Brood van de verlosten zou ontvangen, om de nodige Kracht te verwerven om zich in veiligheid te brengen.

Maak je dus geen zorgen, denk eraan je plicht te doen en laat geen enkele daad van jou voorbijgaan, waarin je niet de gist van mijn Goddelijke Wil legt. Zo kan jouw gehele wezen blijven rijzen.
Ik zal aan al het andere denken.

Ik dacht toen:
"Maar welk belang heeft het voor Jezus, dat ik in deze triestige toestand verkeer? En waarom wil Hij zo graag dat ik in mijn gebruikelijke lijden verval, met alle problemen die Hij door mij aan anderen geeft, hetgeen ik mijn martelaarschap zou kunnen noemen?

O, wat is het moeilijk om met mensen om te gaan, te voelen dat je hen absoluut nodig hebt!
Het vernedert me zozeer dat ik vernietigd word in mijn eigen niets-heid.

(6) Ik dacht hierover na en over andere dingen.
Toen zei mijn lieve Jezus zei:
“Mijn dochter, wil je weten ***welk belang dit heeft voor Mij***?
Mijn Goddelijke Wil is vervuld, en dat is alles voor Mij. Eén enkele daad van mijn Goddelijke Wil omvat de hele Hemel, de aarde en Mijzelf.

Er is geen Liefde die Ik niet in Hem vind, geen Goede Dingen die Hij niet bezit, geen Glorie die hij Mij niet geeft.
Alles blijft gecentraliseerd in een daad die in mijn Wil volbracht is.
De gelukkige mens die deze daad volbrengt, *kan tegen Mij zeggen*:
"Ik heb U alles gegeven, zelfs Uzelf, ik kan U niets meer geven."

Omdat mijn Goddelijke Wil alles omvat, is er niets dat aan Hem ontgaat.
Door te volbrengen wat Ik wil, ontdekt de mens dat het mijn Wil is die in hem is.

<u>En Ik kan zeggen</u>:
"Door jou de genade te schenken om een daad te verrichten die voortkomt uit mijn Wil, heb Ik je alles gegeven."

Eigenlijk wordt door deze Daad te volbrengen, al mijn Lijden opnieuw tegenwoordig gebracht. Mijn Lijden, mijn Stappen, mijn Woorden en mijn Werken worden verdubbeld en komen in beweging om zich aan de mensen te geven.
Mijn Goddelijke Wil werkt immers ook in de mensen en Hij brengt al onze Werken in beweging brengt om hen tot nieuw Leven te brengen.
En jij vraagt Mij welk belang dat voor Mij heeft!

Mijn dochter, denk eraan *dat jouw leven een voortdurende Daad van mijn Wil kan zijn*.

29-16- 16 mei 1931. De Goddelijke Wil brengt de daden van de mens in harmonie. Enthousiasme van de Goddelijke Liefde bij het scheppen van de mens. Het contact met de Goddelijke Eigenschappen.

(1) Ik ben opnieuw terug in de dierbare erfenis van het Goddelijk Fiat. Het lijkt alsof Hij ***<u>in mijn oor fluistert:</u>***

"Zoals Ik in het begin was, zal Ik altijd zijn, tot in alle eeuwigheid.
En als je in mijn Goddelijke Wil wilt blijven, zal je altijd jezelf blijven, zal je nooit van gedrag veranderen, zal je altijd mijn Wil doen.

Je kunt jouw handelingen in al hun verscheidenheid, de effecten van de Eerste en Enige Daad van mijn Wil, noemen.
Hij stroomt in jouw daden om hen 'Eén' te maken,
Hij heeft de Kracht om, net als de zon, de prachtige regenboog van kleuren voort te brengen, als gevolg van haar licht, zonder dat haar ene daad om altijd Licht te geven, verandert.

Wat een gevoel van Geluk in de ziel *<u>om te kunnen zeggen</u>*:
"Ik doe altijd de Goddelijke Wil!"

Mijn klein en zwak verstand werd opgenomen in het Licht van de Goddelijke Wil. Ik voelde in mij zijn Ene en Krachtige Kracht, een kroon voor mij voorbereiden om mij te bekronen.

Zijn ontelbare en veelvoudige effecten brachten vreugde, vrede, kracht in de ziel, goedheid, liefde, heiligheid en een onbeschrijfelijke schoonheid. Deze effecten waren als zovele kussen van Leven die ze aan mijn ziel gaven. Ik bleef er eigenaar van. Ik was verbaasd.

Mijn altijd vriendelijke ***Jezus zei mij***:

(2) "Mijn dochter, alle handelingen die door de mens in de Goddelijke Wil verricht worden, worden door God bevestigd als Goddelijke Daden. Deze bevestiging vormt het Leven van deze handelingen.

Ze zijn gemerkt met het goddelijke Zegel als onvergankelijke Daden, altijd nieuw en van een betoverende Schoonheid.
Ik zou de daden die een mens in mijn Goddelijke Wil verricht, een nieuwe Schepping kunnen noemen, die Ik in de mens tot stand breng. Wanneer hij zijn daden in mijn Wil verricht, legt mijn Fiat er zijn scheppende Kracht in. Hij vormt er zijn Handeling in en bevestigt deze met recht.

Het gebeurt zoals in de Schepping: De Scheppende Kracht van mijn Wil schiep alle dingen. En deze bleven onveranderlijk en veranderen nooit.

Zijn de hemel, de zon en de sterren veranderd?
Zij zijn zoals zij geschapen zijn.
Want overal waar mijn Wil zijn Scheppende Kracht legt, blijft het eeuwig leven van deze Daad bestaan en bevestigd. Hij kan nooit veranderen.

Zo zie je wat het betekent om te handelen en te leven in mijn Goddelijke Wil: *het is leven onder het bewind van een Scheppende Kracht*, die alle handelingen van de mens bevestigt en veiligstelt, door hen onveranderlijk te maken.

Zo blijft de mens, door in mijn Wil te leven, bevestigd in het Goede dat hij doet, in de Heiligheid die hij wil, in de Kennis die hij bezit, in de triomf van het offer.

Onze Godheid wordt, door onze eigen Wil, beheerst door een Liefde die onweerstaanbaar naar de mens stroomt en zich overmatig wil geven. Want de mens is in onze vurige Liefde geschapen door het contact met onze Goddelijke Eigenschappen.
Omdat ons Goddelijk Wezen een zeer zuivere Geest is, heeft Hij geen handen, noch voeten. Onze Goddelijke Eigenschappen dienden voor Ons als Handen om de mens te vormen.

Wij stortten Ons als een onstuimige stroom over hem uit en vormden hem. En door hem aan te raken, hebben Wij hem de effecten van onze hoogste Eigenschappen ingeprent.

Deze Aanrakingen zijn in de mens achtergebleven.
Daardoor zien Wij in hem bepaalde prachtige Eigenschappen:
van goedheid, talent, intelligentie en andere.

De Kracht van onze Goddelijke Aanrakingen blijven de mens vormen en brengen zo hun effecten teweeg.
Zij zijn onze merktekenen van Liefde waarmee Wij hem gekneed hebben. En alhoewel de mens zich dat niet herinnert en Ons misschien zelfs niet kent, zetten zij hun eeuwige Taak verder om hem te beminnen.

Als iemand een voorwerp of een persoon aanraakt, voelt degene die aanraakt, de indruk van de aangeraakte persoon.
Omdat onze goddelijke Kwaliteiten in de mens achtergebleven zijn,
is de indruk van hem aan te raken, in onze hoogste Kwaliteiten achtergebleven, zodat Wij hem in Onszelf voelen.

Hoe kunnen Wij hem dan niet beminnen?
Bijgevolg, voor zover de mens in onze Wil handelt,
gaan Wij hem tegemoet, met nieuwe uitingen van Liefde
en met ons vrolijke refrein om hem altijd te beminnen.

29-17-19 mei 1931 – Taferelen uit het Aards Paradijs. De zondeval. De Koningin van de Hemel verplettert de kop van de helse slang. De Woorden van Jezus bevatten de communicatieve deugd. Jezus spreekt over twijfels en moeilijkheden.

(1) Ik zette mijn daden voort in de Goddelijke Wil.
Ik verenigde mij met de daden die in de Schepping volbracht waren,
om Hem eer, liefde en aanbidding te betonen,
voor alles wat uit Liefde voor de mensen geschapen was.

Mijn arme geest werd naar Eden getransporteerd, op het moment van de ***zondeval van de mens***.
De helse slang, door zijn sluwheid en leugens, zette Eva ertoe aan zich

af te keren van de Wil van haar Schepper. En Eva, met haar vleierijen, zette Adam ertoe aan om in dezelfde zonde te vervallen.

(2) ***Mijn geliefde Jezus zei mij*:**
“Mijn dochter, mijn Liefde is niet gedoofd door de zondeval van de mens. Zij is nog meer ontvlamd.
Hoewel mijn Gerechtigheid hem terecht gestraft en veroordeeld heeft, omarmde mijn Liefde mijn Gerechtigheid.
En zonder er tijd tussen te laten, beloofde Zij de toekomstige Verlosser .

En Zij zei tegen de bedrieglijke slang met het rijk van mijn Macht:
"Je hebt een vrouw gebruikt om de mens aan mijn Goddelijke Wil te onttrekken. Ik zal, door middel van een andere vrouw, die de Macht van mijn Fiat in haar macht heeft, jouw hoogmoed vernietigen.
En zij zal met haar Onbevlekte Voet je kop verpletteren."

Deze woorden verbrandden de helse slang meer dan de hel zelf en zij brachten zoveel woede in zijn hart dat hij niet meer te stoppen was.
Hij bleef de aarde omwoelen om degene te vinden die zijn kop zou verpletteren. Zijn bedoeling was niet om haar te verpletteren,
Met zijn helse kunsten en duivelse sluwheid, wou hij de vrouw die hem zou verslaan ten val te brengen, haar verzwakken en haar vastbinden in de duisternis van de hel.

Vierduizend jaar lang reisde hij over de aarde.
Wanneer hij deugdzamere en betere vrouwen zag, voerde hij zijn strijd.
Hij stelde hen op alle mogelijke manieren op de proef.
Vervolgens liet hij hen gaan nadat hij zich ervan verzekerd had, dat zij, door een of andere zwakheid of tekortkoming, niet de persoon waren die hem zouden verslaan. Daarna vervolgde hij zijn tocht.

Maar toen kwam het hemelse Wezen dat zijn kop zou verpletteren.
En de vijand voelde in Haar zo'n Kracht dat zijn benen knikten en hij niet de kracht had om Haar te benaderen.

Woedend haalde hij al zijn helse wapens tevoorschijn om Haar te bestrijden. Hij probeerde Haar te benaderen, maar hij voelde dat hij verzwakte. Zijn benen braken en hij zich terugtrekken.

Dus bespiedde hij van veraf haar bewonderenswaardige Deugden, haar Macht en haar Heiligheid.
En om hem te verwarren en twijfel in hem te zaaien, liet Ik hem in de hemelse Dame, de soevereine Koningin, in de menselijke aangelegenheden zien, zoals eten, huilen, slapen, enz.

En hij raakte ervan overtuigd dat zij het niet was.
Omdat iemand die zo machtig en heilig was, niet onderworpen kon zijn aan de natuurlijke behoeften van het leven.

Maar nadien bekroop hem opnieuw twijfel en wilde hij opnieuw ten aanval trekken. Maar tevergeefs.

Mijn Wil is Macht. En Hij verzwakt alle kwaad en alle helse machten.
Hij is het Licht dat door iedereen wordt herkend.
En waar Hij heerst, laat Hij zijn Macht voelen.
En zo kunnen zelfs de demonen niet weigeren Hem te erkennen.

Daarom was en is de Koningin van de Hemel de schrik van de hele hel.

Maar de slang voelt op zijn kop de paar woorden die hij in Eden gehoord heeft, mijn onherroepelijke veroordeling dat een vrouw zijn kop zal verpletteren.

En hij weet dat wanneer zijn kop verpletterd wordt, zijn koninkrijk op aarde omvergeworpen zal worden, dat hij zijn prestige zal verliezen, en dat al het kwaad dat hij in Eden door middel van een vrouw gedaan heeft, door een andere vrouw hersteld zal worden.

De *Koningin van de Hemel heeft hem verzwakt en zijn kop verpletterd. Ikzelf heb hem aan het Kruis vastgebonden,* zodat hij niet langer vrij is om te doen wat hij wil, Maar wie zich ongelukkig genoeg in zijn buurt begeeft, wordt door hem verwoest.

Hij ziet dat de menselijke wil niet onderworpen is aan de Goddelijke Wil en zijn Koninkrijk nog niet gevormd is. En daarom **vreest hij dat** een andere vrouw zijn slapen zal verbranden, om ervoor te zorgen dat de goddelijke Veroordeling die op hem rust, voltooid wordt,

nl. ‘zijn kop verpletterd wordt door de voet van de onbevlekte Koningin’
Want hij weet dat wanneer Ik spreek, mijn Woord de kracht heeft om aan andere mensen te bereiken.

Het is zeker dat degene die hij vreesde ***de Heilige Maagd Maria*** was**.** Maar nu hij niet meer in staat was haar te bestrijden, hervatte hij zijn ronde.

Hij zoekt overal om te zien, of een andere vrouw van God de opdracht gekregen heeft, om de Goddelijke Wil bekend te maken, zodat Hij kan heersen.

Omdat hij zag dat je veel schreef over mijn Fiat, heeft hij door de simpele twijfel dat jij dat zou kunnen zijn, de hele hel tegen jou in ingezet. Dat is de reden voor al het leed dat je ondergaan hebt. Hij heeft zich bediend van slechte mensen, die laster en dingen verzinnen die niet bestaan.

Maar toen zij je zo zagen wenen, raakten ze ervan overtuigd dat jij niet degene bent die hun duivelse rijk tot de ondergang kan brengen, waarvoor ze zo bang zijn.

Dit is wat de helse slang ***de Koningin van de Hemel*** aandoet.
Nu wil Ik je vertellen wat de mensen die haar steunen doen.

(3) “Mijn dochter*,* ***dit hemels Wezen*** was arm.
Haar natuurlijke gaven waren ogenschijnlijk gewoon.
Uiterlijk was er niets buitengewoons aan haar te zien.
Ze trouwde met een arme ambachtsman die zijn dagelijks brood verdiende met zijn bescheiden werk.

Indien de groten van de aarde, de dokters en priesters, vooraf geweten hadden, dat zij ***de Moeder van de toekomstige Messias*** *zou worden,* dan zouden tegen haar een onvermoeibare strijd geleverd hebben.

Niemand zou het geloofd hebben en *ze zouden gezegd* hebben:
"Is het mogelijk dat er geen andere vrouwen in Israël waren en zijn, dat juist deze arme vrouw de Moeder van het Eeuwige Woord moest zijn? Er was een Judith, een Esther en vele anderen."

Niemand zou het dus geloofd hebben.
En ze zouden talloze twijfels en moeilijkheden opgeworpen hebben, zoals ze twijfels geuit hebben over mijn Goddelijke Persoon.

Ze geloofden niet dat Ik de langverwachte Messias was.
En velen geloven nog steeds niet dat Ik op aarde ben neergedaald, ondanks het feit dat Ik vele wonderen verricht heb, om zelfs de meest ongelovigen te overtuigen.

Ach, zij wier hart verhard en koppig is, zijn niet in staat om het goede te ontvangen. De Waarheden, zelfs de Wonderen zijn voor hen als dood en zonder Leven. Dit geldt des te meer voor de Hemelse Moeder, toen er zich uiterlijk niets wonderbaars manifesteerde.

Luister nu naar Mij, Mijn dochter.
De ernstigste twijfels, de grootste moeilijkheden die zij in jouw geschriften hebben gevonden, zijn in werkelijkheid de volgende:

Ik heb je gezegd dat Ik je geroepen heb om te leven in het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil, en dat Ik je de speciale en unieke zending gegeven heb om mijn Koninkrijk bekend te maken.

Ik heb het zelf gezegd in het 'Pater Noster'('Onze Vader').
En de heilige Kerk zegt het nog steeds: ***"Uw Koninkrijk kome, uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."*** In dit gebed staat niet dat dit Koninkrijk op aarde *is*, maar dat het *moge komen*.
Ik zou dit gebed niet opgesteld hebben als het geen effect zou hebben.

Maar om dat te bereiken, moest Ik dan niet een andere vrouw kiezen, die de helse slang zozeer vreest.
Hij had door toedoen van de eerste vrouw de mensheid laten verloren lopen. En om hem te verwarren, gebruik Ik de vrouw om te herstellen wat hij Mij heeft doen verliezen en om voor iedereen het goede te herstellen dat hij trachtte te vernietigen.

Vandaar de noodzaak van voorbereiding, van genade, van mijn bezoeken en mijn mededelingen. Dat beviel degene die het las niet, vandaar deze twijfels en moeilijkheden:
"Het is niet mogelijk dat onder zoveel grote heiligen niemand in het Rijk van mijn Wil geleefd heeft en dat Hij alleen haar verkiest boven alle anderen."

Zij lazen dat Ik je naast de soevereine Koningin plaatste, omdat zij in het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat geleefd had.

Ik wou immers dat je haar navolgde, omdat ik van jou een beeld wilde maken dat op haar lijkt. En Ik legde je in haar handen, zodat zij je kon leiden, helpen en beschermen en zodat je haar in alles kon navolgen. Zij vonden dat volkomen absurd.

Door een valse en kwaadaardige interpretatie van de betekenis, zeiden ze dat je zou hebben verklaard een koningin te zijn.
Wat een vergissingen!

Ik heb niet gezegd dat je als de koningin van de Hemel bent,
maar dat Ik wil dat je op haar gelijkt.
Net zoals Ik tegen zoveel andere zielen die Mij dierbaar zijn heb gezegd dat Ik wilde dat zij op Mij zouden lijken.
Maar dat betekende niet dat ze God werden zoals Ik.

Bovendien is de Dame van de Hemel de ware Koningin van het Koninkrijk van mijn Wil. Het is haar taak om de gelukkige zielen, die er willen binnenkomen om er te leven, te helpen en te onderrichten.

Het lijkt erop dat zij denken dat Ik de Macht niet heb om te kiezen wie Ik wil en wanneer Ik dat wil. Maar de tijd zal het leren.

Net zoals zij niet kunnen weigeren te erkennen dat de Maagd van Nazareth mijn Moeder is, kunnen ze ook niet weigeren te erkennen dat Ik jou gekozen heb, met als enig doel mijn Wil bekend te maken en dat Ik door jou het gebed ***"Uw Rijk kome"*** zal laten ***vervullen***.

Het is bepaald dat de mensen instrumenten zijn in mijn Handen en dat Ik niet kijk naar wie zij zijn. Maar als Ik weet dat mijn Goddelijke Wil besloten heeft om door middel van dit instrument te werken, dan is dat voor Mij voldoende om mijn hoogste doelen te verwezenlijken.

Ik gebruikt de twijfels en moeilijkheden die de mensen opwerpen, om hen op de gepaste tijd te verwarren en te vernederen. Maar dat houdt Mij niet tegen. En Ik ga door met het Werk dat Ik door middel van de mens wil doen. Volg Mij dus ook en keer niet terug.

Voor het overige kunnen Wij aan hun manier van denken zien, dat ze alleen naar jou gekeken hebben. *Maar ze hebben geen rekening gehouden met* ***wat mijn Goddelijke Wil kan doen en weet te doen.***

En wanneer mijn Wil besluit om in een mens te werken, met het oog op het verwezenlijken van zijn grootste Plannen te midden van de menselijke generaties, laat Hij zich door niemand iets voorschrijven, noch wie het moet zijn, noch de tijd, noch de manier, noch de plaats. Maar Hij handelt op absolute wijze.

Hij houdt ook geen rekening met bepaalde bekrompen geesten die zich niet kunnen verheffen in de Goddelijke en bovennatuurlijke Orde, noch hun voorhoofd kunnen buigen voor de onbegrijpelijke Werken van hun Schepper.
En terwijl zij willen redeneren met hun menselijk verstand, verliezen zij het goddelijk verstand en blijven zij verward en ongelovig".

29-18- 27 mei 1931 – Het leven van het Goede sterft niet en verdedigt alle mensen. Standvastigheid in het Goede brengt God en de ziel in veiligheid.

(1) Mijn arme geest zwom in de immense Zee van het Eeuwig Fiat.
Ik stroomde in Hem als een beekje.
En in mijn kleinheid wilde ik zijn Oneindigheid omarmen om mij volledig te vullen met zijn heilige Wil en de voldoening te hebben *om te zeggen*:

"Mijn klein wezen is niets anders dan een unieke Daad van de Goddelijke Wil. Mijn minuscuul beekje is helemaal vervuld van deze Wil die de Hemel en de aarde vervult.

O heilige Wil, wees het Leven, de Acteur en de Toeschouwer van al mijn daden, opdat door alles in U te doen herleven, dit de oproep wordt van alle daden van de mensen om herboren te worden in uw Fiat en dat zijn Koninkrijk zich uitbreidt in alle mensen!

Terwijl ik dit deed, *zei ik tegen mezelf*: "Wat voor goeds doe ik *door de daden van de mensen op te roepen om te herleven in de Goddelijke Wil?"*

Mijn lieve ***Jezus zei mij:***
*(2) "*Mijn dochter, het Goede is niet onderhevig aan de dood. Wanneer het Leven van het Goede verschijnt, is het daar voor alle mensen.

En als de mensen bereid zijn om dit Goede aan te nemen, worden zij niet alleen verdedigd, maar nemen zij ook het Leven van dit Goede in zich op. En het Goede verschijnt en vormt evenveel Levens als er mensen zijn die het aannemen.

En voor degenen die er niet toe bereid zijn, blijft het als verdediging, in afwachting dat zij ertoe bereid zijn.

De daden die in mijn Wil worden verricht verwerven de zaadjes van het Licht. Als Licht, hoewel het Eén is, bezit het de kracht om licht te geven aan elk oog, dat het goede van het licht wil, om het zich eigen te maken.

De kleinste daden die in mijn Goddelijke Wil, die immens is en alles omvat, gedaan worden, worden Licht en Bescherming voor iedereen.
Bovendien geeft de mens zo aan zijn Schepper, de Liefde, de Glorie en de Aanbidding, die Hij van de mensen mag verwachten en eisen.

De Daden die in mijn Wil worden verricht worden, zijn altijd wonderbaar.
En ze zeggen van zichzelf:
"Wij zijn de verdediging van elke mens. Wij staan tussen de Hemel en de aarde om de mensen te verdedigen. Ons Licht is het licht van elke geest. Wij zijn de verdedigers van onze Schepper omdat wij door onze eeuwige Daden, eerherstel bieden voor de beledigingen die van de aarde opstijgen."

En het Goede is altijd het Goede. Denk je dat alles wat Ik op aarde gedaan heb, door de mensen opgenomen is?
Hoeveel is er nog over gebleven! Maar van wat er nog overgebleven is, kan je niet zeggen dat het niet goed is.

Eeuwen en eeuwen zullen voorbijgaan. De tijd zal komen dat al het goede dat Ik heb gedaan tot leven zal komen onder de mensen.
Wat vandaag niet wordt opgenomen, kunnen andere mensen morgen en in andere tijden nemen.
Het ware leven van het goede wordt niet moe van te wachten.
***De Daden in mijn Wil zeggen triomfantelijk*:**
"Wij zijn niet onderworpen aan de dood. Daarom zal er zeker een tijd komen waarin Wij onze vruchten zullen geven. Zij zullen evenzoveel andere Levens laten verrijzen die op Ons gelijken."

Denk je dat er niets goeds voortkomt uit jouw Daden in onze Goddelijke Wil, omdat je het effect niet ziet?
Dat lijkt vandaag inderdaad het geval te zijn. Maar wacht tot de tijd daar is en dan zal blijken hoeveel Goeds eruit voortkomt.
Ga dus verder en geraak niet ontmoedigd.

Je moet weten dat alleen de langdurigheid van het goede, het zekerste bewijs is, dat God en de ziel verzekert van de toestand, waarin zij zich bevinden.

Een langdurige toestand van *geduld in het lijden* en de pijnlijke situaties van het leven, een gebed dat steeds opnieuw herhaald wordt zonder ooit moe te worden, trouw, standvastigheid en gelijkmoedigheid in alle omstandigheden, vormen een voldoende voedingsbodem.
Deze wordt bewaterd met het bloed van het eigen hart.
En God voelt zich daar geroepen door alle daden van deze ziel, als zoveel zekerheden dat Hij zijn grootste plannen kan verwezenlijken.

En de ziel zelf voelt in de v van haar daden de beheersing over zichzelf en de zekerheid dat zij niet zal wankelen.
En in de vermenigvuldiging van haar daden voelt deze ziel haar beheersing over zichzelf en de zekerheid dat zij niet zal wankelen.

Het goede van één dag zegt niets.
Het is vandaag goed, zeker, maar morgen niet meer, wanneer het zwakheid en wispelturigheid, vruchten van de menselijke wil, ontmoet

Een wisselvallig goed, zegt, dat dit goed, deze deugd, niet de eigendom van die mens is. Bijgevolg verandert een goed dat niet aan hem toebehoort in kwaad, en een deugd in een ondeugd.
Je ziet dus dat de ziel, om er zeker van te zijn dat zij een Goed of een deugd bezit, het leven van die deugd in zich moet voelen.

En *met ijzeren standvastigheid*, jaar na jaar en haar hele leven lang, moet zij zich in dat Goede oefenen. En dan is God ervan verzekerd dat Hij zijn Goede Dingen in haar kan leggen en grote dingen kan doen in de standvastigheid van die ziel.

Dat is wat Ik gedaan heb met de Koningin van de Hemel.
Ik wilde de standvastigheid van vijftien jaar zuiver en heilig leven,

geheel in de Goddelijke Wil, om vanuit de Hemel op aarde neer te dalen in haar maagdelijke Schoot.

Ik had het eerder kunnen doen, maar Ik wilde dit niet.
Ik wilde eerst haar daden als zekerheid, haar ijver in een heilig leven, alsof Ik haar het recht wilde geven om mijn Moeder te worden.
En Ik wilde wachten tot mijn oneindige Wijsheid een reden zou hebben om in Haar ongekende wonderen verricht te hebben.

En is dat niet de reden voor de duur van je lijden, en waarom Ik zeker van jou wilde zijn, niet door woorden, maar door daden?
Is dat niet de reden voor mijn vele bezoeken en alle Waarheden die Ik je geopenbaard heb in de standvastigheid van je opgeofferd leven?
En Ik kan zeggen dat Ik Mij liet zien en dat Ik tot jou sprak in het vuur van je offer.

En als *Ik je hoor zeggen*: "Hoe is het mogelijk, mijn Jezus, dat mijn ballingschap zo lang duurt? Heb je geen medelijden met mij?"
Weet je wat Ik dan zeg? "Ach, mijn dochter kent niet goed het geheim dat een langdurig offer in zich draagt. Zij weet niet dat hoe langer het duurt, hoe groter de Plannen zijn, die moeten verwezenlijkt worden. Vertrouw Mij daarom en laat Mij mijn Werk doen."

29-19- 31 mei 1931 – Het geluk van Jezus is zijn schepsel te vinden in de Goddelijke Wil. God stort zich in de ziel en de ziel in God. Het klein huisje in Nazareth.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat door. Mijn arme geest blijft hier en daar stilstaan, alsof ik wil rusten in elk van de uitwerkingen van de Goddelijke Wil, die ontelbaar zijn, alhoewel zijn Daad één is.

En ik slaag er nooit in om hen allemaal terug te vinden, laat staan hen te begrijpen. En omdat ik te klein ben om hen allemaal te omarmen, stop ik bij één van zijn effecten om ervan te genieten en te rusten.
Mijn lieve Jezus, die zoveel plezier beleeft om Mij in zijn aanbiddelijke Wil te vinden, stopt om mij zijn Leven in te blazen.

Hij zei mij: :
(2) “Mijn dochter, hoe zoet is het om je in mijn Goddelijke Wil te vinden, niet zoals die zielen die zich daarin bevinden, omdat ze daartoe

gedwongen worden. Zij zijn in Hem uit noodzaak en omdat ze niet anders kunnen. En alhoewel zij zich in Hem bevinden, kennen zij Hem niet, beminnen zij Hem niet, noch waarderen zij Hem.

Maar jij bent vrijwillig in Hem. Jij kent Hem, jij bemint Hem en je vindt er zelfs een zoete rust. Daarom voel Ik me tot jou zeer aangetrokken. Temeer omdat de kracht van mijn Wil uw Jezus dwingt zich te openbaren. Ik kan Hem niets weigeren.
Want Ik kan zeggen dat het enige geluk dat Mij Ik op aarde vind, het vinden is van de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft.

En wanneer Ik haar in Hem vind, wil Ik haar het geluk teruggeven dat zij Mij schenkt, eerst door haar gelukkig te maken en vervolgens door haar voor te bereiden en haar in staat te stellen een Daad te verrichten in mijn Wil.

Daarom bereid Ik eerst de ruimte voor. Want de Grootheid, de Heiligheid en de Kracht van een Daad die in mijn Wil verricht wordt, zijn zodanig, dat de mens deze niet zou kunnen bevatten als Ik hem niet de capaciteit daarvoor zou geven.

De ziel die in mijn Wil leeft, is daarom onafscheidelijk van Mij
Omdat Ik, nadat zij deze Daad verricht heeft, de volgende daad voor haar moet voorbereiden.

Des te meer omdat Ik de ziel nooit laat waar zij aangekomen is.
En Ik moet haar altijd laat groeien totdat ***Ik kan zeggen***: *"Ik heb haar niets meer te geven. Ik ben blij dat Ik haar alles gegeven heb."*

Je moet weten dat wanneer de ziel een daad verricht in mijn Goddelijke Wil, zij zich in God onderdompelt en God zich in haar onderdompelt.

Door zich in elkaar onder te dompelen, deelt God zijn nieuwe, nooit onderbroken Daad en blijft de mens onder het gezag van de Goddelijke Wil. Hij voelt een nieuwe Liefde, een nieuwe Kracht en Frisheid met alle Goddelijke Rust. Zo voelt deze mens zich bij elke handeling herboren tot een Goddelijk Leven.

Zonder te verliezen wat hij in eerdere handelingen ontvangen heeft, verwerft hij en neemt hij het nieuw leven op dat hem gegeven is.
En zo voelt hij zich verheven, gegroeid en gevoed door nieuw Voedsel.

Daarom verwerft degene die in onze Wil leeft, altijd nieuwe Kennis over haar Schepper verwerft. Deze nieuwe Kennis brengt haar de stroom van de nieuwe voortdurende Daad die God bezit.

Zie je de hemel, de sterren en de zon niet?
Zie je misschien enige verandering in hen?
Zijn ze na zovele eeuwen niet nog even jong, even mooi en even nieuw als toen ze geschapen werden?

En waarom? Omdat ze onder het bewind staan van de Scheppende Kracht van onze Fiat, die hen geschapen heeft en die in hen blijft als een eeuwig Leven.

Daarom brengt de blijvende aanwezigheid van mijn Wil in de mens met zijn heersende Macht nieuw Leven voort van geduld, gebed, vrede, opoffering en oneindige vreugde.
Mijn Wil wil degenen die in Hem leven, maken zoals Hij is."

(3) Terwijl ik bleef nadenken over de Goddelijke Wil,
voegde mijn lieve Jezus hieraan toe:
(4) “Mijn dochter, wanneer mijn Goddelijke Wil een daad verricht, trekt Hij deze nooit terug en hij maakt deze daad eeuwig.

De Schepping zelf zegt het.
Zij volbrengt voortdurend deze daden, die mijn Wil bij haar schepping in haar gelegd heeft.
De geschapen dingen kunnen beschouwd worden als de herhalers van de Handelingen van mijn Goddelijke Wil.
De hemel blijft altijd uitgestrekt zonder zich ooit van zijn enig punt terug te trekken. Zo herhaalt hij de Daden van de Goddelijke Wil.
De zon geeft altijd licht en volbrengt de ontelbare Daden van de Goddelijke Wil die haar in haar Licht toevertrouwd zijn.
Zij geeft kleur en geur aan elke bloem, de smaak en het aroma aan de vruchten, groei aan de planten, licht en warmte aan elke mens.

En zij verricht nog veel meer. Zij zet haar werk majestueus verder en zij verricht alle handelingen die haar toevertrouwd zijn. Zij is een waar symbool van de majestueuze manier waarop mijn Wil regeert.

De zee door haar ruisen, *het water* dat zich aan de mensen geeft, *de aarde* die groen wordt en planten en bloemen voortbrengt, verrichten allemaal een veelheid aan Daden van mijn Wil.

Mijn Wil is de motor van alle dingen en houdt de hele Schepping in beweging om zijn Wil te vervullen. Inderdaad, ze zijn allemaal gelukkig. Ze verliezen nooit hun ereplaats, noch zijn ze onderhevig aan de dood.. Mijn Wil, die in de geschapen dingen werkzaam is, schenkt hen immers eeuwig Leven.

Alleen de mens, die het meest zou moeten hebben laten zien dat hij voortdurend mijn Wil uitvoert, is de enige die de motor van mijn Wil verlaat. En hij gaat zelfs zo ver dat hij zich verzet tegen een zo heilige Wil. Wat een verdriet! En wat een rekenschap zal hij Mij moeten geven!

(5) Mijn Jezus zweeg. Hij trok zich terug en liet mij achter in het Licht van zijn Wil. Oh, hoeveel dingen heb ik kunnen begrijpen!
Maar wie kan ze allemaal vertellen! Temeer omdat zijn Wil erover spreekt met hemelse Woorden.
En nu ik terug tot mezelf gekomen ben, moet ik deze hemelse Woorden aanpassen aan de menselijke taal.
Uit angst voor verwarring, laat ik het maar achterwege.
Ik hoop dat, als Jezus het wil, Hij zich zal aanpassen om met de woorden van deze wereld te spreken.

Daarna vervolgde ik de Handelingen in het Goddelijk Fiat.
Mijn arme geest bleef stilstaan bij het klein huisje in Nazareth waar de Koningin van de Hemel, de hemelse Koning Jezus en de heilige Jozef leefden in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Dit Koninkrijk is dus niet vreemd aan de aarde: het huisje van Nazareth, de familie die er woonde, behoorden tot dit Koninkrijk en Hij regeerde er volmaakt.

Ik dacht hieraan toen mijn grote Koning ***Jezus mij zei***:
(6) “Mijn dochter, natuurlijk heeft het Koninkrijk van de Goddelijke Wil reeds op aarde bestaan. Daarom is er echte hoop dat Hij in volle Kracht terugkeert.

Ons huisje in Nazareth was zijn ware Koninkrijk.
Maar Wij hadden geen volk.

Je moet echter weten dat *elke persoon een Koninkrijk is*.
Daarom kan de mens die mijn Wil in zich laat heersen,
een klein koninkrijk van het allerhoogste Fiat genoemd worden.
Hij is dus een klein huisje van Nazareth dat Wij op aarde bezitten.

En hoe klein het ook is, omdat onze Wil erin heerst,
is de Hemel voor hem niet gesloten en bezit hij dezelfde rechten als in het hemelse land. Hij bemint met dezelfde Liefde, hij voedt zich met het Voedsel van de Hemel. En hij is opgenomen in het Koninkrijk van onze eindeloze Gebieden.

En om het groot Koninkrijk van onze Wil op aarde te vormen,
gaan Wij eerst de kleine huisjes van Nazareth bouwen, dat wil zeggen de zielen, die mijn Wil willen kennen, om Hem in zich te laten heersen.

Ik zal, samen met de soevereine Koningin, aan het hoofd staan van deze kleine huisjes. Aangezien Wij de eersten waren die dit Koninkrijk op aarde bezaten, is het ons recht om niemand anders toe te staan er heerser over te zijn.

Dus met deze kleine huisjes, kopieën van ons Huisje in Nazareth, zullen Wij vele kleine staten vormen, vele provincies die aan Ons toebehoren. En nadat zij goed gevormd en geordend zijn als vele kleine Koninkrijken van onze Wil, zullen zij samensmelten en één Koninkrijk en één groot volk vormen.

Om onze grootste werken te volbrengen, beginnen Wij inderdaad eerst één op één, met slechts één persoon. Nadat Wij hem gevormd hebben, maken Wijhem tot het kanaal om nog twee of drie zielen bij onze werken te betrekken. Vervolgens vergroten Wij het aantal en vormen Wij een kleine kern. En ten slotte vergroten Wij die kern zodat hij de hele wereld omvat.
Onze Werken beginnen in de eenzaamheid van God en de ziel.
En ze eindigen door hun leven verder te zetten in hele volkeren.

En wanneer Wij het begin van één van onze Werken zien,
is dat een duidelijk teken dat het niet bij de geboorte zal sterven.
Het zal hooguit een tijdje verborgen blijven.
Daarna zal het voortbestaan en van zijn blijvende leven genieten.
Daarom wil Ik dat je altijd vooruit blijft gaan in mijn Goddelijke Wil.

29-20- 5 juni 1931 – Het is noodzakelijk om vrienden te maken in goede tijden. Verdriet van Jezus vanwege het in de steek gelaten worden door de apostelen. De menselijke wil is de gevangenis van de mens.

(1) Ik ben nog steeds in de Zee van het Allerhoogste Fiat.
O, wat zijn er daar veel mooie dingen te vinden.
Er zijn alle Daden van Jezus in actie, deze van de soevereine Koningin, deze van onze hemelse Vader, die Hij gedaan heeft en die Hij nog zal doen. Het is een Zee die niet verdeeld is, maar "*één*", eindeloos.
Het is het 'Alles'.
In deze Zee zijn er geen gevaren en geen angst om te vergaan.
Want het gelukkige wezen dat zich erin onderdompelt, doet zijn oude kleren uit en trekt de Goddelijke kledij aan.

Terwijl ik in deze Zee was, heeft mijn lieve Jezus mij aanwezig gemaakt bij het moment van ***zijn Passie,*** toen de apostelen zich verspreidden, wegvluchtten en Hem alleen en verlaten achterlieten in de handen van de vijanden.

Jezus, mijn allergrootste Goed, ***zei mij***:
(2) "Mijn dochter, het grootste verdriet van mijn Passie, de spijker die mijn Hart het meest doorboorde, was ***het verlaten worden en het zich verspreiden van mijn apostelen.*** Ik ontmoette geen vriendelijke blik waarmee Ik een blik kon uitwisselen.

Het in de steek gelaten worden, de beledigingen, de onverschilligheid van vrienden, overtreffen immers, oh zozeer, alle lijden en zelfs de dood, die vijanden ons kunnen aandoen.
Ik wist dat mijn apostelen Mij met deze nagel zouden doorboren en dat zij als lafaards zouden vluchten. Ik aanvaardde dit mijn dochter, omdat, *wie een werk wil volbrengen, niet mag stilstaan bij het lijden*.

Hij moet eerder vrienden maken wanneer alles goed gaat, alles hem toelacht, wanneer hij triomfen en wonderen zaait, en zelfs een wonderbaarlijke kracht uitstraalt voor degene die hij tot zijn vriend en leerling maakt. Iedereen schept er dan over op dat hij bevriend is met degene die omringd is door roem en eer. En dat hopen ze ook te zijn.

En dan zijn er zoveel vrienden en volgelingen als men maar kan wensen. Want glorie, triomf en goede tijden zijn krachtige magneten die zielen aantrekken om een veroveraar te volgen.

Wie wil er nu een arm, belasterde, verachte en vernederde mens volgen, vriendschap met hem sluiten of zijn leerling worden? Niemand! Integendeel, mensen zijn allemaal bang en hebben afschuw om hem te benaderen. Ze gaan zelfs zo ver dat ze weigeren om hem, die ervoor hun vriend was, te erkennen, zoals de heilige Petrus met Mij deed.

Het heeft dus geen zin dat de arme ziel hoopt op vrienden wanneer ze overschaduwd wordt door een nachtmerrie van vernedering, laster en minachting. Daarom moeten we vrienden maken terwijl de hemel ons toelacht en het geluk ons gunstig gezind is, als we willen dat de werken en zegeningen die we verlangen, voortleven en doorgaan in andere zielen.

Ik maakte vrienden toen Ik wonderen verrichtte en triomfen behaalde, zodanig dat ze gingen geloven dat Ik hun Koning op aarde ging zijn, en dat zij, als mijn apostelen, de eerste plaatsen naast Mij zouden innemen.

Tijdens mijn Passie hebben mijn apostelen Mij echter in de steek gelaten,

En toen mijn Verrijzenis mijn volledige Triomf inluidde, geloofden zij opnieuw. Ze kwamen terug bij elkaar en volgden als overwinnaars mijn Leer. Zij volgden mijn Leven na en bouwden de ontluikende Kerk.

Als Ik hen had verweten dat zij Mij in de steek gelaten hadden, zonder hen tot mijn apostelen te maken op het moment van mijn triomf, zou Ik niemand gehad hebben om na mijn dood over Mij te spreken en Mij bekend te maken.

Daarom zijn gelukkige tijden en roem noodzakelijk.
Het is ook noodzakelijk de spijkers die doorboren te ontvangen en het geduld te hebben om hen te verdragen, zodat Ik het materiaal voor mijn grootste Werken heb en deze Werken tot leven kunnen komen onder de mensen.

Het lijden, de vernederingen, de laster en de minachting die je doormaakt, is dit alles niet een herhaling van mijn Leven?
Ik voelde in jou de spijker van het verlaten worden en de verspreiding

van mijn apostelen zich herhalen, toen Ik zag dat er zo weinig overbleven om Mij te helpen.

Ik zag je verlaten en alleen in mijn Armen met de nagel van het verlaten zijn van degenen die je hadden moeten steunen.

In mijn pijn ***zei ik***: "Slechte wereld, hoe goed weet jij mijn Passie te herhalen in mijn kinderen!"

En jij offerde je bitterheid op voor de triomf van mijn Wil en om hen te helpen die Hem bekend moesten maken.

Wees daarom moedig in de pijnlijke omstandigheden van het leven. Maar weet dat uw Jezus je nooit in de steek zal laten.
Dat is iets wat Ik niet kan doen. Mijn Liefde is niet wispelturig van natuur. Ze is standvastig en constant en wat mijn Mond zegt, komt voort uit het Leven van het Hart.

Mensen daarentegen zeggen het ene en voelen iets anders in hun hart. Ze vermengen er ook menselijke doelstellingen mee, zelfs als ze vrienden maken. En je ziet hen zo goed veranderen naargelang de omstandigheden.

Vandaar de versnippering van degenen die in goede tijden hun leven op het spel leken te willen zetten en laf wegvluchten wanneer de tijd van vernedering en minachting aanbreekt.

Dit zijn allemaal gevolgen van de menselijke wil.
En dit is de ware gevangenis van de mens.
Hij is in staat om vele kleine cellen te vormen, die echter geen ramen hebben. Hij heeft immers niet de bedoeling om openingen te creëren om het Goede van het Licht te ontvangen.

En daarom vormen hartstochten, zwakheden, angst, buitensporige vrees en wispelturigheid zoveel donkere kamers van zijn gevangenis, waarin hij gevangen blijft, nu in de ene, dan weer in de andere.

En de angst maakt dat hij bevreesd is en afstand houdt van Hem die zijn Leven geeft, uit Liefde voor hem.

Daarentegen *leeft de ziel waarin mijn Wil heerst, in mijn Paleis.*
Daar is zoveel Licht, dat het lijden, de vernederingen en laster slechts trappen zijn, naar triomf en glorie, en de voltooiing van grote Goddelijke

Werken.
In plaats van weg te lopen en de arme martelaar te zijn, die door menselijke verdorvenheid in het stof geworpen is, nadert zij Hem en wacht geduldig op het uur van de nieuwe triomf.

Oh, indien mijn Wil in de apostelen volledig geheerst had, zouden zij zeker niet weggevlucht zijn op het moment dat Ik hun aanwezigheid en trouw het hardst nodig had, in mijn vele pijnen, te midden van vijanden die Mij wilden verslinden.

Ik had graag mijn trouwe vrienden om Mij heen gehad.
Want er is niets troostrijker dan een vriend bij je te hebben als je bitterheid voelt. En met mijn geliefde apostelen bij Mij, zou Ik in hen de vruchten van mijn lijden gezien hebben.
En oh, hoeveel zoete herinneringen zouden zij in mijn Hart opgeroepen, hebben, die een balsem zouden geweest zijn voor mijn immense bitterheid!
Mijn Goddelijke Wil zou met zijn Licht verhinderd hebben dat ze wegliepen. En ze zouden zich rondom Mij verzameld hebben.

Maar omdat ze in de gevangenis van hun menselijke wil leefden, werd hun geest verduisterd. Hun hart werd koud en ze werden door angst overmand. Van het ene op het andere moment vergaten ze al het goede dat ze van Mij ontvangen hadden.

Ze verlieten niet alleen Mij, maar ze keerden zich ook van elkaar af. Dit zijn opnieuw de gevolgen van de menselijk wil die niet in staat is de eenheid te bewaren en alleen maar in staat is om in één dag het goede dat gedurende zoveel jaren en met zoveel offers gedaan is, weg te gooien.
Laat daarom je enige vrees zijn, dat je mijn Wil niet doet.

29-21- 8 juni 1931 – God is vreugdevol wanneer de mens zich herinnert wat Hij in de Schepping gedaan heeft. Herhaalde handelingen vormen het voedsel van de ziel. Alles begint op aarde en eindigt in de Hemel.

(1) Ik voel de sterke Kracht van het Goddelijk Fiat dat mij in Hem roept om zijn Daden te volgen. Mijn klein verstand is in Eden tot stilstand

gekomen bij ***de Daad van de Schepping van de Mens. Wat een plechtige Daad!***
Dit vond plaats na de schepping van alle dingen. Het leek een feest te zijn voor de mens. Hij had de hele Schepping geschapen voor de mens, om een weelderig en comfortabel paleis te worden, waar hij zou gaan wonen, zonder dat het hem aan iets zou ontbreken.

Het volstaat te zeggen dat het een paleis was, dat ontworpen was door onze hemelse Vader en door de Kracht van zijn Goddelijk Fiat.

Ik dacht hieraan en mijn lieve ***Jezus zei mij***:
(2) “Geliefde dochter, mijn vreugde is enorm wanneer de mens zich mijn Liefde herinnert in de schepping van de mens.
Onze Liefde leek op die van een moeder die haar kind baart.
Zij haastte zich om de mens in Hem te in te sluiten, zodat hij overal, zowel buiten als binnen in zichzelf, ***de Stem van onze Liefde*** kon horen ***die hem zei***: "*Ik bemin je, Ik bemin je*."

De zachte klank van onze Liefde fluistert in zijn oor, klopt in zijn hart, kust hem hartstochtelijk en weerklinkt krachtig op zijn lippen.
Zij omhelst de mens in onze vaderlijke Armen alsof Wij hem triomfantelijk willen zeggen, dat onze liefde, wat de prijs ook moge zijn, hem wil beminnen. Zodat er niets zoeter, niets zo aangenaam bestaat, dan Ons eraan te herinneren met welke Liefde Wij de mens en alle dingen geschapen hebben.

En ons vreugde is zo groot dat Wij, voor de gelukkige ziel, die voor onze geliefde Majesteit verschijnt om Ons aan zo'n grote Liefde te herinneren, onze banden van Liefde voor haar versterken en haar nieuwe Genade, nieuw Licht geven. Wij noemen haar de ziel die ons Feest vernieuwt. Want in de Schepping was alles slechts Feest voor Ons en voor iedereen.

Inderdaad, al onze Goddelijke Eigenschappen vieren feest; en terwijl Wij kijken naar het schepsel dat hen ertoe heeft bewogen om vrolijk te zijn terwijl zij zich herinnert en Ons terugbetaalt met haar liefde, wedijveren zij onderling, terwijl de een Onze liefde vermenigvuldigt, de ander Onze goedheid en weer een ander Onze heiligheid.

En wanneer de ziel Ons herinnert aan wat Wij in de Schepping gedaan, hebben, spoort zij Ons aan om blij te zijn met al onze Liefde, Kracht en creatieve Wijsheid – die met zo'n onnavolgbaar meesterschap het hele universum geschapen heeft. En dan is er nog Ons meesterschap in het scheppen van de mens, dat alles overtreft.

En de mens, die Ons herinnert aan wat Wij in de Schepping gedaan hebben, viert onze Liefde, onze Macht, onze Scheppende Wijsheid, die het hele universum met een niet te imiteren meesterschap geschapen heeft. En de schepping van de mens overtreft alles.

Daarom vieren al onze goddelijke Eigenschappen feest.
De mens kijkt naar wat Hij gevierd heeft, door zijn herinnering en zijn kleine uitwisseling van liefde.

Onze goddelijke Eigenschappen wedijveren met elkaar om nu eens de Liefde, dan weer de Goedheid en dan weer de Heiligheid te geven. Kortom, elk van onze goddelijke Eigenschappen wil geven wat zij heeft, om in de mens te herhalen wat Wij in de Schepping gedaan hebben.

Herhaal daarom vaak de zoete herinnering aan de onovertroffen Liefde die Wij in de Schepping hadden. Wij hebben een mens uit Ons voortgebracht, één van onze evenbeelden, één van onze kinderen, aan wie Wij zoveel Liefde gegeven hebben.

Door deze herinnering op te roepen, houden Wij nog meer van hem. Zozeer zelfs dat de hele Schepping niets anders is dan een manifestatie van onze liefdevolle Wil jegens de mens.
En in dit bewijs van Liefde herhaalt Zij: *"Fiat, Fiat*"
om de hele Schepping te versieren met haar parade van Liefde.

Temeer omdat *elke daad, elk woord, elke gedachte die in onze Goddelijke Wil volbracht* wordt, *voedsel vormt voor de ziel*.
Het houdt het Leven in stand, doet haar groeien en geeft haar de nodige kracht om voldoende voedsel te produceren en niet te hoeven vasten.

In feite zijn *voortdurende handelingen* dus niets anders dan voedsel, dat van dag tot dag bereid wordt, om altijd iets te eten te hebben. Zonder deze daden zal de arme mens niets hebben om zijn honger te stillen.

En deze goede, heilige en goddelijke Daden zullen in haar sterven.

Als de daden niet voortdurend verricht worden,
zal het voedsel schaars worden.
Wanneer er onvoldoende voedsel is, verzwakt het leven van het goede. Door deze verzwakking verliest de mens de smaak en de eetlust.

Wanneer de daden daarentegen *voortdurend zijn*,
draagt elk ervan een deeltje bij:
- de ene produceert voedsel, de andere zorgt voor water,
- nog een ander zorgt voor vuur om het te koken.
- weer anderen zorgen voor de kruiden die het eten op smaak brengen om de eetlust te stimuleren.

Kortom, *de herhaalde handelingen* zijn niets anders dan de goddelijke keuken die de hemelse tafel dekt voor de mens.

Hoe mooi is het om te zien, hoe de ziel goddelijke gerechten bereidt door de voortzetting van haar handelingen in ons Fiat, en zich voedt met de gerechten van ons hemels Land!
Want je moet weten dat een heilige gedachte een andere oproept en een woord, een goede daad nodigt een andere uit om zich te voeden. En voedsel vormt het leven.

Daarna bleef ik nadenken over de Goddelijke Wil en het grote Goede dat je ontvangt als je je overgeeft in zijn Armen.

Mijn lieve ***Jezus voegde eraan toe:***
(4) Mijn lieve dochter, het grote goed van het Leven in de Goddelijke Wil is verbazingwekkend en bijna onbegrijpelijk voor een menselijk wezen.

Je moet weten dat alles wat je goed en heilig doet in mijn Goddelijke Wil, niets anders is dan een zaadje dat ontkiemt in het veld van de ziel om goddelijk Licht te geven en om een begin te vormen dat geen einde zal kennen.

Want alles wat in mijn Goddelijke Wil gedaan wordt, wordt gezaaid, ontkiemt en groeit op wonderbaarlijke wijze op aarde terwijl zij daar leeft, en zal zijn voltooiing vinden in de Hemel.

De ultieme ontwikkeling, de verscheidenheid aan schoonheid, de nuances, de mooiste tinten, zullen hem in het hemelse Vaderland

geschonken worden.

Dat betekent dat elke daad die de ziel op aarde verricht, het recht geeft op een grotere plaats in de hemelse Woning, die zij vooraf in bezit krijgt. Voor elke extra daad zal de mens nieuwe gelukzaligheid, nieuwe vreugde met zich meebrengen, die mijn Wil hem zal meegedeeld hebben.

Mijn Goddelijk Fiat houdt nooit op met aan de ziel te geven.
Hij wil dat zij steeds groeit in heiligheid, in genade, in schoonheid, tot aan haar laatste ademtocht op aarde.
En Hij behoudt zich het recht voor om de laatste hand te leggen voor de voltooiing van haar triomf in de hemelse gewesten.

In mijn Wil zijn er geen pauzes. De omstandigheden van het leven, soms het lijden, dan vernederingen en dan weer de glorie, vormen de wegen om altijd in Hem te kunnen vooruitgaan.
En zij geven Hem de vrije hand, om in de mens nieuwe goddelijke Zaden te zaaien, die het Goddelijk Fiat zich verbindt te cultiveren en op bewonderenswaardige wijze te laten groeien om hen te voltooien in de hemelse Glorie.

Uiteindelijk begint niets in de Hemel.
Maar alles begint op aarde en wordt voltooid in de Hemel.

29-22- 16 juni 1931 – Jezus bidt. Noodzaak om iets te bezitten om het aan anderen te kunnen doorgeven. De kleine lichtjes zijn verweven met het grote Licht van de Goddelijke Wil.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder, alhoewel ik leef in de nachtmerrie van het missen van mijn lieve Jezus.
Hoezeer wordt mijn arm hart gekweld en verontrust omdat het Hem niet kan vinden wiens hemelse Adem dit hart doet kloppen!

Mijn Jezus, mijn Leven, zei U zelf niet dat U mij uw goddelijke Adem wilde laten inademen om mijn leven te kunnen vormen in uw Hartslagen, zodat mijn hart kan leven van het Uwe, van uw Liefde, van uw Lijden en van geheel Uzelf?

Terwijl mijn arm hart zijn pijn uitstortte vanwege het missen van zijn geliefde Jezus, hoorde ik innerlijk zijn heldere Stem in mijn oren klinken.
Hij zei met een onbeschrijfelijke tederheid:
"Zeer heilige Vader, Ik bid voor mijn kinderen en voor allen die U mij gegeven hebt, omdat Ik erken dat zij van Mij zijn.
Ik sluit hen in mijn armen om hen te beschermen tegen de storm die zich tegen mijn Kerk samenspant."

Hij voegde eraan toe:
(2) Mijn dochter, hoeveel verloocheningen zullen er zijn, hoeveel maskers zullen er afvallen! Ik kan hun hypocrisie niet langer verdragen. Mijn gerechtigheid wordt overweldigd door zoveel schijnheiligheid.
En ze kunnen de maskerade achter hun masker niet langer volhouden.

Bid daarom met Mij:
- dat degenen die mijn Glorie moeten dienen veilig blijven en
- dat degenen die mijn Kerk willen treffen verward zijn.

(3) Daarna zweeg Hij.
Mijn arme geest heeft veel dodelijke en tragische dingen gezien.

ik bad en ***mijn allergrootste Goed, Jezus, herhaalde***:
(4) “Mijn dochter, om iets goeds aan anderen te kunnen doorgeven, moet je zelf de volheid van dat goede bezitten.

Want de mens die dit goede bezit, kent de effecten ervan, de inhoud, de manier om dit goede te verwerven. Hij zal dus de kracht bezitten om dit goede bij anderen te kunnen inprenten. En hij zal de schoonheid, de weldaden en de vruchten die dit goede voortbrengt, kunnen beschrijven.

Als de mens daarentegen niet in staat geweest is om slechts een klein beetje van dit goede, van deze deugd, te kunnen verwerven, en hij wil beginnen om dit aan anderen te onderwijzen, zal zij de volheid van dit goede of deze deugd niet genoeg kennen.

Bijgevolg zal hij niet in staat zijn alle kwaliteiten ervan op te sommen noch hoe je deze kan verwerven.
Hij zal gelijken op een kind dat net de klinkers van het alfabet geleerd heeft en voor de anderen de leraar wil spelen. Arm kind, zijn spel zal op

een mop uitlopen. Want het kind zal niet in staat zijn om zijn onderwijs verder te zetten!

De ware heiligen begonnen eerst met zo vervuld te zijn van Liefde, van goddelijke Kennis, van geduld, enz.

En wanneer ze er zo vol van waren dat ze alles niet meer in zich konden bevatten, stroomde het goede dat zij bezaten over en werd het aan anderen doorgegeven. Hun woorden waren vurig. Ze waren Licht. En zij onderwezen het Goede dat zij bezaten niet oppervlakkig, maar op een praktische en substantiële manier.

.

Dat is de reden waarom velen leraar willen worden, maar ze kunnen niets goeds doen. Want als ze niet genoeg voedsel in zich hebben, hoe kunnen zij dan anderen voeden?

(5) Daarna heb ik me helemaal overgegeven aan het Allerhoogste Fiat. Mijn arme geest verloor zich in Hem. Ik bleef als betoverd achter toen ik voor mij het Goddelijke Wezen zag en een eindeloos Licht dat in talloze stralen uit het centrum van Hem kwam.

Deze stralen waren vaak verweven met kleine lichtjes, die verbonden waren met de eindeloze Stralen van de Aanbiddenswaardige Majesteit. Zij leken voort te komen uit datzelfde Licht.
En zij voedden zich met Licht om het leven van Licht te vormen en te groeien zoals God dat wilde.

Wat een betovering is de Goddelijke Majesteit!
Zijn aanwezigheid is meeslepend.
Het oog verliest zich in zijn Onmetelijkheid.
Zijn Schoonheid is zo groot, de veelheid van zijn oneindige Vreugden is zo immens, dat er meer dan een overvloedige regen uit zijn Goddelijke Wezen lijkt te vallen. Je bent er sprakeloos bij en je kan er daarom weinig of niets over zeggen.

Ik bleef helemaal verdiept in wat zich in mijn geest voordeed.
Mijn geliefde Jezus zei mij:

(6) "Dochter van mijn Goddelijke Wil, kijk!
Dit immense Licht is niets anders dan de uitstraling van onze Wil, vanuit het centrum van ons Goddelijke Wezen.
Toen Wij het 'Fiat' uitspraken, verspreidde het zich, om met zijn scheppende Kracht elk geschapen ding te vormen.

En om ervoor te zorgen dat niets uit zijn Licht zou verdwijnen,
bleef datgene wat uit onze scheppende Handen kwam in het Licht.

De verstrengelingen die je in de Stralen van ons Licht ziet,
zijn in feite alle geschapen dingen.
S*ommige* worden in ons Licht gehouden, om aan geen enkele verandering onderworpen te worden.
Andere, de mensen die in onze Wil leven, worden niet enkel beschermd. Zij worden ook voortdurend gevoed door het Licht van God, om zich met hun kleine lichtjes in de Goddelijke Wil Zelf te verweven.
En dan kan Hij in hen werken

Deze kleine lichtjes laten het veld vrij voor ons Goddelijk Fiat,
om Hem voortdurend in hen te laten werken.
Zij laten Ons altijd iets doen. Zij laten Ons het Werk, dat Wij met zoveel Liefde in de Schepping begonnen zijn, verder zetten.

Wanneer de ziel Ons de kans geeft om ons Werk verder te zetten,
door Ons de vrijheid te geven om in zijn klein lichtje te werken,
vinden Wij dat zo aangenaam, dat Wij het klein lichtje laten deelnemen aan ons Werk.

Wij voelen ons niet geïsoleerd van de mens. Maar Wij genieten van de schoonheid van zijn gezelschap en hij geniet van het Onze.
Door in de Goddelijke Wil te leven, laat je Ons nooit alleen.
En je zal het groot geluk hebben om van ons Gezelschap te genieten.

29-23- 23 juni 1931 – De Schepping manifesteert het Goddelijke Vaderschap en God voelt zich Vader van hen, die Hem in zijn Schepping herkennen.

(1) Ik deed mijn rondgang doorheen de Schepping, om de Daden te volgen die door de Goddelijke Wil in haar volbracht werden.

Het leek mij dat in elk geschapen ding, als een nobele koningin,
de aanbiddelijke Wil als middelpunt van het leven had,
om daar zijn zoete ontmoeting met de mens te hebben.

Deze ontmoeting wordt mogelijk gemaakt door degene die Hem in elk

geschapen ding herkent. In deze gelukkige ontmoeting is de correspondentie aan beide kanten open.
Zij vieren samen feest: de Goddelijke Wil geeft en de mens ontvangt.
Mijn geest verloor zich in de geschapen dingen.

Mijn allerliefste Jezus zei mij:
(2) "Mijn dochter, de hele Schepping openbaart het Vaderschap, de Macht, de Liefde en de Harmonie van Hem die haar geschapen heeft.

Maar weet je van wie Wij Ons Vader voelen?

Van de ziel die zich herinnert en erkent dat de hele Schepping eigendom is van haar Schepper, die uit liefde voor de mensen zijn Vaderschap wou tonen en uit Liefde voor hen zoveel mooie dingen geschapen heeft.

Elke ziel die deze dingen erkent, haar hemelse Vader bemint en Hem daarvoor dankt, omarmt haar hemelse Vader, zoals een dochter, die de bezittingen van haar Vader erkent.

En als de Vader die goede dingen geschapen heeft, betekent dit, dat Hij wil dat zijn dochter zijn Bezittingen bezit, binnen de bezittingen van haar Vader.

Als je eens wist hoe blij en gelukkig Wij zijn *wanneer Wij Onszelf een Vader voelen, wanneer Wij zien hoe onze kinderen Ons omhelzen door middel van de geschapen dingen!*

Op deze manier, *door zich te herinneren en te erkennen wat God voor hem gedaan heeft, bemint de mens Ons als een Vader, en Wij beminnen hem als een kind*. Wij voelen dan dat ons Vaderschap niet onvruchtbaar is, maar vruchtbaar.

Zo is het voor de ziel die zich herinnert en erkent wat Ik gedaan en geleden heb, in mijn Leven en in mijn Passie. Ik voel Mijzelf als de Verlosser en Ik geef de zegeningen van de Verlossing.

En zo worden mijn Smarten, Werken en Stappen allemaal rond de gelukkige mens verzameld, om hem te helpen, te heiligen en hem alle effecten van mijn hele Leven in zichzelf te laten voelen.

Ik voel Mijzelf als de hartstochtelijke Minnaar van elke ziel die erkent wat onze Liefde gedaan heeft en kan doen in de orde van de Genade.
Ik geef haar het bezit van mijn Liefde, zodat zij zoveel liefde voor Mij zal

voelen dat zij niet meer kan leven zonder Mij te beminnen.

En aangezien ware Liefde gevonden wordt in het altijd doen van mijn Wil, verricht Ik een wonder van mijn Liefde en mijn Wil.

Wat een kwelling zou het voor een vader zijn om kinderen te hebben en hen niet om zich heen te zien, om elkaar te kunnen beminnen en om te kunnen genieten van de vrucht van zijn lendenen!

Hetzelfde geldt voor onze Godheid. Wij hebben ons Vaderschap oneindig verspreid over de Schepping. Als een Vader hebben Wij onze Ogen volledig gericht op onze kinderen, opdat het hun aan niets ontbreekt.
Onze Armen voelen de extreme behoefte aan liefde om hen naar ons Hart te trekken, om hen Liefde te geven en hun liefde te ontvangen.

En wanneer Wij een ziel zien, die naar Ons toe rent, die onze omhelzing wil, o, hoe gelukkig voelen Wij Ons dan, dat ons Vaderschap erkend wordt en dat Wij onze rol als Vader voor onze kinderen kunnen vervullen.

Ons nageslacht is bijna ontelbaar, en toch hebben Wij maar weinig kinderen om Ons heen. Alle anderen zijn ver van Ons verwijderd – met hun hart, met hun wil, en ver van Onze gelijkenis. En in ons Lijden bij het zien van zo weinig kinderen om Ons heen, ***zeggen Wij***

“En waar zijn onze andere kinderen? Waarom voelen zij niet de behoefte om een hemelse Vader te hebben, om onze vaderlijke liefkozingen te ontvangen en onze Bezittingen te bezitten?”

Wees dus aandachtig: herken onze Bezittingen en onze Werken.

Je zult ons Vaderschap in de Hemel voelen, bezaaid met sterren, die je met hun zachte fonkelen "dochter" noemen, en getuige zijn van de Liefde van je Vader.

Ons Vaderschap strekt zich uit tot de zon, die je met haar levendige licht "dochter" noemt en tegen je zegt: "Je herkent in mijn licht de grote gave van je Vader, die je zozeer bemint dat Hij wil dat je dit licht bezit."

Ons vaderschap strekt zich overal uit – in het water dat je drinkt, in het voedsel dat je eet en in de verscheidenheid van alle schoonheden in de

natuur.
Onze Werken hebben een gemeenschappelijke stem.
Ze noemen je allemaal: "Dochter van de grote Hemelse Vader".
En omdat je zijn dochter bent, willen ze dat jij hen bezit.

Hoe blij zouden Wij zijn als Wij, in alles wat Wij geschapen hebben, telkens wanneer onze tedere Stem jou "dochter" noemt, Wij jouw stem zouden horen, die Ons "Vader" noemt en die *tegen Ons zegt*:
"*Dit is een geschenk van mijn Vader – o, hoezeer bemint Hij mij!*
En ik wil Hem ook zeer, zeer veel beminnen!" Fiat!!!

29-24- 30 juni 1931 – De grootste Genade die God de mens geschonken heeft, was hem in staat te stellen om zijn daden in de Goddelijke Wil te verrichten. Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil bestaat en de mensheid bezat het in het verleden.

(1) Ik denk aan de Goddelijke Wil. Hoe kan dit Koninkrijk ooit op aarde komen? Gezien de stormen die ons bedreigen en de droevige toestand van de menselijke generaties lijkt dat onmogelijk.
En het lijkt mij dat deze onmogelijkheid nog wordt versterkt door de onverschilligheid en onwil van degenen die ‘goed’ genoemd worden, maar die geen enkele interesse hebben voor een zo heilige Wil bekend te maken. En toch wil de Goddelijke Wil deze grote Genade schenken: *Hij wil heersen onder de mensen*.
Hoe is het mogelijk om iets goeds te laten leven dat je niet kent?
Ik dacht hieraan toen mijn lieve Jezus me verraste. ***Hij zei:***

(2) “Mijn dochter, wat onmogelijk is in de ogen van de mensen, is mogelijk voor God. Je moet weten dat de grootste Genade die Wij de mens bij zijn schepping geschonken hebben, was: hem de mogelijkheid te geven om binnen te treden in onze Goddelijke Wil, om daar zijn menselijke daden te verrichten.

De menselijke wil is klein en de Goddelijke Wil is groot.
De Goddelijke Wil bezit de kracht om het kleine in het Grote op te nemen en de menselijke wil te veranderen in Goddelijke Wil.
Aan het begin van zijn schepping, trad Adam binnen in de orde van onze Goddelijke Wil. En Hij verrichtte een groot aantal daden in Hem.

Toen hij zich terugtrok uit onze Wil, verliet hij onze Wil.
Zijn menselijke daden, die hij in onze Wil verricht heeft, zijn gebleven als
- een onderpand en een recht van de mens, en
- het begin en het fundament van een Koninkrijk dat hij verworven heeft.

Alles wat in de Goddelijke Wil verricht wordt, is onuitwisbaar.
God zelf kan één enkele daad die door de mens in het Allerhoogste Fiat verricht is, niet ongedaan maken.

Adam was de eerste geschapen mens. Hij is voortgekomen uit onze Wil. Hij was bijgevolg de wortel, de stam van alle menselijke generaties. Deze konden erven, bijna zoals de takken die uit de wortels en de stam van de boom van de mens groeien.

Zoals alle mensen in hun natuur, de kiem en het zaad van de erfzonde geërfd hebben, hebben zij ook zijn eerste daden, verricht in onze Wil, geërfd. En deze vormen het begin en het recht voor de mensen, om het Koninkrijk van onze Goddelijke Wil te ontvangen.

Om dit te bevestigen is ***de Onbevlekte Maagd Maria*** gekomen om te werken en de daden van Adam te volgen, op een manier om
- het hele Koninkrijk van de Goddelijke Wil te voltooien en
- de eerste erfgename te zijn van een zo heilig Koninkrijk, en
- haar geliefde kinderen het recht te geven om dit in bezit te nemen.

En ***om dit alles te voltooien***, ***is mijn Mensheid*** gekomen.
Hij bezat mijn Goddelijke Wil van nature, terwijl Adam en de soevereine Koningin, Hem door Genade bezaten. Mijn Mensheid wou met het zegel van ***zijn Daden*** dit Koninkrijk van de Goddelijke Wil bevestigen.

Dit Koninkrijk bestaat dus werkelijk. Levende mensen hebben immers daden in Hem verricht. Deze Daden zijn het noodzakelijke materiaal voor de vorming van dit Koninkrijk, om de rest van de mensheid het recht te geven het te bezitten.

Om dit nog meer te bevestigen, heb Ik ***het Onze Vader*** *aangeleerd*.
Door dit gebed kan de mens er zich op voorbereiden en het recht verwerven om het te ontvangen. En God voelt zich verplicht om het hem te schenken.

Door hen het Onze Vader aan te leren, heb Ik zelf het recht in hun handen gelegd, om het te ontvangen.
Ik heb Mij ertoe verbonden een zo heilig Koninkrijk te schenken.

Telkens wanneer de mens het Onze Vader bidt,
verwerft hij een soort toegangsrecht tot dit Koninkrijk:
Ten eerste omdat het een gebed is dat door Mij onderwezen is en dat de waarde van mijn Gebed bevat.

Ten tweede omdat de Liefde van onze Godheid voor de mensen zo groot is, dat Wij op alles letten, dat Wij alles opmerken, zelfs de kleinste daden, de heilige verlangens, de kleine gebeden, om daarop te reageren met grote Genade.

Je kan zeggen dat Wij gelegenheden, voorwendsels zoeken, om ***hem te kunnen zeggen***: *"Je hebt dit gedaan en Wij geven je dat.*
Je hebt iets kleins gedaan en Wij geven je iets groots."

Het Koninkrijk bestaat dus.
Ik heb je zeer dikwijls over mijn Goddelijke Wil gesproken.
Dit was mogelijk *omdat de voorbereidingen van mijn Kerk, gedurende vele eeuwen: de gebeden, de offers en de voortdurende recitaties van het 'Pater Noster',* onze Goedheid ertoe gebracht hebben om een ziel te kiezen, om aan haar de vele Kennis van onze Wil en zijn grote Wonderen bekend te maken.

Zo heb Ik mijn Wil aan de mensen verbonden, door Hem nieuwe waarborgen te geven voor zijn Koninkrijk. En toen je luisterde en je probeerde te conformeren aan de Lessen, die Ik je gaf, vormde je nieuwe banden om de mensen te binden in mijn Wil.

(3) Je moet weten dat Ik de God van iedereen ben. Wanneer Ik iets Goeds doe, doe Ik dat nooit geïsoleerd. Ik doe het voor iedereen. Maar wie het niet wil aannemen, hoeft het niet aan te nemen.
En wanneer een ziel Mij vergoeding schenkt, zie Ik haar niet als een individu, maar als een vertegenwoordiger van de hele menselijke familie. En daarom wordt het Goede van één persoon doorgegeven aan alle anderen.
Het Koninkrijk bestaat. *Mijn Mensheid bezat het en leefde er in.*
En mijn Wil wil onder de mensen heersen. Mijn Kennis zelf zegt dat duidelijk.

Hoe kan je dan denken dat het onmogelijk is dat dit Koninkrijk komt? *Alles is mogelijk voor Mij.* Ik zal de stormen zelf en ook nieuwe gebeurtenissen gebruiken om degenen voor te bereiden die zich moeten inzetten om mijn Wil bekend te maken.
De stormen zullen dienen om de slechte lucht te zuiveren en het schadelijke te verwijderen.

Daarom zal Ik alles regelen. Ik weet wat er moet gebeuren en Ik heb de tijd tot mijn beschikking. Laat daarom uw Jezus zijn gang gaan
Je zult zien hoe mijn Wil bekend zal worden en vervuld zal worden.

29-25- 2 juli 1931 – De Goddelijke Wil bevat de Kracht om het Goede dat je doet om te zetten in de natuur. De terugkeer van de werken naar hun Schepper. De handelingen van de Schepping zijn vastgelegd, maar de daden van de mens ontwikkelen zich en groeien.

(1) Ik deed mijn ronde in de Goddelijke Wil om zijn Daden te volgen. Ik was aangekomen op het punt waar ***het hemels Kindje in Egypte was.*** Zijn hemelse Moeder wiegde Hem in slaap, Intussen maakte zij met haar moederhanden een klein kleedje voor het Goddelijk Kindje.

Ik verenigde mij met zijn Moeder om tussen haar vingers en in de draad mijn **"***ik bemin U*" voor Jezus te laten lopen, om dit in het kleedje te weven.
Ik plaatste mijn voet aan de voet van de Koningin, die de wieg wiegde, zodat ik Jezus ook kon wiegen en voor Hem kon doen wat zijn Moeder deed.

Toen ***zei*** ***het hemels Kindje,*** tussen het wakker zijn en het slapen, "*Mijn twee Moeders!"*

Toen ik me dit herinnerde en wat er in het vierentwintigste boek staat geschreven, *dacht ik bij mezelf*: "Daar herhaalt mijn lieve Jezus toch die lieve woorden: *'Mijn twee Moeders*'."

Na de verschrikkelijke storm die mijn arme ziel als een hagelbui verwoest had, en wie weet hoeveel andere fouten ik begaan had, dacht ik dat Jezus niet langer die tedere liefde voor mij zou hebben, die Hem zo vriendelijk deed zeggen: *'Mijn twee moeders.*"

Ik dacht dit. Mijn lieve ***Jezus zei mij:***

(2) “Mijn dochter, je hebt niet opgehouden om je voortdurend te verenigen met onze hemelse Moeder, en jouw ‘*ik bemin U’* voor Mij in alles te leggen wat zij deed. Kon Ik dan ophouden met te zeggen: ‘*mijn twee Moeders*’? Dan zou Ik jou minder beminnen dan jij Mij.
En Ik laat nooit de liefde van een mens boven de Mijne uitstijgen.

Je moet ook weten dat alles wat de mens in mijn Goddelijke Wil doet, dat het goede dat de mens doet, de kracht heeft om zich om te zetten in de natuur. Echt Goed in de natuur gaat nooit verloren.
Het is ook niet moeilijk om dit zo vaak te herhalen als je wil.

Heb je misschien moeite met ademen, met aanraken?
Nee, want het zit in je natuur. Als je dat niet wilt doen, dan moet je pas een inspanning leveren. En die inspanning kan je het leven kosten.
En dat is het grootste Wonder van mijn Wil: het gebed, de liefde, de heiligheid, de kennis, omzetten in de natuur.

En wanneer Ik zie dat een mens zich zo volledig heeft overgegeven aan de Genade van mijn Wil dat mijn Wil in staat is geweest om goddelijke Zegeningen te veranderen in natuur, dan weerklinken mijn Woorden in zijn ziel met mijn scheppende Kracht en worden ze in zijn natuur ontvangen. Hoe zou Ik dan niet “mijn twee Mama's” kunnen herhalen?

Wat Ik zeg is werkelijkheid. Is het niet zo,
- dat mijn Moeder mijn moeder is volgens de orde van de natuur en
- dat zij ook mijn Moeder is volgens de goddelijke Orde
krachtens de Goddelijke Wil die zij bezat?

Als zij mijn Wil niet gehad had, had zij mijn Moeder niet kunnen zijn, noch in de menselijke orde, noch in de goddelijke orde. Oh, tot hoeveel dingen is mijn Wil in staat in de mens, die Hem in zich laat heersen!

Mijn Wil weet hoe de goddelijke Orde in de mens te laten neerdalen en de goddelijke Orde om te zetten in de natuur. Hij weet Wonderen te verrichten die Hemel en aarde kunnen verbazen. Laat je door mijn Wil beheersen. En Ik zal mijn zachte Woorden in jou laten weerklinken: "Mijn lieve moeder, die mijn Fiat voor Mij op aarde bewaart."

(3) Daarna volgde ik het Goddelijk Fiat in de Schepping.

Ik zei tegen mezelf:
"Ik wil *de zon* binnengaan en haar leegmaken van de Liefde die God erin gelegde heeft uit Liefde voor de mensen. En ik wil haar op de vleugels van haar Licht terugbrengen naar mijn Schepper, om Hem mijn liefde te betuigen.

Ik wil *de wind* leegmaken om Hem de onstuimigheid, het gekreun en de heerschappij van de Liefde terug te brengen om te heersen over het Goddelijke Hart, om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde te brengen.

Ik wil *de hemel* leegmaken van de liefde die hij bevat, om mijn Schepper de Liefde terug te brengen, die nooit ophoudt, die nooit zegt 'het is genoeg', om Hem van alle kanten te overspoelen, en Hem die liefde te brengen, door Hem wederliefde te geven in iedereen en in alles."

Maar wie kan alle dwaasheden vertellen, die ik gezegd heb over alle geschapen dingen. Ik was hiermee bezig.

Toen zei mijn lieve Jezus mij:
(4) “Dochter van mijn Wil, hoe aangenaam is voor Mij de ziel die mijn Wil binnengaat om daar al mijn Werken te vinden!
En vliegend van het een geschapen ding naar het andere, berekent zij volgens haar zwakke vermogens, hoeveel Liefde, Goedheid, Kracht, Schoonheid en andere dingen Ik in elk geschapen ding gelegd heb.

Want voor degene die in mijn Wil leeft, is wat van Mij is, ook van haar.
Zij omarmt alles en brengt alles naar Mij terug, omringt Mij,
als een teken van wederliefde.

Ik voel de Liefde die Wij in de Schepping gelegd hebben en de Kracht, de Goedheid en de Schoonheid waarmee Wij de hele Schepping voortgebracht hebben, naar Mij terugkeren.
En in onze overmatige Liefde ***zeggen Wij***:

"De dochter van onze Wil geeft Ons onze Werken, onze Liefde, onze Goedheid en al het andere terug. Terwijl zij Ons alles teruggeeft, laat zij alles op zijn plaats. En Wij voelen vreugde en geluk, alsof Wij opnieuw de hele Schepping tot stand brengen.

Nu moet je weten dat bij het scheppen van het hele universum – de verscheidenheid van zoveel verschillende dingen – Wij in elk van hen een bepaalde handeling gelegd hebben. Wij hebben een grens aan elk ding gesteld, zodat elk ding op geen enkele manier de beperking kan overschrijden waarmee het geschapen is.

Alhoewel dit ***een vastgestelde Daad*** was, die de geschapen dingen niet kunnen overschrijden, was het ***een volledige Daad.***
Zo kunnen de mensen niet al het goede nemen dat elk geschapen ding bevat. Zij hebben daar trouwens ook niet het vermogen toe.

Wie zou in werkelijkheid kunnen zeggen:
'Ik kan al het licht van de zon nemen'? Of:
'De hemel boven mijn hoofd is niet groot genoeg voor mij'? Of:
'Alle wateren kunnen mijn dorst niet lessen'? Of:
'De aarde onder mijn voeten is niet genoeg'?
En er is nog zoveel meer.

Wanneer onze Godheid een Daad verricht en dingen schept, is onze Liefde immers oneindig en de Luxe, de Weelde en de Pracht van wat Wij bezitten, is immens!

Geen van onze Werken kan als armzalig beschouwd worden.
Ze zijn allemaal een grandioze manifestatie:
- sommige door een onmetelijkheid aan Licht,
- andere door de pracht van hun Schoonheid,
- weer andere door de verscheidenheid van hun Kleuren.

Ze lijken in hun stille taal te willen zeggen:
"Onze Schepper is immens rijk, mooi, machtig en wijs.
Wij zijn daarom allemaal Werken die Hem waardig zijn.,
Wij pronken nu met deze luxe, in de functie die God ons gegeven heeft."

Mijn dochter, dit was niet het geval ***bij de schepping van de mens.***
We hebben hem geen vastgestelde handeling gegeven,
maar een handeling die altijd aan het groeien is.

Onze Liefde wilde aan de mens niet zeggen dat 'het 'genoeg' was.
Dat zou een belemmering geweest zijn voor onze Liefde, een rem op ons enthousiasme. Nee, nee, ons 'het is genoeg' werd niet uitgesproken bij de schepping van de mens.

Wij hebben geen grens geschapen, maar een Daad die altijd zou groeien. Onze uitingen van Liefde kunnen geen einde hebben.
Zij brengen prachtige Luxe, Genade, Heiligheid, Schoonheid, Goedheid en al het andere voort, zoveel hij maar wil.

Wij hebben Onze steeds groeiende Daad van Liefde verbonden met de vrije wil van de mens, zodat niets hem ervan zou weerhouden om zoveel mogelijk vreugde te genieten.

We hebben onze groeiende daad aan zijn vrije wil verbonden, zodat er geen belemmering zou zijn voor de Luxe waartoe hij in staat zou zijn. En opdat onze groeiende Daad in de mens, alle mogelijke en denkbare steun kan krijgen, hebben Wij ook onze Goddelijke Wil tot zijn beschikking gesteld. Zo kon hij met onze Wil alle gewenste luxe en overvloed aan Goede Dingen van zijn Schepper behouden.

Onze Liefde kon niet zeggen: *'Het is genoeg voor de mens, ons kind, hier is de grens.'* Nee, nee, dat zou hetzelfde zijn geweest als een vader tegen zijn kinderen zou zeggen: *'Tot een bepaalde datum mogen jullie aan mijn tafel zitten. Daarna is het gedaan*." Dat zou de liefde van een vader niet zijn, maar van een meester.

Dat het kind misschien wil stoppen met het ontvangen van voedsel van zijn vader, is mogelijk, maar ***dat de Vader tegen hem zegt***: "*Je blijft honge rlijden*", dat zal hij nooit doen.
Dat is onze Goedheid: Wij zullen nooit 'het is genoeg' tegen de mens zeggen. Onze groeiende Daad zal haar voortdurend van voedsel voorzien om haar te laten groeien en te bewaren.

Maar als de ondankbare mens weigert om gebruik te maken van onze groeiende Daad, deze grote Gave die haar Schepper haar gegeven heeft, zullen Wij met droefheid, ons dierbaar kind in armoede zien honger lijden.

Wij zullen onze Handeling belemmerd zien en zonder leven.
En de mens zal ons enthousiasme van Liefde in verdriet veranderen.

Als je dus wilt dat onze groeiende Daad in jou kan leven, *verlaat onze Goddelijke Wil dan nooit. Hij zal er zeer zorgvuldig* voor zorgen dat je altijd, altijd blijft groeien.

29-26- 6 juli 1931 – Het Boek van het Fiat in de diepten van de ziel - het Boek van het Fiat in de Schepping. De Goddelijke Wil houdt alle mensen onder de regen van zijn Voortdurende Handeling.

(1) Mijn arme geest lijkt niets anders te kunnen doen dan aan de Goddelijke Wil te denken. In alles wat ik zie vindt hij zijn Leven. Terwijl hij dit binnenin doet, vindt hij buiten niets anders dan het Goddelijk Fiat die hem zozeer bemint en bemind wil worden.

Ik voel de behoefte om Hem in alle dingen te vinden, om Hem in te ademen, om zijn Hartslag van Licht te voelen, die als bloed door de ziel stroomt en het primaire leven van mijn arm wezen vormt.

Waar ik Hem niet kan vinden, voel ik dat ik een voortdurende Hartslag mis, een teugje Lucht, om het Leven van de Goddelijke Wil in mijn ziel te vergemakkelijken.

Ik vroeg Jezus om *mij te leren om Hem in alle dingen te vinden,* zodat zijn eeuwig Leven in mij nooit zou ontbreken.
Vol Goedheid ***zei mijn allerliefste Jezus mij***:

(2) "Mijn dochter, wie mijn Wil doet en in Hem leeft, vormt in zijn ziel het Boek van het Goddelijk Fiat. Maar dit Boek moet vol zijn en niet leeg, of met slechts enkele beschreven pagina's.

Als het niet vol is, zal hij het snel uitgelezen hebben. Omdat hij dan niets meer te lezen heeft in dit Boek, zal hij zich met andere dingen gaan bezighouden. Dan zal het Leven van mijn Goddelijke Wil onderbroken worden en als afgebroken in zijn ziel.

Als het Boek daarentegen vol is, zal hij altijd iets te lezen hebben. En als hij lijkt klaar te zijn, zal Ik nog meer sublieme pagina's toevoegen. Zo zal het hem nooit ontbreken aan het Leven, de nieuwe Kennis en het substantiële Voedsel van mijn Goddelijke Wil.

Er moeten vele pagina's in dit Boek staan: een pagina over intelligentie, de wil en het geheugen, het verlangen, de genegenheid, de hartslag, het Woord. Bovendien moet de ziel kunnen navertellen wat ze gelezen

heeft. Anders zal dit Boek aan niemand iets goeds brengen. Het doel van iemand die een boek schrijft, is immers om het te verspreiden.

Dus moet iemands hele innerlijk beschreven worden met pagina's van mijn Goddelijke Wil. En dit Boek moet zo vol zijn dat hij niets anders te lezen vindt dan Mijn Wil.

Wanneer de ziel haar innerlijk Boek gevuld heeft, zal zij het uiterlijk Boek van de Goddelijke Wil zeer goed kennen.
De hele Schepping is niets anders dan het Boek van de Goddelijke Wil. Elk geschapen ding is een pagina. Alle geschapen dingen samen vormen een enorm Boek van vele delen.

Dus nadat de ziel haar innerlijk Boek gevormd heeft en het grondig gelezen heeft, zal zij het uiterlijk Boek van de hele Schepping zeer juist kunnen lezen. Zij zal dan mijn Goddelijke Wil in alle dingen terugvinden. Zij zal Hem bezig vinden met het geven van zijn Leven, zijn zeer hoge en sublieme Lessen en zijn delicaat en heilig Voedsel.

Voor de ziel die dit Boek van het Goddelijk Fiat in zichzelf gevormd en geïntegreerd heeft, zal het zijn als voor iemand die een boek bezit en het gelezen en herlezen heeft. Hij heeft de moeilijkste delen ervan goed bestudeerd, alle moeilijkheden opgelost en de onduidelijke punten verduidelijkt. Hij heeft zijn leven met dit Boek doorgebracht.

Als iemand hem van buitenaf een ander gelijkaardig boek brengt, zal hij dit zeker zeer goed kunnen lezen en zijn eigen boek in dat boek herkennen. Dit geldt nog meer omdat mijn Goddelijke Wil de mens in zijn allerheiligste Cirkel omsloten heeft en het Boek van zijn Fiat in de diepten van zijn ziel geplaatst heeft.

Mijn Fiat heeft in de Schepping dit Goddelijke Boek herhaald, zodat het ene het andere weerspiegelt en zij wonderbaar met elkaar in overeenstemming zijn.

Je ziet dus dat het noodzakelijk is om het Boek van het Goddelijk Fiat in de diepten van je ziel te kennen, het grondig te lezen om er eeuwig Leven van te maken. Je zal dan de prachtige bladzijden van het grote Boek van mijn Wil in de hele Schepping zeer gemakkelijk kunnen lezen.”

(3) Daarna zette ik mijn daden in de Goddelijke Wil verder.
Mij lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil houdt niet op zijn voortdurende Daad uit te storten over de mensen en hen voortdurend te bekleden met zijn Daad van Licht, van Heiligheid, van Schoonheid, van Steun, van Kracht en van Geluk. Zijn Liefde is zodanig groot dat de ene Daad zodanig vlug op de andere volgt en zich als een stortbui op alle mensen uitstort.

Alle bewoners van het Hemelse Vaderland erkennen en ontvangen deze voortdurende Daad. Hij schenkt steeds nieuwe verrassingen, onuitsprekelijke vreugde en eindeloze gelukzaligheid.
Je kan zelfs zeggen dat Hij het leven en de essentie is van de gelukzaligheid van alle zaligen.

Aangezien mijn Goddelijke Wil deze voortdurende Daad van nature bezit, kan en wil Hij zijn manier van zijn niet veranderen. Hij schenkt deze voortdurende Daad aan de Hemel en Hij geeft hem ook aan de hele Schepping en aan elke mens.

Want elk ontvangt het leven uit zijn voortdurende Daad. Als Hij zou ophouden, zou het leven van iedereen stoppen. Er kunnen hoogstens veranderingen in de effecten optreden.
Want mijn Goddelijke Wil handelt in overeenstemming met de gesteldheid van elke mens. Bijgevolg heeft diezelfde voortdurende Handeling op sommigen een bepaald effect en op anderen een ander effect.
Er zijn er ook, die helaas, alhoewel ze voortdurend onder de regen van deze voortdurende Daad van Licht, Heiligheid, Schoonheid, enz. staan, niet eens nat worden, noch verlicht, noch heilig, noch mooi worden, omdat ze deze voortdurende Daad van Goedheid in zichzelf omzetten in duisternis, hartstochten en zelfs in zonde.

Mijn Wil houdt echter niet op met het voortdurend uitstorten van goddelijke Goede Dingen over iedereen.

Want Hij bevindt Zichzelf in dezelfde omstandigheden als *de zon.*
Zelfs als de mensen haar licht niet zouden willen ontvangen, noch de bomen, planten en bloemen, waaraan zij de talrijke en wonderbare

effecten geeft, die haar voortdurende lichtstraal bevat, nl. de zoetheid, de smaak, de prachtige regenboog met al zijn kleuren*, dan zou zij toch doorgaan met haar daad van licht.*

Als de zon verstand had, en zag dat alle weldaden, die zij in het grote wiel van haar licht bezit en die zij werkelijk geeft, niet ontvangen worden, dan zou zij wenen van pijn met tranen van brandend licht.

Mijn Goddelijke Wil is meer dan de zon: Hij omvat alle wezens en alle dingen in zijn oneindig Licht. Van nature uit wil Hij altijd geven.
En Hij geeft altijd. Indien iedereen alles zou willen nemen, zouden ze allemaal heiligen zijn. De wereld zou enkel gelukzaligheid kennen.
Tot zijn groot Verdriet, worden zijn Gaven echter niet ontvangen.
Zij worden zelfs in zijn Licht zelf teruggeworpen.

Niettemin houdt Hij niet op. Met een tedere en onvergelijkbare Liefde blijft Hij geven wat zijn Licht bezit."

29-27- 13 juli 1931 – Beweging is een teken van leven. Het paspoort om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil binnen te gaan. De taal en de stad van dit Koninkrijk. De vredestichter staat tussen God en de mensen.

(1) Ik verrichtte mijn daden in de Goddelijke Wil en *ik zei tegen mezelf*: "Hoe kan je weten of het Goddelijk Fiat heerst in de mens en in mijn arme ziel, of in het goede dat hij doet? Ik dacht hieraan.

Mijn lieve ***Jezus zei mij:***

(2) "Beweging is een teken van leven. Waar geen beweging is, kan er geen leven zijn. *Om te weten of de mens mijn Wil bezit*, moet hij *in het diepst van zijn ziel voelen, dat enkel mijn Wil* de eerste beweging is van alles wat in haar gebeurt.

Want als Hij heerst, *zal mijn Wil zijn eerste goddelijke Beweging laten voelen, waarop* alle innerlijke en uiterlijke handelingen zullen steunen.

Mijn Wil zal dus de eerste beweging zijn, het motto, de bevelhebber, de soeverein, zodat elke handeling in afwachting blijft van deze eerste

beweging, vooraleer er gehandeld wordt en tot actie overgegaan wordt. *Wanneer de mens* dus *in zijn handelingen, de eerste beweging van mijn Wil voelt,* is dat een teken dat *mijn Wil in zijn ziel heerst.*

Als de mens daarentegen *in zijn eerste beweging* en menselijk doel heeft, zijn eigen plezier, natuurlijke bevredigingen, enthousiasme voor plezier met mensen, dan zal niet alleen mijn Wil niet heersen, maar zal hij van koning een slaaf zijn, die in zijn daden de mens dient.

Want er is geen enkele handeling die de mens kan verrichten zonder dat mijn Goddelijke Wil daaraan deelneemt, *hetzij om te heersen, hetzij om te dienen.*

(3) Nu moet je weten, mijn dochter, dat ***het paspoort om mijn Koninkrijk binnen te komen, een vastberaden wil is*** *om nooit je eigen wil te doen, ongeacht het offer, zelfs ten koste van je leven.*

Deze vastberaden en daadwerkelijke daad is als de handtekening in het paspoort, dat toegang geeft tot het koninkrijk van mijn Goddelijke Wil. Op het moment dat zij tekent om te vertrekken, tekent God om haar te ontvangen.
Deze laatste handtekening zal zoveel waarde hebben, dat de hele Hemel de mens in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zal komen verwelkomen. Allen zullen hun ogen gericht houden op degene die het Leven in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde bezit, dat zij in de hemel bezitten.

Het paspoort is echter niet voldoende. *Je moet ook de taal, de zeden en de gewoonten van dit goddelijk Koninkrijk bestuderen*.

Dit zijn de Kennis, de Weldaden, de Schoonheden en de Waarde die mijn Wil bevat. Anders zou het wezen als een vreemdeling zijn die geen liefde zou kunnen geven, noch ontvangen.

Als hij het offer niet brengt om te studeren om *deze taal* te kunnen spreken, als hij zich niet aanpast aan *de gewoonten* van degenen die in dit heilige Koninkrijk leven, zal hij geïsoleerd leven. Omdat ze hem niet begrijpen, zullen ze hem mijden. En isolatie maakt niemand gelukkig.

Daarna moet het wezen *van het bestuderen overgaan tot het in praktijk*

brengen van wat het geleerd heeft.
Na een periode van oefening, wordt hij eindelijk uitgeroepen tot burger van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.
Hij zal dan alle Gelukzaligheden proeven die in zo'n heilig Koninkrijk te vinden zijn. Zij zullen zijn eigendom worden. Hij zal het recht verworven hebben om in het Koninkrijk te leven als in zijn eigen land.

(Daarna ***voegde Jezus eraan toe***:
(4) "Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft, *wordt de bemiddelaarster tussen God en de mens.* Haar daden, haar woorden, haar gebeden en haar kleine offers zijn allemaal banden van vrede tussen de hemel en de aarde. Het zijn wapens van vrede en liefde, waarmee de mens zijn Schepper bestrijdt, om Hem te ontwapenen, Hem gunstig te stemmen en de plagen om te zetten in Barmhartigheid.

De menselijke wil verklaarde de oorlog aan Hem, die hem geschapen heeft. Hij ging zelfs zo ver dat hij het verbond, de orde en de vrede verbrak.

Mijn Wil, die door de kracht van zijn Almacht in de ziel heerst, verandert echter alles wat zij doet, in banden van harmonie, orde, vrede en liefde. Het is alsof er een kleine witte wolk uit haar opstijgt en zich verspreidt tot zij de goddelijke Troon bereikt. En daar laat zij zoveel stemmen weerklinken als daden die zij verricht heeft.

Zij zegt: "Onmetelijke God, ik breng U vrede van de aarde.
Geeft U mij op uw beurt uw Vrede, opdat zij de band tussen U en de menselijke generaties moge zijn."

Dit klein wolkje stijgt op en daalt neer, daalt neer en stijgt op.
En het wordt zo de bemiddelaar tussen de Hemel en de aarde.

29-28- 17 juli 1931 – Weldadige regen. De Schepping zet de uiterlijke en innerlijke Orde van de Goddelijke Wil verder. De mens wordt in zijn Armen gedragen.

(1) Ik voelde me helemaal ondergedompeld in het Fiat. De lucht is zo zacht, zo verfrissend dat ik me elk moment opnieuw geboren voel worden in een nieuw leven.

Maar wat adem je in deze Lucht van de Goddelijke Wil in?
Wij ademen een Lucht van Licht in, van Liefde, van Zachtheid, van Zielskracht, van Goddelijke kennis, enz. Zo voelt de mens zich vernieuwd in een nieuw Leven.

Deze heilzame en gezonde Lucht doet het Goddelijk Leven in de mens groeien. Bij het inademen dringt de lucht in de mens binnen en bij het uitademen komt hij terug naar buiten.

De Kracht van deze Lucht is zodanig dat hij enkel datgene behoudt wat hem in staat stelt te leven, en de rest moet hij uitademen.

Maar wat is die overvloed die hij uitademt?

Het is wat hij ontvangen heeft, nadat hij zich ermee heeft gevuld heeft, nl. de Liefde, het Licht en de Goedheid die hij ingeademd heeft en die hij wil teruggeven.

Mijn arme geest raakte verdwaald in deze Goddelijke Lucht.
Mijn lieve ***Jezus zei mij***:

(2) "Mijn dochter, alle goede daden die de mens in mijn Goddelijke Wil verricht, stijgen op naar God. Hij heeft immers de goddelijke Macht om alles wat je in zijn Wil doet, naar het Hemels Vaderland te brengen.
En door diezelfde Goddelijke Macht laat Hij alles als een weldadige regen terug neerdalen op de mens.

Dus wanneer de mens bemint, zegent, aanbidt, dankt en looft, beantwoordt God hem door een nieuwe regen van Liefde, Zegeningen en Dankbetuigingen over de mens uit te storten, omdat Hij zich door de mens geliefd en bedankt voelt.

En terwijl Hij zich uit in een stortvloed van lofprijzingen, prijst Hij hem voor het hele hemelse hof.

Oh, hoezeer verlangt onze Goddelijke Goedheid naar aanbidding, naar het zoete refrein van *de ziel, haar*: "*ik bemin U*", zodat onze Liefde de vrijheid heeft ***om te kunnen zeggen***: *"Kind, Ik bemin je*."
Er is geen enkele daad die de mens voor Ons doet, die onze vaderlijke Tederheid hem niet vermenigvuldigd teruggeeft."

(3) Daarna zette ik mijn handelingen verder in het Goddelijk Fiat.
Mijn geliefde ***Jezus voegde eraan toe***:

(4) "Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil draagt de mens in zijn Armen. Zijn Liefde is zo groot dat Hij hem omringt met de hele Schepping, alsof Hij haar voortdurend aan het scheppen is, en dit om de mens een plezier te doen, om hem gelukkig te maken en ***om hem te zeggen***:

"Mijn scheppende Kracht houdt deze hele machine van het universum in stand zoals het is. Als Hij zich zou terugtrekken, zou de zon als bij toverslag verdwijnen. Tegelijkertijd zouden de hemel en alles wat zich daarin bevindt zich in het niets oplossen, waaruit zij voortkwamen.

Daarom is mijn scheppende Kracht voortdurend bezig hen te scheppen. Hij kan werkelijk bevestigen dat Ik de zon alleen voor jou geschapen heb, opdat je leven, je weg met licht zou worden overspoeld, de hemel met azuurblauw, zodat je ogen zich kunnen uitstrekken en zich kunnen verheugen in zijn onmetelijkheid. En door haar te scheppen, houdt mijn scheppende Kracht haar voortdurend in stand.

Hij kan in alle werkelijkheid zeggen:
"*Ik heb de zon echt voor jou geschapen***,** zodat je leven, je weg bezaaid is met licht.
Ik heb de azuurblauwe lucht voor jou geschapen, zodat je blik naar omhoog kijkt en geniet van haar uitgestrektheid.
*Ik schep alles voor jou***.** Ik houd alles in orde *omdat Ik je bemin*"

Mijn Goddelijke Wil wordt Leven in de daad van alle geschapen dingen. Hij ondersteunt en behoudt hen. Hij plaatst hen rondom de mens om hem door al deze dingen zijn onwankelbare Leven, zijn onveranderlijke Kracht, zijn onoverwinnelijke Liefde, te laten voelen.

Je kan zeggen dat mijn Goddelijke Wil hem overal omarmt, als een triomf van zijn Liefde.

En Hij handhaaft niet alleen de uiterlijke orde en alle dingen alsof Hij hen op dat ogenblik schept. Door zijn scheppende Kracht handhaaft Hij ook het innerlijke, de gehele binnenste orde van de mens. *Mijn Wil is dus altijd bezig met het scheppen van de hartslag, de ademhaling, de beweging, de bloedsomloop, de intelligentie, het geheugen en de wil.*

Hij stroomt als het Leven in de hartslag, in de ademhaling en in alle dingen. ***Hij ondersteunt en behoudt alles, zonder zich ooit terug te trekken uit de ziel en het lichaam.***

En terwijl mijn Allerhoogste Wil alles is, alles doet, alles geeft, wordt Hij niet erkend en wordt Hij zelfs vergeten.
Wij zouden kunnen zeggen, ***zoals Ik tegen de apostelen gezegd heb***: *"Ik ben al zo lang bij jullie en jullie kennen Mij nog steeds niet!"*

Ze doen hun best om vele dingen te leren die hun leven niet ondersteunen. Intussen doen ze niet de minste moeite om mijn Wil te leren kennen, die leven voortbrengt, die een voortdurende Daad van leven is en zonder welke het onmogelijk zou zijn om te leven.

Wees daarom aandachtig, mijn dochter, en erken mijn Wil, die meer is dan je leven zelf, in jezelf, buiten jezelf en in alle dingen. Dan zal je prachtige dingen voelen. Je zal zijn voortdurende Daad voelen die je met onvermoeibare Liefde bemint en je het leven schenkt, simpelweg omdat Hij je bemint." Fiat!!!

29-29- 23 juli 1931- De vruchtbaarheid van het Licht. De Schepping is het feest van God en de mens. Het regime en de regels van de Goddelijke Wil.

(1) Ik ben opnieuw in de Armen van het Goddelijk Fiat.
Het lijkt alsof zijn immens Licht mij omringt als een zee.
Terwijl ik mijn daden van liefde, aanbidding en dankbaarheid verricht, neem ik uit dit Licht, de Liefde die de Goddelijke Wil bezit.
Ik neem echter slechts zoveel als ik kan.

Want Zij is zo onmetelijk groot, dat een mens niet alles kan nemen.
En ik heb noch het vermogen, noch de ruimte om deze *oneindige Liefde* te bevatten. Zij vervult mij volledig, zodat *mijn liefde* voor Hem die mij heeft geschapen volledig en volmaakt is, ondanks het feit dat ik een schepsel ben. Hetzelfde geldt voor *mijn aanbidding.*

De daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, moeten immers zo volmaakt zijn *dat de mens kan zeggen:* "Mijn wezen is volledig opgelost in Liefde en Aanbidding. Er is niets meer van mij over."
En ***de Schepper moet kunnen zeggen***: "Zij heeft Mij alle liefde gegeven die zij Mij kon geven. Zij heeft niets voor zichzelf gehouden."

Terwijl ik mijn kleine daden verrichtte in deze Zee, ontstonden er kleine golven tot in mijn intelligentie, waar ze omgezet werden in Licht van Kennis van de Goddelijke Wil.

Mijn altijd liefdevolle ***Jezus zei mij***:

(3) “Mijn dochter, de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, staat altijd in contact met het Licht, nooit met de duisternis. Het Licht is vruchtbaar en daarom brengt het de Waarheden die het bezit in de ziel.

De kracht van het Licht is wonderbaar en miraculeus.
Als we ernaar kijken zien we niets anders dan Licht. Innerlijk bezit het echter de volheid van al het Goede.

Het deelt deze Goede Dingen niet enkel mee aan de ziel die ernaar kijkt, maar ook aan degene die zich laat aanraken, vormen, omhelzen en kussen door haar vurige kussen.

Dit Licht zuivert haar door aan te raken. Het sluit zich op in de ziel bij haar omhelzing. Het werkt zonder ophouden, met een vruchtbaarheid die niet weet wat luiheid is.

Het deelt de prachtige regenboog van goddelijke Kleuren en Schoonheid mee. Het doordrenkt met haar Schoonheid, de wonderbare, onuitsprekelijke Waarheden en de Geheimen van haar Schepper.

Leven in het Licht van mijn Goddelijke Wil en niet op de hoogte zijn van goddelijke Aangelegenheden, van onze Geheimen en zijn vruchtbare Kracht niet voelen, zou zijn, alsof God gescheiden van hem zou willen leven. Ons enig Doel was echter dat onze Wil ook de wil van de mens zou zijn, en dat Wij permanent met hem zouden leven.

Daarom is het onmogelijk om in mijn Wil te leven en de vruchtbaarheid van de Goede Dingen die dit Licht bezit, niet te voelen. Deze bestaat erin om de mens te laten leven vanuit het Leven van zijn God.

(3) ***Vervolgens voegde Hij eraan toe***: "Mijn dochter, dat is de reden waarom er tijdens de Schepping veel voorbereidingen getroffen werden voor één van de grootste plechtige Feesten, die onze Godheid op het moment dat de mens op de wereld kwam, met hem wilde vieren.

Wat hebben Wij niet allemaal in het werk gesteld om dit Feest tot één van de meest plechtige te maken:
Wij hebben een hemel bezaaid met sterren, een stralende zon, verfrissende briesjes, zeeën, bloeiende planten, prachtige vruchten met verschillende smaken en zoetigheden geschapen!

Nadat Wij alles voorbereid hadden, schiepen Wij de mens om met hem te feesten. Het was immers normaal dat de Inrichter, Degene die het feest georganiseerd had, eraan deelnam en ervan genoot.
Het succes van het feest hing sterk af van de genodigden die Wij op dit feest wilden hebben.

En om ervoor te zorgen dat het feest tussen de mens en Ons nooit zou onderbroken worden, gaven Wij hem onze eigen Wil, die ons Goddelijk Wezen regelde.
Zo zou er tussen God en de mens één regime en één regel zijn.
Toen de mens zich echter aan onze Wil onttrok, verloor hij ons regime en onze regel en kwam er een einde aan het feest.

Nu voelen Wij dat ons FIAT jouw regime en jouw regel is ,omdat jij je daden in Hem verricht en ons herinnert aan wat Wij in de Schepping gedaan hebben om het feest voor de mens voor te bereiden.
Dat brengt dat ons opnieuw samen en geeft aanleiding tot een nieuw Feest, waarbij Wij ons Feest bij de Schepping herhalen."

(4) *Ik zei:* "Mijn geliefde Jezus, hoewel ik in uw Wil wil leven en liever sterf dan uw allerheiligste Wil niet te doen, voel ik me slecht en vuil.
Hoe kan ik onder deze omstandigheden dit Feest voor U herhalen?"

***Jezus antwoordde*:**
(5) "Onze Liefde voor haar die besloten heeft om in onze Wil voor altijd te leven, is zo groot, dat onze Wil zelf een penseel van Licht wordt.
Met zijn aanrakingen van Licht en Warmte zuivert Hij de mens van al zijn vlekken, zodat hij zich niet hoeft te schamen om in zijn aanbiddelijke Aanwezigheid te staan.

Hij stelt hem in staat om met vertrouwen en liefde met Ons te vieren.
Laat je daarom beschilderen door mijn Goddelijke Wil, zelfs als dat met lijden gepaard gaat. *Mijn Wil zal voor alles zorgen*.

29-30- 27 juli 1931 - Het groot ongeluk van degene die de Goddelijke Wil niet doet. Het leerrijk voorbeeld van Adam.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder.
Ik begreep de grote Zegen die mijn kleine ziel voelt door te leven onder het gezag van een zo heilige Wil. Zijn zorgzaamheid en liefde zijn zodanig dat Hij over de kleinste dingen waakt en ***Hij lijkt te zeggen***: "Niemand raakt haar aan behalve Ik, en wee degene die dit zou durven doen."

Ik dacht: "Hij bemint mij zozeer. Heb ik ooit het ongeluk gehad van mij te verzetten tegen zo'n liefdevolle en aanbiddelijke Wil?
Ik heb er ernstige twijfels over, vooral in deze laatste periode van mijn leven en met wat er gebeurd is, dat er breuken zouden kunnen zijn tussen mijn wil en de Goddelijke Wil."
Mijn arme geest was in een chaos door deze bedroevende twijfel.

Mijn lieve Jezus kon het niet langer aanzien dat ik zo bedroefd was.
Vol Goedheid ***zei Hij mij:***
(2) "Mijn lieve dochter, verban alle twijfel en angst uit je geest.
Want ze verzwakken je en belemmeren jouw vlucht in deze Wil die je zozeer bemint. Het is waar dat er gedachten, angsten en een gebrek aan totale overgave geweest zijn, waardoor je de last van jouw wil kon voelen, alsof hij zich wilde losmaken om zijn eigen weg te gaan.

En je bent dat klein kindje geworden dat voor alles bang is, zodat het zeer dikwijls weent. Ik hou je dan stevig in mijn armen en Ik waak altijd over jouw wil om hem veilig te houden.
Mijn dochter, er is dus geen sprake geweest van een echte breuk tussen mijn Goddelijke wil en die van jou. Als dat wel gebeurd was, zou je hetzelfde ongeluk gehad hebben als ***Adam***.

Hoeveel voorbereidingen gingen aan zijn bestaan vooraf!
Onze Liefde liet Ons geen rust.
Wij vormden een hemel en een zon, een prachtige tuin en zovele andere dingen, al die voorbereidende handelingen. Wij hebben onze Werken de vrije loop gelaten uit Liefde voor de mens.

En bij zijn schepping stortte onze Liefde ons Goddelijk Leven in hem uit. Dit werd zijn permanent Leven.
Zo voelde hij het Eeuwig Leven binnen zichzelf, en buiten zichzelf in onze Werken die uit Liefde voor hem geschapen waren.

Onze Liefde was zo groot dat hij ons Goddelijk Wezen in zichzelf voelde, omdat Hij ons eeuwig Leven in hem gevestigd had.
En Zij openbaarde zich in de wereld buiten hem. Zo was elk geschapen ding een openbaring van onze Liefde, die dit voor hem gemaakt had.

Dit was nog meer zo, omdat alle geschapen dingen in de Schepping, evenals ons Leven, aan de mens gegeven waren op permanente basis en niet met tussenpozen.

Een liefde die vandaag 'ja' zegt en morgen 'nee', is een gebroken liefde. De natuur van onze Liefde is niet geschikt voor een onderbroken liefde.
Onze Liefde is eeuwig en zegt nooit 'het is genoeg'.

*Daarom heeft **Adam**, door zich af te scheiden van onze Goddelijke Wil, de hele Schepping verloren, en ook ons Leven dat in hem was.*

De belediging die hij Ons toebracht door zich aan Hem te onttrekken was zo pijnlijk dat Wij onze voorbereidingen stopgezet hebben, de grote weldaden die tot stand waren gekomen.
En Wij hebben Ons teruggetrokken uit de mens.

Samen met Ons is de hele Schepping beledigd gebleven.
Toen Adam zich afkeerde van onze Wil, beledigde hij de hemel, de sterren, de zon, de lucht die hij inademde, de zee, de aarde waarop hij liep. Zij voelden zich allemaal beledigd. Want mijn Goddelijke Wil is als de Hartslag en de Bloedsomloop van alle geschapen dingen.

Ze voelden allemaal het verdriet van de breuk door de menselijke wil. Ze voelden dat de Hartslag, waarvan zij leven en behoud ontvingen, beledigd was.
Als er dus ooit een breuk geweest was tussen jouw wil en de Mijne, zou Ik al mijn vele Voorbereidingen, die in jouw ziel gedaan zijn en mijn talrijke Genaden die ik je geschonken heb, teruggetrokken hebben.

Ik zou Me teruggetrokken hebben door jou opzij te schuiven.
Als je mijn Aanwezigheid blijft voelen, is dat een teken dat mijn Wil in jou

standvastig blijft, en dat jouw wil op zijn plaats blijft.

Als je eens wist wat het betekent om mijn Wil niet te doen!
De mens durft deze nooit ophoudende Beweging verhinderen en doden, en de heilige Daden, die mijn Goddelijke Wil vastgesteld heeft om in de mens te voltooien, te doden.

Mijn Wil wil het Goddelijk Leven geven. Als Hij dit Leven wil geven en als de menselijke wil dit Leven niet ontvangt en zich ertegen verzet, dan maakt de mens het mes, om dit goddelijke Leven in zijn ziel te doden en te verstikken.

Het lijkt voor de mens alsof het niets is om mijn Wil niet te doen.
Dit is echter het grootste ongeluk van de mens, de som van al het kwaad en de grootste belediging voor onze Allerhoogste Majesteit.
Wees daarom aandachtig en geef je voortdurend over aan mijn Wil.

29-31- 3 augustus 1931 – Elke daad die in mijn Goddelijke Wil verricht wordt, doet het Goddelijke Leven in de mens groeien. Het grootste Geschenk van God zijn de Waarheden.

(1) Ik ben, zoals gewoonlijk, altijd in het centrum van het Goddelijk Fiat, hoewel ik in de nachtmerrie van het gemis van mijn lieve Jezus verkeer. O, hoe pijnlijk is het om Jezus te voelen wegglijden
Hij die mij bemint, die ik bemin en die mijn Leven van Kracht, Liefde en Licht vormt, ontsnapt uit mijn leven.
O mijn God, wat een lijden om een leven te voelen, dat niet het ware Leven is. Wat een kwelling, wat een verscheuring!

Ik hoor mezelf steeds opnieuw zeggen: "Er is geen pijn zoals de mijne. De hemel en de aarde wenen met mij mee. Iedereen smeekt voor mij om de terugkeer van Jezus, die mij bemint en die ik bemin!"

Ik gaf me nog meer over aan dit Goddelijk Fiat, dat niemand mij kan ontnemen, zelfs Jezus zelf niet. Hij verbergt zich en verwijdert zich soms van mij, maar zijn Goddelijke Wil verlaat mij nooit. Hij is altijd bij mij. Mijn arme geest doorloopt alles wat het Goddelijk Fiat gedaan heeft en nog steeds doet uit liefde voor ons.

Ik dacht aan die grote Liefde die zich in ***onze Schepping*** manifesteert**.**
Toen kwam mijn geliefde Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn.
Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, onze Godheid concentreerde al zijn Goede Dingen in de schepping van de mens. Wij hebben in hem het Goddelijke Leven en de Goddelijke Wil, en het menselijk leven en de menselijke wil gelegd.

Het menselijk leven moest voor Ons als verblijfplaats dienen.
En de twee Willen moesten samensmelten en in volmaakte harmonie samenleven.
Bovendien moest *de menselijke wil* een beroep doen op de Onze om zijn daden te vormen, en *onze Wil* moest voortdurend bijdragen om ervoor te zorgen dat de menselijke wil het voorbeeld nam aan onze Goddelijke Wil en zich ernaar conformeerde.

Maar er is geen leven, of het nu menselijk, spiritueel of goddelijk is, dat geen voedsel nodig heeft om te groeien, sterker en mooier te worden en gelukkig te zijn. Dit geldt nog meer omdat Wij ons Goddelijk Leven in de mens gelegd hadden.

Omdat hij niet in staat was om de volledige volheid van het Goddelijke Wezen te ontvangen, hebben Wij in hem datgene gelegd dat hij van ons Leven kon bevatten. En Wij hebben hem de vrijheid gegeven om dit Leven te laten groeien zoveel hij kon en wilde.

Ons Leven in de mens heeft voedsel nodig om te groeien.
Daarom was het noodzakelijk om een Goddelijke Wil in hem te leggen.
Want ons Goddelijk Leven zou zich nooit kunnen aanpassen hebben aan het voedsel van de menselijke wil.

Alle deugdzame daden van de mens, verricht in onze Goddelijke Wil, dienen om ons Goddelijk Leven in hem te voeden en te laten groeien.
Zo kon hij, naarmate hij zijn daden verrichtte in ons FIAT, iets opnemen
- nu eens van onze Liefde,
- dan weer van onze Standvastigheid, of van onze oneindige Zachtheid,
- of zelfs van onze goddelijke Vreugde,

om Ons te voeden.

Er was tussen de mens en Ons zo'n orde en harmonie, dat Wij hem uiteindelijk vroegen om ons eigen Voedsel te bereiden, niet omdat Wij dat nodig hadden, maar om het contact, de vurige liefde, de onlosmakelijke eenheid tussen hem en Ons te behouden.

Terwijl hij voor Ons zorgde, zorgden Wij niet alleen voor zijn voedsel en het onderhoud van onze dierbare woning, maar Wij gaven hem ook nog meer wonderbare geschenken om hem gelukkiger te maken, hem te beminnen en Ons nog meer te laten beminnen.

Wil je weten wat de mooiste Geschenken zijn, die Wij aan de mens geven?
Dat is de kennis over ons Allerhoogste Wezen, een Waarheid die Ons toebehoort, één van onze Geheimen.
Dat zijn onze meest onschatbare Geschenken.
Elk daarvan is een extra band die tussen hem en Ons gesmeed wordt.
Elk van onze Waarheden is een extra eigenschap die Wij in zijn ziel leggen.

Daarom vinden Wij in de ziel waar Onze Wil heerst ons eigen goddelijke Voedsel, onze eigen Eigenschappen voor zover dat voor de mens mogelijk is. Wij maken onze Woning in hem en Wij vinden Onszelf in ons eigen Huis, in ons Centrum en te midden van Onze eigen eigenschappen.

Zo zie je wat het betekent om onze Wil te laten heersen en welke grote Zegen het is om je onze Waarheden te laten kennen.
Elk pareltje van onze Kennis brengt zijn eigen specifieke Gave met zich mee: het ene brengt Licht, het andere Kracht, het andere Goedheid, weer een ander Wijsheid, weer een ander Liefde, enzovoort.

Elk van deze Gaven verbindt de mens op een bijzondere wijze met God en God met hem. Daarom moet je weten hoe je moet omgaan met de vele Gaven die uw Jezus je heeft gegeven, en altijd in onze Wil leven.
Fiat!!!

29-32- 10 augustus 1931 – Lelijkheid van de menselijke natuur zonder de Goddelijke Wil. Schoonheid van de mens die in Hem leeft. De Glimlach van de Hemel op aarde.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder.
Ik voel zijn betoverende kracht die zich zachtjes over mij heen legt, maar zonder mij te dwingen. Want Hij houdt niet van gedwongen dingen. Die zijn niet voor Hem. Het zijn dingen die niet bij Hem horen.

Daarom zorgt Hij ervoor dat al mijn daden het Leven van de Goddelijke Wil ontvangen en zijn eigen Daden kunnen worden. Het lijkt erop dat Hij, in elk van mijn handelingen die in zijn aanbiddelijke Wil verricht worden, een overwinning behaalt op de kleinheid van mijn wil.

Ik zei tegen mezelf:
"Hoe lelijk is de menselijke natuur zonder de Goddelijke Wil."

Mijn lieve Jezus zei mij:
(2) Mijn dochter, de menselijke natuur die zonder mijn Wil leeft, is lelijk. Zij is immers door het Opperwezen geschapen om verenigd te leven met het Goddelijk Fiat.
En omdat zij niet met Hem leeft, heeft dit een verstoring veroorzaakt in de menselijke natuur, dat wil zeggen in de Orde, in de Kracht , in de Liefde, in het Licht, in de Heiligheid, zelfs in de Rede.

En al deze wonderbare Gaven waarmee de mens begiftigd is,
die God als in een heiligdom in hem gelegd heeft, zijn niet op hun plaats. Zij zijn allemaal in wanorde en in conflict met elkaar:
- de hartstochten strijden tegen de Heiligheid,
- de zwakheid strijdt tegen de Kracht,
- de menselijke liefde staat tegenover de Goddelijke Liefde,
- de mens keert zich tegen de Schepper, enz.

De menselijke natuur zonder de Goddelijke Wil wordt lelijk. Ze staat op haar kop en in haar wanorde verklaart zij de oorlog aan haar Schepper.

Het is zoals met de ziel en het lichaam, die geschapen zijn om samen te leven. Als het lichaam zich van de ziel zou willen scheiden, zou het dan niet het droevige lot ondergaan om zo veranderd te worden dat het zichzelf niet meer zou herkennen?

Toen Onze Godheid de mens schiep, putte Hij uit onze oneindige Wijsheid, als een deskundige Architect, die alle wetenschap van de creatieve kunst bezit.
In onze Alziendheid zagen Wij dat, om ervoor te zorgen dat deze mens

onze Eer zou zijn en een Werk dat onze creatieve Handen en onze Glorie (en ook die van hem) waardig zou zijn, *hij uit een lichaam en een ziel moest gemaakt worden.* En Hij moest vervuld zijn van *onze Wil* als het oorspronkelijk Leven van de ziel en het lichaam, zodanig dat wat de ziel voor het lichaam betekent, onze Wil voor beide zou zijn.

De mens werd dus geschapen, in zijn oorsprong: *lichaam, ziel en menselijke wil en Goddelijke wil*, die in perfecte harmonie een gemeenschappelijk leven moesten leiden.
Het was immers onze Wil die, met zijn suprematie, de mens zou voeden, in stand houden en beheersen.

(3) De menselijke natuur zonder onze Goddelijke Wil is lelijk. *Verenigd met onze Wil, heeft hij een zeldzame en betoverende Schoonheid.*

Op het moment van haar schepping kreeg zij de kiem van het Licht toegewezen.
En, als een beschermende Vader (Moeder) spreidde ons Fiat zijn vleugels van Licht over haar uit. Hij streelde, verheugde, kuste en voedde haar, liet haar groeien en bracht haar door zijn Licht en Warmte alle verschillende goddelijke Schoonheden bij.

Zo groeide de menselijke natuur, als onderdeel van en onder de onstuimige en voortdurende invloed van een Kracht, een Heiligheid en een goddelijke Liefde, mooi, beminnelijk en was door iedereen (alles) bewonderd.

Zo is de menselijke natuur, zoals Wij haar geschapen hebben, niet lelijk, maar mooi. Wij weten trouwens niet hoe Wij iets lelijks moeten maken. Maar zij kan zichzelf lelijk maken door niet op de wegen te blijven waarvoor zij door Ons geschapen en gewild is.

Je ziet dus hoe noodzakelijk het is dat de mensen onze Wil doen en in onze Wil leven. Dat komt omdat Hij de oorspronkelijke Daad van hun schepping is. Als Hij er niet meer is, blijven zij misvormd en hebben zij geen echt Leven.

Wij hebben alle geschapen dingen voorzien van twee of drie elementen.

De zon bezit licht en warmte. Als het licht zonder de warmte zou willen leven zou ze de vruchtbaarheid verliezen. En als de warmte zich van het licht zou willen scheiden, zou ze veranderen in duisternis.

Dit zou de mooiste planeet die het hele universum betovert, ontsieren.

De aarde bestaat uit de elementen aarde en water.
Als de aarde zonder het water zou willen, zou ze tot stof vergaan en zou ze niet de bodem kunnen vormen, die de mens in staat stelt om gebouwen te bouwen en stevig te lopen. Want alles zou onstabiel zijn onder zijn voeten. En dat is nog niet alles.

Als de aarde geen zaden in zich zou willen opnemen, zou ze geen prachtige bloemen en vruchten in overvloed voortbrengen.
Dit betekent dat *aarde, water en zaad* samen moeten leven: het ene moet het leven van het andere zijn. Ze moeten verenigd blijven zoals ze waren bij het begin van hun schepping.
Anders zou de aarde angstaanjagend zijn en geen leven geven aan de zegeningen voor de mensen, die God haar toegewezen heeft.

Niets werd afzonderlijk geschapen. En al het goede bestaat erin hen te behouden zoals God hen geschapen heeft.

Hetzelfde geldt voor de wetenschappen.
Als iemand zou willen leren lezen zonder de klinkers te onthouden, of zonder hen met medeklinkers te combineren, die de basis vormen voor het verwerven van deze wetenschappen, zou hij dan ooit het lezen onder de knie krijgen? Nee, zeker niet! Hij zou weliswaar een passie voor boeken kunnen ontwikkelen, maar hij zou het nooit leren.

Je ziet dus dat het absoluut noodzakelijk is om je te houden aan de manier waarop de dingen aan het begin van hun bestaan gevormd zijn, als je wil voorkomen dat ze van schoonheid in lelijkheid veranderen van goed in kwaad, van leven in dood.

Als de mens niet leeft met onze Wil, die aan de basis ligt van zijn schepping, welk Goeds kan hij dan verwachten?
Oh, als ze dat allemaal konden begrijpen, zouden ze ernaar streven zich te laten beheersen, voeden en opvoeden door mijn Wil, om in hen al het mooiste, het heiligste te vormen, de rijkdom in het leven hier beneden en de grote Glorie van het Leven daarboven!

(4) Daarna zette ik mijn daden verder in de Goddelijke Wil
Het leek me dat deze handelingen de kracht hadden om de Hemel en de aarde te verenigen en alle hemelse bewoners ertoe aan te zetten

naar de mens te kijken, die zich liet overspoelen door de Goddelijke Wil, zodat Hij in zijn daden kon handelen.

Mijn lieve ***Jezus voegde eraan toe:***

(5) Mijn dochter, er is niets mooiers, heiliger, sierlijker, dat een meer betoverende Deugd en Kracht bezit, dan een ziel die zich door mijn Goddelijke Wil laat leiden.

Zij is de glimlach van de Hemel op aarde.

Elk van haar daden is een betovering voor haar Schepper, die de zachte Kracht van zijn Wil in de mens voelt en zich aangenaam laat betoveren. En alle zaligen voelen dat er een ziel van de aarde komt die de Wil van de Hemel verrukt, om Hem tot de hare te maken en samen met hen te leven.

Oh! Zij zijn dubbel gelukkig wanneer zij zien dat dit Fiat, dat hen zalig maakt en hun de hoogste gelukzaligheid schenkt, ook heerst op een plaats op aarde waar Hij werkt en zegeviert.

Dus op die plaats op aarde is een hemelse aura te zien, een Goddelijke Wil aan het werk, een Glimlach van het Hemelse Vaderland, die de aandacht van de hele Hemel naar die plaats trekt, om haar te beschermen.

En iedereen verheugt zich in de Glimlach die de Goddelijke Wil in de mens teweegbrengt. De heiligen zijn immers onlosmakelijk verbonden met alle Handelingen van de Goddelijke Wil. En zij verheugen zich en nemen aan hen deel, naar gelang hun verdiensten.

Dit geldt des te meer omdat de Handelingen die in mijn Goddelijke Wil verricht worden, zovele stromen van Liefde zijn, die tussen de Hemel en de aarde stromen, iedereen beminnen, zonder iemand buiten te sluiten. En omdat zij iedereen bemint, wordt zij door iedereen bemind.

Daarom, mijn dochter, wees aandachtig. Vlieg, ren altijd in mijn Goddelijke Wil om de Glimlach van de Hemel op aarde te vormen.

Het is zo mooi om de Glimlach van de Hemel te zien.
Het Geluk en de Glimlach zijn immers haar eigenschappen.
En op deze manier wordt de aarde mooier en aantrekkelijker gemaakt,

omdat de hemelse Glimlach, die het Leven van mijn Goddelijke Wil in de mens vormt, niet haar eigendom is.

29-33- 22 augustus 1931 – De Goddelijke Boodschappers die het wonderlijk nieuws in het hemels Vaderland brengen. De Goddelijke Wil is niet tevreden met woorden. Hij wil daden verrichten.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder.
Ik probeer zoveel mogelijk mijn kleine daden te verenigen met de Daden van de Goddelijke Wil, zodat zij één met de Zijne zijn.

Zo is het alsof ik kan zeggen:
"Wat U doet, doe ik ook. Ik dompel mij onder in uw Licht, om mij met U te kunnen uitstrekken. En zo kan ik alle mensen omhelzen en beminnen met uw eigen Wil."
Ik was hiermee bezig. Toen ***zei mijn geliefde Jezus mij:***

(2) Mijn dochter, de Deugd en de Kracht van de daden die in mijn Goddelijke Wil verricht worden, zijn zodanig dat ze veranderen in goddelijke Boodschappers, die de aarde verlaten naar de hemelse regionen.
Deze Boodschappers komen voort uit mijn Goddelijke Wil.
Zij worden echter gezonden door een mens, die in Hem leeft en werkt.
Zo brengen zij het recht met zich mee om in onze Hemelse Regionen binnen te gaan. Zij brengen het blijde nieuws dat de aarde het Koninkrijk van onze Wil wil.

Want een kleine balling die in onze Wil leeft en werkt, doet niets anders dan gebruik maken van deze Wil, die in de Hemel heerst, om Hem te vragen neer te dalen om op aarde te regeren zoals Hij in de Hemel regeert.

Hoeveel verbergen deze Boodschappers van Licht niet!
Hoeveel geheimen verbergen zij niet!
Het Licht van onze Goddelijke Wil is op zichzelf al de secretaresse van alle goddelijke en menselijke zaken, en het weet hoe het ware Geheim te bewaren.
En terwijl er ogenschijnlijk licht gezien wordt, worden alle geheimen en dingen in dat licht verborgen – niets kan eraan ontsnappen.

Dit Licht bevat het grote geheim van het hele scheppingsverhaal en vertrouwt zijn geheimen alleen toe aan iemand die in zijn Licht wil leven.

Want het Licht heeft de kracht om de mens in staat te stellen in de goddelijke Geheimen te leven en hen te begrijpen.
En indien nodig kan Het het wezen bereid maken zijn leven te geven om leven te kunnen geven aan zijn Goddelijke Geheimen en aan het Plan van de Schepping, nl. *dat Onze Wil op aarde heerst zoals in de Hemel.*

Daarom, mijn dochter, als je erop wil letten dat je altijd in mijn Wil leeft,
- zal Hij je alle geheimen van de geschiedenis van de Schepping toevertrouwen,
- zal Hij in je ziel al zijn immense vreugde en verdriet leggen.

Net als bij zijn secretaresse, zal Hij met haar stralend Licht, dat zich in een penseel verandert, in jou de zon, de hemel, de sterren, de zee en de prachtige bloesems schilderen.

Want wanneer Hij spreekt, is mijn Wil niet enkel tevreden met woorden. Want woorden zijn niet voldoende voor zijn onuitblusbare Liefde en zijn oneindig Licht. Hij wil daden.

Daarom spreekt en vormt Hij, met zijn scheppende Kracht, terwijl Hij zijn Geheimen toevertrouwt, een nieuwe schepping in de mens.
Mijn Wil neemt geen genoegen met het vertellen van zijn Geheimen. Maar Hij wil Werken verrichten die zijn Geheimen bevatten.

Daarom zullen Wij in de mens die in mijn Wil leeft, nieuwe hemelen zien, zonnen die helderder schijnen dan in de Schepping zelf.
Want je moet weten dat er in mijn Wil een dorst is, een vurig verlangen om altijd aan het werk te willen zijn. Hij zoekt de mens die naar Hem wil luisteren en zijn scheppende Kracht wil ontvangen, om zijn Werken niet onnodig bloot te stellen.

Om daar zeker van te zijn, zoekt Hij zijn Wil in de ziel. Wanneer Hij Hem vindt, ziet Hij zijn Werken gegarandeerd door het Goddelijk Fiat.
Hij spaart zich dan geen moeite.
Hij volbrengt dan voor jou de mooiste Werken en de grootste Wonderen.

Oh, Macht en Almacht van mijn Wil! Als alle mensen U kenden,

zouden ze U beminnen en U laten regeren.
En de aarde zou veranderen in de Hemel!

29-34- 30 augustus 1931 – God wil de mens bij Zichzelf hebben om hem te verrassen met nieuwe Geschenken. De Liefde, de Orde en de Onafscheidelijkheid van alle geschapen dingen. De mens is met hen verbonden.

(1) Ik handelde in de Goddelijke Wil. Ik vroeg dat Hij mijn hele wezen zou kunnen bekleden, zodat al mijn hartslagen, ademhalingen, woorden en gebeden uit mij zouden komen, *als herhaalde daden van de Goddelijke Wil.*

Oh! Hoe graag zou ik een voortdurende Daad van de Goddelijke Wil willen zijn, *om te kunnen zeggen*:
"Ik heb al uw Daden en uw Liefde in mijn macht.
Ik doe dus wat U doet. Ik bemin U niet minder dan U mij bemint!"

Het lijkt mij dat ware Liefde zich niet kan beperken.
Zij wil zich uitbreiden tot een Liefde die oneindig is in haar kracht.

Aangezien de mens niet in staat is om haar te omarmen,
neemt hij zijn toevlucht tot de Goddelijke Wil om haar te verkrijgen.
Zich in Hem onderdompelend, zegt de mens met de grootste voldoening: *"Ik heb oneindige Liefde*."
Mijn kleine verstand verloor zich in het Goddelijk Fiat.

Mijn lieve Jezus zei mij:
(2) “Mijn dochter, zij die tevreden is met de kleine liefde die de mens bezit, kent de aard van de ware Liefde niet. Temeer omdat deze liefde geneigd is te verdwijnen. Als hij zich daarmee tevredenstelt, ontbreekt het de mens aan de noodzakelijke Bron, die de vlam van Ware Liefde doet ontbranden en voedt.
Zie je, mijn dochter, dat onze vaderlijke Goedheid de mens bij zijn schepping de vrijheid gaf, om zo vaak als hij wilde tot Ons te komen, zonder enige beperking.

Integendeel, om hem aan te moedigen veel vaker te komen, hebben Wij hem beloofd dat hij bij elk bezoek een mooie verrassing in de vorm van

een nieuw geschenk zou krijgen.
Het zou voor onze onuitblusbare Liefde een Lijden geweest zijn als hij niet altijd iets aan zijn kinderen te geven had.

Hij wacht zelfs vol ongeduld op hun komst om hen de ene verrassing na de andere te geven, geschenken waarvan het ene nog mooier is dan het andere.
Onze Liefde wil feest vieren met de mensen. Zij is blij om zelf de feestelijkheden voor te bereiden, om altijd te kunnen geven.

Zij is als een vader die omringd wil worden door zijn kinderen, niet om te krijgen, maar om te geven en om feesten en banketten voor te bereiden om zich met zijn kinderen te verheugen.

Hoe groot zou het verdriet van een liefhebbende vader zijn als zijn kinderen niet zouden komen of hem niets te geven hadden?

Voor onze vaderlijke Goedheid, bestaat er geen gevaar dat Wij hen niets te geven hebben, maar wel dat onze kinderen niet komen.
Onze Liefde wordt uitzinnig omdat Zij wil geven.

En om een zekere plaats te hebben om de geschenken aan de mens neer te leggen, wil Hij in hem in onze Goddelijke Wil vinden, die de oneindige waarde van onze Gaven zal bewaren.
De mens zal zich niet langer klein voelen in zijn liefde, zijn gebeden en zijn daden. Hij zal zich verenigd voelen met onze Wil, die als een oneindige Ader in hem stroomt, zodat alles oneindig wordt voor de mens: zijn liefde, zijn gebeden, zijn daden en alle dingen.

Dan zal hij in zichzelf de tevredenheid voelen dat hij Ons evenveel kan beminnen als Wijzelf, omdat hij een Goddelijke Wil in zijn macht houdt en Hij in zijn daden stroomt".

(3) Daarna vervolgde ik mijn rondgang in de Daden die het almachtig Fiat in de Schepping verricht had, om Hem te beminnen, te eren en te bedanken voor wat Hij gedaan had.

Ik begreep de orde, de eenheid en de onafscheidelijkheid die alle geschapen dingen bezitten, enkel omdat een Goddelijke Wil hen beheerst. Zo kan de hele Schepping *een unieke en voortdurende Daad van de Allerhoogste Wil genoemd worden.*

Aangezien de heersende Wil Eén is, handhaaft deze Daad vrede, orde, liefde en onafscheidelijkheid tussen alle geschapen dingen.
Anders, indien er niet één enkele Wil was, maar meer dan één, die hen zou beheersen, zou er geen echte eenheid bestaan tussen de geschapen dingen. De hemel zou in oorlog zijn met de zon, de zon met de aarde, de aarde met de zee, enz.

Ze zouden de mensen nabootsen, die zich niet laten domineren door één enkele Allerhoogste Wil, zodat er geen echte eenheid tussen hen bestaat en de een zich tegen de ander keert.

Mijn Jezus, mijn Liefde, oh, hoe zou ik graag een unieke Daad van uw Wil willen zijn, om in vrede te leven met iedereen en om de eenheid en onafscheidelijkheid van de hemel, de zon en alle dingen te bezitten!
En U zou in mij de Liefde vinden die U in de hemel, de zon en alle dingen gelegd hebt.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:
(4) “Mijn dochter, alle dingen die Wij geschapen hebben, bezitten de verenigende kracht en de band van Onafscheidelijkheid.

Ons Goddelijk Fiat weet hoe Hij dingen van elkaar kan onderscheiden.
Een geschapen ding niet kan zeggen: "Ik ben zoals het andere."
De hemel kan niet zeggen dat hij de zon is. En de zon kan niet zeggen dat zij de zee is.
Maar hij kan geen dingen van elkaar isoleren en scheiden.

Ons Goddelijk Fiat houdt zozeer van de eenheid, dat Hij hen in een toestand plaatst waarin *de ene zich niet van de andere kan scheiden.*

Hoewel ze verschillend zijn en elk hun eigen functie hebben, zijn de orde en de eenheid in hun beweging zodanig, dat deze beweging één is en dat hun onophoudelijke beweging en ronddraaien één is.
Maar waarom zorgt mijn Fiat ervoor dat hun beweging en hun ronddraaien altijd voortduurt?

Dat is om hen de liefde te geven voor Hem die hen geschapen heeft, en om hen naar de mensen te laten rennen, om hen hun taak te laten uitoefenen, om de liefde van hun Schepper te brengen, waarvoor ze geschapen zijn.

Nu bezit de mens de band met alle geschapen dingen en draait hij samen met hen,
Als je ademt, *is het de lucht* die je laat ademen, voelen, en het bloed door je aderen laat stromen.
De lucht geeft je adem, laat je hart kloppen.
Hij neemt je adem bij het uitblazen van de lucht, om hem je opnieuw terug te geven. En terwijl hij je adem onophoudelijk geeft en neemt, draait en rent hij met alle geschapen dingen mee.
En jouw adem draait en rent met de lucht mee.
Je oog*,* gevuld met licht, rent in de zon.
Je voeten rennen met de aarde mee.

Maar wil je weten wie het grote voorrecht heeft om rechtstreeks de kracht, de eenheid, de orde, de onverbrekelijke band tussen alle geschapen dingen en de drang van zijn hele wezen naar zijn Schepper te ervaren? Dat is degenen die zich laat leiden en het Leven van mijn Wil bezit.

Dit heeft niets veranderd aan de wijze waarop alle dingen hun begin hadden. Veeleer heeft de mens de dingen veranderd door mijn Wil niet te doen.
Wie echter mijn Wil doet en zich laat leiden, behoudt zijn ereplaats en daarom vinden Wij hem in de zon, in de hemel, in de zee, in de eenheid van alle geschapen dingen, zoals God hem geschapen heeft.

O, hoe mooi is het om de mens te vinden in alle dingen die Wij geschapen hebben en die Wij uitsluitend uit Liefde voor hem gemaakt hebben.

29-35- 7 september 1931 – De oproep aan alle Werken die uit het Fiat voortgekomen zijn. Het kloppend leven van de mens in hen. Bescherming, sprekende stemmen, aanvallers.

(1) Mijn arme geest ging rond in de Daden die door de Goddelijke Wil volbracht waren. Hij brengt al de Daden die Hij volbracht heeft in herinnering om hen te erkennen, te beminnen, te waarderen en hen aan de Goddelijke Wil aan te bieden als het mooiste eerbetoon, als de waardige vruchten van zijn Werken.

Ik was dit aan het doen. ***Mijn lieve Jezus zei mij:***

(2) “Mijn dochter, hoe aangenaam en hoe zoet is het voor mijn Hart om je te horen vertellen over alles wat mijn Goddelijke Wil gedaan heeft, om Hem te erkennen, te beminnen en Ons alles aan te bieden als het mooiste eerbetoon van de Liefde, die Wij voor de mensen gehad hebben, door zoveel dingen te scheppen!

Je ziel luidt de klokken als een oproep aan alle dingen die voortgekomen zijn uit ons Goddelijke Fiat en o*m Ons te zeggen*: "Hoeveel mooie dingen hebt U voor mij geschapen, om aan mij te schenken en als teken van uw Liefde! Op mijn beurt geef ik hen aan U terug als geschenk en als bewijs van mijn liefde voor U.

Zo voelen Wij het leven van de mens kloppen in onze Werken, zijn kleine liefde doorheen de Onze stromen. En het doel van de Schepping is bereikt.

Onze Werken kennen en het Doel waarvoor Zij gemaakt zijn, is het steunpunt van de mens, waar hij een Goddelijke Wil in zijn macht vindt. Dat is ons voorwendsel om hem andere verrassingen, nieuwe Gaven en nieuwe Genaden te schenken.

(3) En ik: "Mijn Liefde, één gedachte verontrust mij.
ik ben bang dat ik niet in staat zal zijn om mijn daden voort te zetten in uw Goddelijke Wil en dat U, beledigd door het onderbreken van het geluid van mijn klok, je me aan de kant zet en ophoudt mij de genade te schenken om in uw Wil te mogen leven."

Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn dochter, wees niet bang. Je moet weten dat de ene stap de andere stap voortbrengt, dat het goede het leven en de steun is van een ander goed en dat een daad een andere daad tot leven roept.
En dat ook het kwaad, de fout, het leven is van ander kwaad en andere fouten. Dingen staan nooit op zichzelf, maar volgen bijna altijd op elkaar.

Het goede is als een zaadje dat de voortbrengende kracht in zich draagt: mits de mens het geduld heeft om het in de schoot van de aarde

te zaaien, zal het tien, twintig of honderd keer meer voortbrengen.

Op dezelfde manier, als het wezen geduld heeft en ervoor zorgt om in haar ziel het zaad van het goede dat ze gedaan heeft op te nemen, zal het de voortplanting, de veelvoudigheid, het honderdvoudige van de goede daden die zij verricht heeft, voortbrengen.

Als je eens wist ***wat het betekent*** ***om een goede daad te verrichten***!
Elke goede daad is een bescherming die de mens verkrijgt, een stem voor onze Troon die spreekt ten gunste van degene die iets goeds gedaan heeft. *Elke goede daad is een extra verdediger voor de mens*.

Als hij door omstandigheden in zijn leven, in moeilijke en gevaarlijke situaties terechtkomt, waarin hij lijkt te wankelen en te vallen, worden de goede daden die hij verricht heeft tot aanvallers die Ons lastigvallen, om ervoor te zorgen dat de mens die Ons bemind heeft, en een reeks goede daden verricht heeft, niet wankelt.
Ze haasten zich naar de mens om hem te ondersteunen, zodat hij niet capituleert voor het gevaar.

En als er een reeks daden is, die *in onze Wil* volbracht zijn, dan heeft elk van die daden een waarde, een goddelijke Kracht, die de mens verdedigt! Wij zien dan in elk van zijn daden dat onze Wil in gevaar gebracht is.
Dus maken Wij Onszelf tot verdedigers en aanmoedigers van degene die in haar daden ons Goddelijk Fiat tot leven gebracht heeft.
Kunnen Wij onszelf misschien iets ontzeggen?

Of kunnen Wij onze Wil die in de mens werkzaam is, ontkennen?
Nee, nee! Wees dus niet bang.
Geef je eerder als een klein kindje over in onze armen, zodat je onze steun voelt en de bescherming van je eigen daden.

Denk je dat iets Goeds dat herhaaldelijk en voortdurend gedaan wordt, niets voorstelt?
De mens verwerft goddelijke Eigenschappen. Er worden legers die gevormd voor de verovering van de hemelse regionen.

Wie veel goede daden verricht, is vergelijkbaar met iemand die veel eigendommen verworven heeft. Een tegenslag kan hem niet veel kwaad

doen. Want zijn vele eigendommen zullen de leegte opvullen die door deze tegenslag ontstaan is.

Daarentegen kan iemand die slechts weinig of niets verworven heeft, door de kleinste tegenslag in de meest erbarmelijke armoede op straat belanden.

Dat is wat het betekent om veel goeds te doen, of slechts een beetje, of helemaal niets. Daarom herhaal ik nogmaals: wees aandachtig, wees Mij trouw. *En je zult voortdurend in mijn Wil blijven.*

(5) Jezus voegde eraan toe:

(6) "Mijn dochter, je moet weten dat wanneer je je voorbereidt om je daden in mijn Goddelijke Wil te verrichten, Hij in jouw daad verweven wordt. En door de manier waarop je deze verricht, geef je Hem de ruimte om zijn Leven te vormen in de daad die je verricht.

Dit is niet het enige. Jouw nieuwe daden dienen ook als voedsel voor de reeds verrichte daden. Mijn Goddelijke Wil is immers Leven.

Wanneer Hij in de handelingen van de mens ingesloten is, voelt Hij de behoefte aan lucht, adem, hartslag en voedsel.
Vandaar komt de noodzaak van nieuwe handelingen.
Deze dienen immers om zijn goddelijke Lucht, zijn voortdurende Adem, zijn ononderbroken Hartslag en het Voedsel in stand te houden, zodat mijn Wil Zelf in de mens kan groeien.

Je ziet dus dat de voortzetting van jouw daden noodzakelijk is, om mijn Wil in de mens te laten leven en heersen. Anders zou mijn Wil worden belemmerd, zonder zijn volledige triomf in al zijn Daden.

29-36- 12 september 1931 - Ware liefde vormt het vuur waarin je jezelf opbrandt om degene die je bemint terug tot leven te wekken. De Dag van Jezus in de Eucharistie.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder.
Terwijl ik mijn daden verrichtte, *dacht ik*: "Maar is het echt waar dat Jezus de continuïteit van mijn kleine handelingen waardeert?"
Jezus maakte zich voelbaar en ***Hij zei mij***:

(2) Mijn dochter, een onderbroken liefde kan nooit tot heldendom leiden. Omdat zij niet voortdurend is, vormt zij veel leegtes in de ziel, die zwakheid en kilheid veroorzaken en die het kleine vlammetje dat brandt bijna doven, door haar de standvastigheid van de liefde te ontnemen.

De Liefde toont met haar Licht Wie degene is die zij bemint. Door haar Warmte houdt zij de vlam brandend en brengt zij het heldendom van ware liefde voort, zodat zij graag haar leven geeft voor Degene die zij bemint.

Een voortdurende liefde heeft de kracht om in de ziel van de mens, Hem voort te brengen die zij voortdurend bemint.
Deze geboorte vormt zich in het centrum van haar voortdurende Liefde.

Zie je dus wat een onophoudelijke Liefde betekent?
Het is het bouwen van de brandstapel waarop je jezelf opbrandt en verteert om daar het Leven van je geliefde Jezus te vormen.
Dat wil zeggen: "Ik brand mijn leven op in een voortdurende Liefde om Degene die ik bemin te laten leven."

Oh! Indien Ik de mens niet bemind had met een Liefde die nooit 'het is genoeg' zegt, dan zou Ik nooit uit de Hemel naar de aarde neergedaald zijn, om mijn leven te geven te midden van zoveel lijden en heldendom, uit Liefde voor hem!

Het was ***mijn onophoudelijke Liefde*** die, als een zachte ketting, Mij aantrok en Mij ertoe bracht deze heldendaad te verrichten om zijn liefde te winnen.

Een voortdurende liefde kan alles bereiken. Zij kan alles doen en alles vergemakkelijken. En zij weet hoe zij alles in liefde kan omzetten.
Een onderbroken liefde, kan daarentegen genoemd worden: een liefde van omstandigheden, een geïnteresseerde liefde, een lafhartige liefde. En als de omstandigheden veranderen, komt het vaak tot het verloochenen en zelfs verachten van degene die je bemint.

Daarbij komt nog, dat *enkel onophoudelijke handelingen het Leven in de mens vormen.* Wanneer de mens zijn handeling verricht, nemen het Licht, de Liefde en de Heiligheid toe in de handeling zelf, afhankelijk van

de handeling die hij verricht.

Daarom kunnen een onderbroken Liefde of een onderbroken Goede daad, noch echte Liefde, noch echt Leven, noch echt Goed genoemd worden.

Vervolgens voegde Hij er op een tedere toon aan toe:

(4) “Mijn dochter, als je wil dat Jezus zijn liefdevolle Plannen in jou verwezenlijkt, zorg er dan voor dat jouw liefde en jouw daden voortdurend in overeenstemming zijn met mijn Wil.

Want enkel wanneer Hij die continuïteit vindt, kan Hij op zijn goddelijke wijze handelen en kan Hij zich verbinden met de blijvende daad van de mens.

Hij haast zich dan om te volbrengen hetgeen Hij voor deze mens vastgesteld heeft. Dankzij zijn onophoudelijke daden vindt Hij de ruimte, de nodige voorbereidingen en het Leven zelf, om zijn wonderbare Plannen te verwezenlijken en zijn mooiste Werken te volbrengen.

Bovendien is elke daad die in mijn Wil volbracht wordt, een hechtere band tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil, een stap verder in de Zee van zijn Fiat en een extra groot recht dat de ziel verwerft.

(5) Daarna bleef ik bidden voor het Tabernakel van de Liefde.
Ik zei in mijn hart:
"*Wat doe je, mijn Liefde, in deze gevangenis van Liefde?*"

Vol goedheid zei Jezus mij:

(6) “Mijn dochter, wil je weten wat Ik daar doe? ***Ik breng mijn Dag door.*** Je moet weten dat Ik mijn hele leven hier op aarde in één Dag samengevat heb.
Mijn dag begint met mijn Conceptie.
En na mijn Geboorte, dienen de sluiers van de sacramentele gedaanten als luiers voor *mijn kindertijd*.

Wanneer mensen Mij uit ondankbaarheid alleen laten en Mij willen beledigen, leef ik *mijn ballingschap* in het gezelschap van een liefhebbende ziel die als een tweede moeder niet van Mij kan loskomen

en Mij trouw gezelschap houdt.

Vanuit deze ballingschap ga Ik *naar Nazareth* om daar mijn verborgen leven te leiden, in het gezelschap van de weinige goede zielen die Mij omringden.
Ik vervolg mijn dag. Wanneer de mensen naderbij komen om Mij te ontvangen, herleef ik *mijn Openbaar Leven* door *mijn evangelische taferelen te herhalen,* aan iedereen mijn Lessen, te geven en de steun en troost die zij nodig hebben. Ik handel als een vader, een leraar, een arts en indien nodig ook als een rechter.

Zo breng Ik mijn dag door met op iedereen te wachten en iedereen goed te doen. En hoe vaak *blijf Ik alleen* achter, zonder een kloppend hart aan mijn zijde! Ik voel om mij heen *een woestijn* en Ik blijf alleen, alleen om te bidden. Ik voel de eenzaamheid van mijn dagen *in de woestijn hier op aarde. O, wat doet Mij dat pijn!*
Mijn bezorgde Liefde zoekt harten, en Ik voel Mij geïsoleerd en verlaten. Maar mijn dag is niet voorbij met deze verlatenheid.

Er gaat geen dag voorbij zonder dat *ondankbare zielen*
Mij beledigen en Mij op een heiligschennende manier ontvangen.
En zij laten Mij mijn dag beleven met *mijn Passie en mijn Dood aan het kruis*. Ach! In dit Sacrament van Liefde ontvang Ik heiligschennis en de meest meedogenloze dood.

Het is zo dat Ik in dit tabernakel mijn dag doorbreng, met alles opnieuw te doen wat Ik in *de drieëndertig jaren van mijn sterfelijk Leven* gedaan heb. En in alles wat Ik gedaan heb en in alles wat Ik doe, is het eerste doel, de eerste Daad van leven, *dat de Wil van mijn Vader geschiede op aarde zoals in de Hemel.*

Dus in deze kleine Hostie doe Ik niets anders dan smeken
dat mijn Wil en die van mijn kinderen één Wil zijn.

En Ik roep je op in deze Goddelijke Wil waarin je mijn hele Leven in actie zult vinden. En door mijn Leven te volgen, te overdenken en aan te bieden, verenig jij je met mijn Eucharistische Dag, *om te bereiken dat mijn Wil bekend wordt en dat Hij heerst op aarde.*

En zo *kan ook jij zeggen*: "*Ik breng mijn dag door met Jezus.*"

29-37- 16 september 1931 – Wonderbare effecten van het Licht van de Goddelijke Wil. De Hemel opent zich voor de zielen die aan het werk zijn. Onze daden zijn als ademtochten die het Goede doen rijpen.

(1) Mijn arme geest lijkt niets anders te kunnen dan zich te verliezen in het Goddelijk Fiat. Oh, wat een pijn wanneer ik, zelfs voor een kort moment, geteisterd wordt door de schaduw van een gedachte, om niet volledig in de Wil van God te zijn! Ik voel helaas het gewicht van mijn ongelukkige wil.

Maar als er niets in mij komt dat niet de Wil van God is, voel ik me gelukkig, leef ik in de Oneindigheid van zijn Licht, kan ik niet eens weten waar zijn Licht eindigt, dat voor mij het hemels Verblijf van eeuwige vrede vormt.

Oh! Kracht van het Allerhoogste Willen, verlaat mij geen moment!
U weet hoe het menselijke in het Goddelijke te veranderen, lelijkheid in Schoonheid, lijden in Vreugde, ook al blijft het lijden.
Uw Armen van Licht houden mij zo stevig vast, dat al het andere verblind wordt door uw Licht zodat het mij niet meer kan verontrusten of mijn geluk te verstoren.

Ik was dit aan het denken. Alsof Jezus mijn gedachten wilde goedkeuren en bevestigen, ***zei Hij mij***:
(2) "Mijn dochter, *hoe prachtig is mijn Goddelijke Wil, nietwaar!*
Ah! Alleen Hij brengt het ware Geluk en het grootste Fortuin voor de arme mens. Door zijn eigen wil te doen, doet hij immers niets anders dan zijn geluk vernietigen, de stroom van Licht onderbreken en zijn geluk in een groot ongeluk veranderen.
Wanneer de mens zich echter voorbereidt om mijn Wil te doen, gaat mijn Wil hem de zegeningen die hij verloren heeft, teruggeven.
De essentie van mijn Goddelijke Wil is immers Licht.
En alle handelingen die de mens verricht, kunnen als effecten van dit Licht beschouwd worden

Daarom zal *de mens die zich door mijn Wil laat leiden*, slechts één Handeling kennen. Maar hij zal de vele effecten voelen, die de Werken,

Stappen, Woorden, Gedachten en de Hartslagen van mijn Wil in zijn ziel voortbrengen, die de substantie van het Licht dat hij bezit bevat.

Hij zou inderdaad kunnen zeggen: “Ik ben één enkele Handeling van de Allerhoogste Wil. Al het andere is niets anders dan de effecten van zijn Licht.”

De uitwerkingen van dit Licht zijn wonderbaar.
Zij nemen alle gedaanten, alle vormen van werken, van stappen, van woorden, van lijden, van gebeden, van tranen.
Maar zij zijn allemaal bezield door het Licht, dat zo’n verscheidenheid aan prachtige dingen vormt, dat uw Jezus erdoor betoverd wordt.

Hij is zoals de zon, die alles met haar licht bezielt, zonder iets te vernietigen of te veranderen. Zij voegt er echter iets van zichzelf aan toe en zij brengt de verscheidenheid aan kleuren en smaken over. Hierdoor verwerven zij een eigenschap en een schoonheid, die zij niet bezaten.

Zo is mijn Goddelijke Wil: Hij maakt verwerpt niets van wat de mens doet. Hij bezielt hem echter met zijn Licht. Hij maakt hem mooier en Hij brengt hem zijn Goddelijke Kracht over.

(3) Daarna ging ik verder met mijn overgave aan het Goddelijk Fiat door zijn daden te volgen. Mijn ***geliefde Jezus voegde eraan toe***:

(4) “Mijn dochter, al het Goede komt van God wanneer het gerijpt is. Deze rijping vindt plaats tussen God en de ziel.

Zie je, door je daden in Hem te verrichten, stel je jezelf bloot aan de stralen van de Goddelijke Zon. Onder de Warmte en het Licht, blijven jouw daden niet dor en smakeloos, maar zij rijpen. En samen met hen, rijp jij in Liefde en in Goddelijke Kennis en in alles wat je doet.

En als Ik zie dat jij in deze daden gerijpt bent, bereid Ik in Mijzelf extra Liefde en andere Waarheden voor om aan jou mee te delen.

Want niets wat Ik voortbreng is vruchteloos. Integendeel, alles is vruchtbaar en goed gerijpt in de levende Vlam van mijn Liefde.
Zo ontvang je de kracht om in jezelf nieuwe rijpingen te vormen.

Daarom wacht Ik vaak op de voltooiing van je daden om je de verrassing te geven andere Waarheden te laten kennen

Deze Waarheden, als zovele golven van licht en warmte, laten de Goede Dingen en de Waarheden die uw Jezus je meegedeeld heeft, rijpen in je ziel.

Zo zie je dat het noodzakelijk is dat je daden verricht in mijn Wil, om je voor te bereiden om andere Kennis over mijn Goddelijk Fiat te ontvangen. En zij zijn nodig voor Mij om in jou de voortzetting van je daden te vinden, om hen te laten rijpen.

Wat zou Ik anders kunnen doen? Ik zou blijven als een zon die over de aarde trekt en geen bloem of vrucht zou vinden om te laten rijpen. Alle wonderbare effecten die de zon bevat zouden dan in haar licht blijven. En de aarde zou niets ontvangen.

Daarom opent de Hemel zich en de wonderbare Kracht van het Licht van mijn Goddelijke Wil toont zich *voor de zielen die werken.*
Dit gebeurt niet voor de luie zielen, maar voor diegenen***,*** die werken, die zich opofferen, die liefhebben, die altijd iets vinden om voor Mij te doen.

Meer nog, je moet weten dat de Zaligheden van de Hemel zich over de aarde uitstorten en neerdalen in de ziel die leeft en werkt in mijn Wil. Wanneer deze ziel één Wil vormt met de Hemel, wil Hij haar immers niet beroven van de hemelse Vreugden en Geluk,

De gelukzaligen zwemmen in de goddelijke Vreugden Zij verwerven echter geen verdiensten. De pelgrimende ziel ontvangt niet enkel het Geluk, maar ook verdiensten.
Want voor degene die mijn Wil op aarde doet, is alles verdienstelijk: het woord, het gebed, de adem en zelfs de vreugde zelf worden omgezet in verdiensten en nieuwe verworvenheden."

29-38- 21 september 1931 – De Goddelijke Wil vormt de Dag in de daad van de mens. Door zijn menselijke wil te doen, vormt de mens de wegen naar de uitgangen, de pijnlijke stappen, de slapeloze nachten.

(1) Ik volgde mijn daden in de Goddelijke Wil.
Ik bad tot mijn allerhoogste Goed, Jezus, om in al mijn handelingen de Zon van de Goddelijke Wil te laten opgaan, *zodat ik Hem liefde,*

eerbetoon en glorie kon geven, met elke handeling.

Zo zou Hij in al mijn daden een Dag van Goddelijk Licht, Liefde en diepe Aanbidding vormen, die zijn Goddelijke Wil in elke daad gelegd had.

Oh, bij alles wat ik doe, of het nu groot of klein is, *zou ik graag willen zeggen*: *"Ik leef een dag voor Jezus om Hem meer te beminnen."*
Ik was dit aan het denken. Toen herhaalde mijn geliefde Jezus zijn gebruikelijke bezoekje aan mijn ziel.

Hij zei mij
(2) "Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil is de ware Dag voor de mens. Maar om deze Dag te vormen, moet mijn Wil opgeroepen worden in de daad van de mens, om zich in die daad te plaatsen en zijn Goddelijke Dag te laten aanbreken. Hij bezit immers de hoedanigheid om de daad, het woord, de stap, de vreugde en het lijden in de meest schitterende en betoverende Dagen te transformeren.

Wanneer de mens uit zijn slaap ontwaakt, wacht mijn Wil om geroepen te worden, om in hem zijn Dag van actie te vormen.
Mijn Wil is zuiver Licht.
Hij kan niet werken in de duistere daad van de menselijke wil.

Hij kan de daad van de mens veranderen in een dag om zijn prachtige volle Dag te vormen van heroïsche en goddelijke Daden. Hij doet dit, met een dergelijke Orde en Pracht dat zij zijn Leven-gevende en werkzame hoedanigheid waardig zijn.

Je kan zeggen dat mijn Wil achter de deuren van de daad van de mens wacht, zoals de zon achter de ramen van de kamers. Hoewel er buiten overvloedig licht is, blijven deze in het donker, omdat de ramen nog niet geopend zijn.
Hoewel mijn Goddelijke Wil het Licht is dat alles verlicht, is de menselijke daad altijd duister als de Dag van mijn Wil niet geroepen wordt om in hem te komen.

Als wil dat mijn Wil in jou zijn prachtige Dag vormt, en dat Ik in jou en in al je daden mijn Dagen van Liefde vorm, die Mij omringen met vreugde en verrukking, *roep dan mijn Wil op, om in al jouw handelingen te komen.*

Dan zal Ik kunnen herhalen:
"Mijn Vreugde is om bij de kinderen van mijn Goddelijke Wil te zijn."

Ik zal mijn gelukkige Dagen in jou doorbrengen, niet in de ongelukkige nacht van je menselijke wil, maar in deze Verblijfplaats, vervuld van Licht en eeuwige Vrede van mijn hemelse Thuis.

Ja, ***ik herhaal het***: "Ik ben gelukkig in deze mens.
Ik voel in hem de echo van mijn Dag hier op aarde en de echo van de Dag die Ik doorbreng in mijn gevangenis in het Sacrament van de Liefde, volledig vervuld van mijn Goddelijke Wil."

Daarom, als je Mij gelukkig wilt maken, zorg ervoor dat Ik in jou de werkzame hoedanigheid van mijn Goddelijke Wil vind. Hij weet hoe Hij voor Mij de mooiste dag en het stralendste Licht kan vormen, bezaaid met onuitsprekelijke Vreugde en hemelse Gelukzaligheid.

(3) Aangezien de mens, sinds het begin van zijn schepping, uit God voortgekomen is, op de gelukkige en vredige Dag van onze Goddelijke Wil, was alles in hem Licht, volle Middag, zowel van binnen als van buiten. In zijn hart, voor zijn ogen, boven zijn hoofd en zelfs onder zijn voeten, zag en voelde hij het kloppend Leven van mijn heilige Wil.

Mijn Wil dompelde hem onder in de volheid van het Licht en het Geluk, en Hij sloot alle wegen en stappen van menselijk ongeluk voor hem af.

Door zijn menselijke wil te doen, opent de mensechter de uitgangen, vormt hij de ongelukkige wegen, zet hij de pijnlijke stappen, voelt hij de beklemmende nacht die niet bestaat uit rust, maar uit slapeloze nachten vol hartstochten, onrust en kwelling.
En dit alles gebeurt in mijn Goddelijke Wil Zelf!
Dit komt *omdat de mens uitsluitend voor mijn Wil geschapen* is,
om in Hem en voor Hem te leven,
Er is geen plaats voor hem buiten mijn Goddelijk Fiat, noch op aarde, noch in de Hemel, noch in de hel.

De mens die in mijn Goddelijke Wil leeft, sluit deze uitgangen af, door elk van zijn handelingen in Hem te verrichten.
Hij verwijdert de wegen vol ongeluk die hij gevormd heeft.
Hij doet de pijnlijke stappen verdwijnen en dooft de nacht.

Hierdoor komt er rust en komt er een einde aan al zijn ellende.

Aangezien mijn Wil ziet dat deze mens in Hem wil leven, streelt Hij hem, viert Hij feest met hem en helpt Hij hem om zijn uitgangen te vernietigen en de deuren naar zijn kwaad te sluiten. Wij willen immers niet dat de mens ongelukkig is en Wij zien dit niet graag. Dit onteert Ons immers en veroorzaakt leed voor hem en voor Ons.

Wij willen hem gelukkig zien met ons eigen Geluk.

Oh, hoe pijnlijk is het voor ons Hart als Vader, om zo'n immense rijkdomen en oneindige vreugde te bezitten en om de kinderen van ons eigen Huis, d.w.z. van onze eigen Wil, arm, uitgehongerd en ellendig te zien! Fiat!!!

29-39- 29 september 1931 – Groei van de mens voor de Goddelijke Majesteit. Leven in de Goddelijke Wil is een Geschenk dat God aan de mensheid zal geven.

(1) Ik deed mijn rondgang in de Goddelijke Wil om al zijn Daden te volgen, die uit Liefde voor ons verricht zijn. Aangekomen in Eden, stopte ik bij de daad waarbij ***God de mens schiep***:

Welk plechtig moment! Wat een enthousiasme van Liefde!

Het was een Daad die we kunnen omschrijven als een zeer zuivere, volledige, substantiële en ononderbroken Daad van Goddelijke Liefde.

De mens is gevormd, heeft zijn begin gehad en is geboren in de Liefde van zijn Schepper. Het was terecht dat hij opgroeide, zoals hij gekneed was, als een klein vlammetje, door de Adem van Hem die hem zozeer beminde. Ik dacht daarover na.

Mijn lieve Jezus bezocht mijn kleine ziel en ***Hij zei mij***:

(2) “Mijn dochter, de schepping van de mens was niets anders dan een uitstorting van onze Liefde. Het was echter voor hem onmogelijk om alles in zichzelf te ontvangen. Hij had het vermogen niet om in zichzelf een Daad van Hem die hem het leven geschonken had, te omvatten.

Daarom bleef onze Daad binnen en buiten hem. Zo kon hij hem

gebruiken als voedsel om te groeien voor Hem, die hem met zoveel Liefde geschapen had en die hem zozeer beminde.

Toen Wij de mens schiepen, schonken Wij hem niet alleen onze Liefde, maar ook al onze goddelijke Eigenschappen: Kracht, Goedheid, Schoonheid, enz. Zij verspreidden zich ook naar buiten toe.

Met deze uitstorting van onze goddelijke Eigenschappen, bleef de hemelse Tafel altijd gedekt voor de mens. Telkens hij dit wenste, kon hij aan de hemelse Tafel komen zitten, om zich te voeden met onze Goedheid, Kracht, Schoonheid, Liefde en Wijsheid. Zo kon hij groeien met onze zelfde goddelijke Eigenschappen en naar onze Gelijkenis.

Telkens wanneer hij in onze Aanwezigheid kwam, om een beetje van onze goddelijke Eigenschappen te nemen, namen Wij hem op onze knieën om hem te laten uitrusten en hem te laten verteren wat hij ingenomen had.
Hij kon zich dus telkens opnieuw voeden met onze goddelijke spijzen om zijn volledige groei van Goedheid, Kracht, Heiligheid en Schoonheid te vormen, zoals onze Liefde het wenste en onze Wil het gepland had.

Wanneer Wij iets doen, is onze Liefde zo groot, dat Wij alles geven en alles voorbereiden, zodat niets aan ons Werk ontbreekt.
Wij doen volledige Werken, nooit halve. Als er iets lijkt te ontbreken, is dat omdat de mens niet alles aangenomen heeft van wat Wij hem willen geven voor zijn Goed en voor onze Glorie.

(3) Daarna bleef ik nadenken over de Goddelijke Wil.
Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:
(4) "Mijn dochter, *het leven in de Goddelijke Wil is een Geschenk dat Wij aan de mens geven.* Het is een groot Geschenk dat in waarde, in heiligheid, in schoonheid en in geluk, alle andere Gaven, op een oneindige en onovertroffen manier overtreft.

Wanneer Wij deze zo grote Gave schenken, doen Wij niets anders dan de deuren openen, om de mens eigenaar te maken van onze goddelijke Bezittingen. Het is een plaats, waar hartstochten en gevaren niet meer bestaan en waar geen enkele vijand hem kan verwonden noch kwaad kan berokkenen.

De Gave bevestigt de ziel in het Goede, in de Liefde, in het Leven zelf van de Schepper. De Schepper blijft bevestigd in de mens.
Zo zijn zij onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Met deze Gave zal de mens voelen dat zijn lot veranderd is: van arm zal hij rijk worden, van ziek, zal hij volledig herstellen, van ongelukkig, zal hij voelen dat alles voor hem veranderd is in Geluk.

Er is een enorm verschil tussen leven in mijn Wil als een geschenk, en mijn Wil doen.

Leven in onze Wil is een Geschenk en Wij hebben besloten om de ziel te winnen, met een onoverwinnelijke en onweerstaanbare Kracht, om de menselijke wil op een tastbare manier te vullen met onze Wil. Dit zal gebeuren op zo'n duidelijke manier dat hij uit eerste hand de grote Zegen zal ervaren die hem ten deel valt. Alleen een waanzinnige zou kunnen weglopen van zo een grote Zegen.

Zolang de ziel een pelgrim op aarde is, sluiten de deuren zich niet achter het Geschenk. Zij blijven open, zodat zij vrij en zonder gedwongen te worden in onze Gave kan leven.
Bovendien zal zij met deze Gave, onze Wil niet zal doen uit noodzaak, maar omdat ze Hem bemint en Hij in haar is.

Anderzijds is *het doen van onze Wil* geen geschenk, maar een plicht en een noodzaak die de ziel moet ondergaan, of ze dat nu wil of niet.
Als je dingen uit plicht of uit noodzaak doet, zal je er trachten aan te ontsnappen als je kan. Er zit immers geen spontane liefde in, die ervoor zorgt dat je onze Wil bemint en dat je erkent dat Hij het waard is om bemind en erkend te worden. De noodzaak verbergt het Goede dat Hij bevat en doet het gewicht van opoffering en plicht voelen.

Het Leven in onze Wil is geen opoffering, maar een Verovering, het is geen plicht, maar Liefde.

De mens voelt zich verloren in onze Gave. Hij houdt niet alleen van Hem als onze Wil, maar ook omdat hij uitsluitend aan Hem toebehoort. Indien hij mijn Wil niet de eerste plaats, de heerschappij, de leiding zou geven, zou dit betekenen dat hij zichzelf niet bemint.

Welnu, mijn dochter, dat is wat Wij de mens willen geven:
onze Wil als Geschenk.
Want als je Hem goed bewaakt en Hem als de uwe beschouwt,
zal het gemakkelijk zijn om Hem zijn Koninkrijk te laten vormen.

Dit Geschenk werd aan de mens gegeven in Eden. Hij wees het ondankbaar af. Maar onze Wil is niet veranderd. Wij houden Hem in reserve. Wat de ene heeft afgewezen, houden Wij, met nog meer verrassende Genade, klaar om aan anderen te geven. Het maakt niet uit hoeveel tijd het vraagt. Want voor Ons zijn eeuwen als één enkel moment.

Er zijn echter grote voorbereidingen nodig van de kant van de mensen om het grote Goede van deze Gave te kennen en ernaar te verlangen. Maar de tijd zal komen dat de mens onze Wil als een Geschenk zal bezitten.

29-40- 4 oktober 1931 – Twijfels en angsten zijn wonden voor de Liefde. De Goddelijke Wil is één Daad. Het grootste Wonder. De nacht en de dag van de ziel.

(1) Ik voelde mij bedrukt door het gemis van mijn lieve Jezus. Wat een hartverscheurende nagel, die niemand kan verwijderen of verzachten, om een beetje verlichting te brengen aan zo'n martelaarschap!
Alleen zijn terugkeer en zijn liefdevolle aanwezigheid kunnen, als bij toverslag, het leed en het verdriet omzetten in pure vreugde.
Enkel Jezus kan ons dit, door zijn liefdevolle aanwezigheid, geven.

Daarom gaf ik me gewoon over in de armen van de Goddelijke Wil.
Ik vroeg dat Hij mij Hem, naar wie ik zozeer verlang. zou laten zien.
Ik was hiermee bezig toen mijn lieve Jezus mijn arme ziel als een bliksemflits verlichtte.

Hij zei mij:
(2) "Houd moed, mijn goede dochter!
Je bent te streng voor jezelf en je strengheid maakt je extreem.
Je gaat twijfelen dat Jezus je niet bemint en dat Hij misschien niet meer zal komen.

Nee, nee, Ik wil die twijfel niet. Bedruktheid, twijfels en angsten zijn wonden voor mijn Liefde. En ze verzwakken je liefde voor Mij, door je het elan en de vleugels te ontnemen, om naar Mij toe te komen en Mij te beminnen.
Als de voortdurende stroom van liefde naar Mij onderbroken wordt, blijf je achter als een arme zieke. Dan vind Ik vind de krachtige magneet van je voortdurende liefde, die Mij naar jou toe trekt, niet meer.

Je moet weten dat alle Daden van mijn Goddelijke Wil, die ontelbaar zijn, allemaal terug te brengen zijn tot één punt en één enkele Daad.

Het is het grootste Wonder van ons Allerhoogste Wezen om alle mogelijke en denkbare daden te vormen en te bezitten en hen allemaal te zien in één enkele Daad. Zo worden alle handelingen die de mens in onze Wil verricht, teruggebracht tot ***één enkele Daad***.

Om de kracht te verkrijgen, om alle handelingen in één enkele handeling te plaatsen, moet de mens in zichzelf voortdurende Liefde en mijn eeuwige Wil bezitten. Mijn Wil zal dan alle handelingen doen ontstaan en beginnen vanuit de kracht van één enkele Handeling.

Zie dus, alles wat je in mijn Wil gedaan hebt, is verenigd in één enkele Daad en vormt je gevolg, je steun, je kracht, je licht dat nooit dooft.
En zij houden zoveel van jou, dat zij zich tot armen vormen en je bewaken als de geliefde leerling van mijn Fiat. Want zij zijn gevormd in Hem en zij hebben het leven ontvangen in Hem.

Zet jezelf dus niet onder druk. Geniet van de vruchten van mijn Wil.
Als je ziet dat Ik laat ben, wacht dan met geduldige liefde op Mij.
Wanneer je dit het minste verwacht, zal Ik je verrassen met mijn gebruikelijk bezoekje. En Ik zal blij zijn om in jou mijn Wil te vinden, altijd bezig met Mij te beminnen.

(3) Daarna ***<u>voegde Hij eraan toe</u>***:
(4) “Mijn dochter, onze Goddelijke Wil is groot, krachtig, immens, enz. Dit is niet verwonderlijk, aangezien al deze goddelijke Eigenschappen, van nature, de Onze zijn. En samen vormen ze ons Allerhoogste Wezen.
Wij zijn dus van nature onmetelijk in Macht, onmetelijk in Liefde, Schoonheid, Wijsheid, Barmhartigheid, enz.

Omdat Wij onmetelijk zijn in alle dingen, blijft alles wat uit Ons voortkomt, ingesloten in onze immense Goddelijke Eigenschappen.

Wat echter ***de grootste verwondering*** wekt, is te zien:
- dat de ziel die in onze Goddelijke Wil leeft, in haar kleine daad, de Immense en Krachtige Daad van haar Schepper bevat;
- dat in de kleine handelingen van het eindige wezen, de immense Liefde, de immense Wijsheid, de oneindige Schoonheid, de grenzeloze Barmhartigheid, de eindeloze Heiligheid aanwezig zijn, van Hem die haar geschapen heeft.

Dat het kleine het Grote bevat, is een groter Wonder dan dat het Grote het kleine bevat. Het is gemakkelijk voor onze Grootheid om alles te omarmen, alles te omvatten. Daar is geen kunst of vaardigheid voor nodig, want door onze onmetelijkheid kan niemand Ons ontkomen,

Maar om het kleine het grote te laten omvatten, is een bepaalde Kunst en Goddelijke Bekwaamheid nodig, hetgeen alleen onze Macht en onze grote Liefde in de mens kunnen verrichten. Alleen, zonder onze bijdrage, slaagt hij hier niet in.

Daarom is leven in de Goddelijke Wil het Wonder onder alle wonderen,
het grootste wonder. De ziel wordt zo mooi en zo stralend, dat zij voor Ons een betovering vormt om naar te kijken.
Je kan zeggen dat onze Wonderen bijdragen aan elk van haar kleine handelingen, anders zou het kleine het Grote niet kunnen bevatten.

Onze Goedheid is oneindig. Zij beleeft hier zoveel plezier aan en Zij met zoveel Liefde wacht, tot de mens Haar de gelegenheid geeft om de goddelijke Kunst van het voortdurend verrichten van Wonderen in hem uit te oefenen.

Daarom moet het leven in onze Wil je het nauwst aan het hart liggen. Dan zal je altijd gelukkig zijn en Wij zullen blij zijn met jou.
Je zult het Werk zijn van onze scheppende Handen en ons Werkterrein. Als je wist hoeveel plezier Wij beleven om te werken in de zielen die in onze Wil leven, zou je er nog meer op letten om nooit uit Hem te treden.

(5) Daarna volgde ik mijn overgave aan het Goddelijk Fiat.
Ik werd vergezeld door een gevoel van droefheid vanwege zoveel

bedroevende dingen, die mijn arme geest belastten, en die hier niet vermeld hoeven te worden. Want het is juist dat enkel Jezus bepaalde intieme geheimen kent.

Met de meest tedere stem ***zei mijn geliefde Jezus mij***:

(6) “Mijn dochter, je moet weten dat, zoals er in de natuur dag en nacht is, de ziel ook haar nacht, de dageraad, het ochtendgloren, de middag en de zonsondergang heeft.
De nacht roept de dag en de dag roept de nacht.
Je zou kunnen zeggen dat ze elkaar oproepen.

De nacht van de ziel, dat is het Mij missen. Maar voor degene die in mijn Goddelijke Wil leeft, zijn deze nachten kostbaar.
Het is geen luie rust, geen onrustige slaap.
Nee, nee, het zijn nachten van actieve rust, van vredige slaap.

Want wanneer zij deze nacht ziet aankomen, geeft zij zich over in mijn Armen, om haar vermoeid hoofd op mijn Goddelijk Hart te laten rusten en om zijn Hartkloppingen te voelen, om uit haar slaap nieuwe liefde te putten. Terwijl ze slaapt tegen Mij te zeggen:
"Ik bemin U, ik bemin U, O mijn Jezus!"

De slaap van degene die Mij liefheeft en in mijn Wil leeft, lijkt op die van een klein kindje, dat met gesloten ogen in een halfslaap roept: "Mama, mama". Het wil immers haar armen en haar moederlijke borst om te kunnen slapen. Zozeer zelfs dat bij het ontwaken, zijn eerste woordje "mama" is, en de eerste glimlach, de eerste blik voor zijn mama is.

Zo is de ziel die in mijn Wil leeft. Zij is het klein kindje dat, wanneer de nacht valt, op zoek gaat naar Degene die zij bemint, om nieuwe kracht te putten, nieuwe Liefde, om nog meer te beminnen. Hoe mooi is het om deze slapende ziel te zien vragen, verlangen, zuchten naar Jezus!

Dit vragen, verlangen en zuchten roepen de dageraad op, vormen het ochtendgloren en laat de volle dag aanbreken, die de zon oproept.
En Ik sta op om de loop van de dag te vormen en de middag.

Weet je, mijn dochter, hier op aarde wisselen de dingen elkaar af.
Alleen in de Hemel is het altijd dag, omdat mijn Aanwezigheid in het midden van de gelukzaligen, eeuwig is.

Wanneer je ziet dat Ik op het punt sta te vertrekken, weet je dan waar Ik naartoe ga? *Ik ga in jou naar binnen*.

Nadat Ik, in het Licht van mijn Aanwezigheid, jouw ziel onderwezen heb en je mijn Lessen gegeven heb, zodat je hen zeer goed kunt begrijpen en zij je kunnen dienen als voedsel en werk gedurende de dag, trek Ik Mij terug. En Ik vorm *de zonsondergang*.
Dan verberg Ik Mij in jou tijdens de korte nacht, om acteur en toeschouwer te zijn van al jouw daden.

Als het voor jou misschien nacht lijkt, is het voor Mij de mooiste rust. Want nadat Ik tot jou gesproken heb, rust Ik in mijn Woord Zelf.
En de daden die je verricht, dienen Mij als een slaapliedje, als verlichting, als verdediging en als zoete ontspanning in mijn hevige verlangens van Liefde.

Laat Mij daarom mijn Werk doen. Ik weet wanneer het voor jou en voor Mij, dag of nacht in je ziel moet zijn.
Ik wil eeuwige vrede in jou, zodat Ik kan volbrengen wat Ik wil.

Als je niet in vrede blijft, voel Ik Mij gestoord in mijn werk.
Het kost Mij dan moeite en het gaat niet meer zo gemakkelijk om mijn Plannen te volbrengen.

29-41- 8 oktober 1931 – De Goddelijke Wil bewaart alle daden van alle heiligen. God en de mens reiken elkaar de hand. Daden die afdwalen van het Doel van onze Schepper.

(1) Mijn arme geest draait rond de Zon van het Allerhoogste Fiat.
Ik vind Hem omringd door al de werken, de offers, het lijden en de heldendaden die door de oude en nieuwe heiligen gebracht zijn,
deze van de Koningin van de Hemel en ook
deze die door onze gezegende Jezus uit Liefde gebracht zijn.

De Goddelijke Wil bewaart alles. Als eerste acteur van alle goede daden van de mensen, bewaart Hij hen zorgvuldig en Hij gebruikt hen voor zijn Glorie en de glorie van hen die hen verricht hebben.

Ik zag dat alles uit de Wil van God voortkwam. Aangezien zijn Wil ook de mijne is, was alles van mij. En terwijl ik elke daad doorliep, bood ik

hen allemaal aan als de mijne, om de Eeuwige Wil nog meer te verheerlijken en om zijn Koninkrijk op aarde af te smeken.

Terwijl ik dit deed, verraste mijn altijd geliefde Jezus mij. ***Hij zei mij:***
(2) “Mijn dochter, luister naar het wonderbaar geheim van mijn Wil. Als de mens Mij al het mooie, het heilige en het goede, dat in de loop van de geschiedenis van de wereld, door Mij, door mijn hemelse Moeder en door alle heiligen gedaan werd, wil aanbieden, moet zij in de Goddelijke Wil binnengaan. In Hem kunnen alle daden teruggevonden worden.

Terwijl je aandacht schonk aan elke daad, herinnerde je je deze daad en je bood hem aan Ons aan. Door dit te doen, voelde de heilige die deze daad, dat offer, verrichtte, zich geroepen door de pelgrimsziel. Hij zag zijn daad terug tot leven komen op aarde. Hierdoor werd de glorie voor zijn Schepper en voor zichzelf verdubbeld.

En jij, die Ons deze daad aangeboden hebt, wordt bedekt met de hemelse dauw van het Goede van deze heilige daad.
Naargelang de edelmoedigheid en de verhevenheid van de intentie, waarmee een daad aangeboden wordt, zijn de glorie en het goede dat hij voortbrengt des te intenser en groter.

Hoeveel Rijkdommen bezit mijn Wil!
In Hem bevinden zich al mijn Daden, de Daden van de soevereine Koningin, die allemaal wachten om door de mens erkend te worden en aangeboden te worden, om de weldaden voor de mensen te verdubbelen en om Ons een dubbele glorie te geven.

Deze Daden willen in de herinnering geroepen worden, om opnieuw tot leven te komen bij de mensen. Maar door gebrek aan aandacht sterven sommige. Anderen zijn zwak en overleven met moeite. Sommigen bevriezen van de kou of hebben niets om hun honger te stillen.

Onze Goede Dingen, onze Daden en onze Opofferingen komen niet naar buiten als ze niet opgeroepen worden. Want door aan hen te denken en hen aan te bieden, zijn de mensen bereid om hen te erkennen en het goede te ontvangen dat onze Daden bevatten.

Je kan de hemelbewoners geen grotere eer bewijzen, dan de daden,

die zij op aarde verricht hebben voor het nobele, zeer hoge en verheven doel, om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde te brengen, aan te bieden.

(3) Daarna bleef ik nadenken over de Goddelijke Wil.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:
(4) “Mijn dochter, om aanvaardbaar, volmaakt, geordend en volledig te zijn, moet elke handeling, elk gebed, elke gedachte, elke genegenheid, elk woord, zich verheffen tot hetzelfde doel dat God Zelf voor ogen heeft.

Wanneer de mens zich in zijn handeling verheft tot het Doel, dat door het Opperwezen gewenst is, omarmt hij de Oorsprong. En hij plaatst in zijn handeling het Doel waarvoor God hem geschapen heeft. Dan reiken God en de mens elkaar de hand. Zij willen en doen hetzelfde.

Hierdoor komt de goddelijke Orde, de goddelijke Handeling en hetzelfde Doel waarmee God wil dat die handeling verricht wordt, in de handeling van de mens binnen.
Door het binnentreden van het goddelijk Doel wordt de handeling op zichzelf volledig, heilig, volmaakt en volledig geordend. Zoals de auteur van het doel van de handeling, zo wordt deze handeling.

Daarentegen *als de mens zich niet verheft tot het door God beoogde doel in zijn daad*, dwaalt hij af van de oorsprong van zijn schepping en zal hij het Leven van de Goddelijke Daad in zich niet voelen.

Het zal misschien vele handelingen verrichten, maar deze zullen onvolledig, gebrekkig en wanordelijk zijn. Je kan zeggen dat deze handelingen afgedwaald zijn van het Doel van hun Schepper.

Wij houden er dus het meest van, om ons eigen Doel terug te zien in de handeling van de mens. Want daarmee zet hij ons Leven op aarde verder en laat hij onze Wil werken in zijn daden, in zijn woorden, in alles."

29-42- 12 oktober 1931 – De onophoudelijke Adem van God. Het Goddelijk Leven en de voltooide Daad van God in de mens. Het volk, de prinsen, het adellijk hof en het koninklijke leger van het Hemels Koninkrijk.

(1) Ik voel me volledig bekleed met de almachtige Kracht van het Goddelijk Fiat, die mij absorbeert en transformeert in zijn Licht.

Dit Licht is Liefde en doet het Leven van de Schepper in mij kloppen.
Dit Licht is Woord en deelt mij het meest wonderbare nieuws over:
het begin van mijn bestaan, de relaties, de banden van verbondenheid, de communicerende kracht, de onafscheidelijkheid die nog steeds bestaat tussen God en mij.

Maar wie houdt dit alles in stand, als het niet de Goddelijke Wil is?
O, Macht van het Allerhoogste Fiat!

Neerknielend in de onmetelijkheid van uw Licht, aanbid ik U zeer diep en verdwijnt mijn klein 'niets' in uw Liefde.

Ik was dit aan het denken. ***Mijn lieve Jezus zei mij:***
(2) "Mijn lieve dochter, enkel mijn Wil houdt en bewaart door een voortdurende Daad, het begin van de schepping van de mens intact..
Ons Allerhoogste Wezen heeft het begin gegeven en zijn leven bezield door de Kracht van onze Goddelijke Adem.
Deze Adem mag nooit onderbroken worden.

Wanneer Wij geven en een daad verrichten, trekken Wij deze immers nooit terug. Dit dient om het volledige Werk te vormen van het wezen dat Wij tot stand brengen.

Deze eerste Daad dient om het begin te geven en het Leven te vormen.
Hij dient ook om van de mens een voltooide Daad te maken.
Door onze Adem, vormen Wij in hem onze voortdurende Handelingen om ons Goddelijk Leven te voltooien.

Onze Adem vormt, in kleine beetjes, de groei van ons Leven in de mens. Door zich te geven, vormt Hij onze voltooide Daad van Heiligheid,

Schoonheid, Liefde, Goedheid, enz.
Wanneer Wij hem gevuld hebben, zodanig dat er geen daad meer aan toegevoegd kan worden, omdat de mens beperkt is, houdt onze Adem op en eindigt zijn leven op aarde.

Om onze Adem in de Hemel te vereeuwigen, dragen Wij ons voltooid Leven in hem, onze voltooide Daad, naar onze hemelse verblijfplaats als een triomf van onze schepping.

Er bestaat geen zeldzamere Schoonheid, dan deze voltooide Levens en Daden in het hemelse Verblijf. Deze Levens zijn de vertellers van onze Kracht, van het enthousiasme van onze Liefde.
Zij zijn de stemmen die onze almachtige Adem verkondigen. Hij alleen kan het Goddelijke Leven vormen, onze voltooide Daad in de mens.

Maar weet je waar Wij dit Leven en deze voltooide Daad die van Ons zijn, vormen? Wij doen dit in de ziel die in onze Goddelijke Wil leeft en die zich door Hem laat leiden. Ah, alleen in haar kunnen Wij het Goddelijke Leven vormen en onze volledige Daad ontwikkelen!

Onze Wil schiep de mens om alle goddelijke Eigenschappen en Kleuren te ontvangen. Als het penseel van de kunstenaar, schildert onze nooit onderbroken Adem, met een wonderbare en onnavolgbare vaardigheid de mooiste kleuren. En Hij vormt evenbeelden van ons Allerhoogste Wezen.

Zonder deze evenbeelden zou dit groot Werk van de Schepping en het groot Werk van de Kracht van onze Scheppende Handen niets zijn.
Het scheppen van de zon, de hemel en de sterren, en het hele universum zijn geen grote prestatie geweest, maar slechts een kleinigheid voor onze Macht.

Al onze Macht, al onze Goddelijke Kunsten, onze onbeschrijfelijke overmatige intense Liefde, zijn er echter om onze voltooide Daad in de mens te volbrengen, door ons Leven in hem te vormen.
Onze voldoening is zo groot dat Wijzelf gefascineerd zijn door deze verwezenlijking.

Een voltooide Daad in de mens volbrengen is de grootste Glorie, die Ons het meest verheerlijkt, de meest intense Liefde, die Ons het meest prijst, de Macht, die Ons voortdurend looft.

Maar helaas, voor degene die niet in onze Wil leeft, hoeveel gebroken en onderbroken daden zijn er!
Hoeveel van onze Goddelijke Levens zijn nauwelijks verwekt of worden hoogstens geboren, maar zonder te groeien!

De mensen verstoren de voortzetting van ons Werk en binden onze Handen. Ze brengen Ons in de positie van een landheer, die een land bezit, maar door ondankbare dienaren verhinderd wordt om te doen wat hij wil met zijn land. Hij kan het niet bezaaien en beplanten met wat hij wil. Arme heer, wiens land onvruchtbaar gehouden wordt, zonder de vruchten die hij ervan zou kunnen plukken, vanwege de onrechtvaardigheid van zijn dienaren!

De mensen zijn ons land. De ondankbare dienaar is de menselijke wil die zich tegen de Onze verzet en Ons belet om ons Goddelijk Leven in hen te vormen.
Maar je moet weten dat niemand de Hemel binnenkomt zonder ons Goddelijk Leven, of ten minste ons ontvangen of geboren Leven, te bezitten. De glorie, de zaligheid van de gelukzaligen, zal afhankelijk zijn van de groei van ons Leven, dat in hen gevormd is.

Hoe groot zal het verschil zijn tussen degene die Hem nauwelijks toegestaan heeft om verwekt, geboren te worden en te groeien, in vergelijking met de mens, die Ons een volledig Leven laten vormen heeft!
Het verschil zal zo groot zijn dat het voor de menselijke natuur onbegrijpelijk is. Zij zullen zijn als het volk van het Hemels Koninkrijk. Degenen die naar ons evenbeeld zijn, zullen daarentegen zijn als prinsen, ministers, de adellijke hofhouding, het koninklijk leger van de grote Koning.

Daarom *kan de mens die mijn Goddelijke Wil doet* en *daarin leeft*, *zeggen*: “Ik kan alles doen. En hoewel ik op aarde ben,
behoor ik tot de Familie van mijn Hemelse Vader."

29-43- 20 oktober 1931 – Ontmoetingen tussen God en de mens. God heeft de mens gevormd in het centrum van de Schepping.

(1) Mijn klein bestaan draait altijd omheen de Goddelijke Wil.

Ik voel dat Hij mij steeds meer naar Zich toe trekt.
Elk Woord, elk Licht of elke Kennis van Hem, is een nieuw leven dat Hij in mij blaast, een ongewone Vreugde die ik voel en een eindeloos Geluk, groter dan ik kan bevatten. Ik ben immers te klein. Ik voel mij alsof mijn hart zou kunnen barsten van goddelijke Vreugde en Geluk.

O, Goddelijke Wil! Maak Uzelf bekend, bezit en bemin iedereen, zodat iedereen gelukkig kan zijn, maar met een hemelse gelukzaligheid en geen aards geluk! Dat was ik aan het denken.

Mijn lieve Jezus kwam mij een bezoekje brengen. ***Hij zei mij***:

(2) "Mijn dochter, elke daad die je in mijn Goddelijke Wil verricht, is een stap die je zet in de richting van God. God zet dan een stap naar jou toe.
De stap van de mens is de oproep, die de goddelijke Stap uitnodigt om hem tegemoet te komen. Wij laten Ons nooit overtreffen of verslaan door zijn daden. Als hij één stap zet, zetten Wij er vijf, tien.

Omdat onze Liefde groter is dan de zijne, versnelt en vermenigvuldigt Zij de Stappen om de ontmoeting te bespoedigen en ons beiden in elkaar te laten versmelten. Vaak zetten Wij dus die eerste stap om de mens uit te nodigen om naar Ons toe te komen.

Wij willen ons schepsel, de mens. Wij willen hem iets van Ons geven. Wij willen dat hij op Ons gelijkt. Wij willen hem gelukkig maken. Daarom doen Wij er alles voor om hem te roepen.
De ziel die in onze Wil is, oh, hoe goed hoort zij het zacht geluid van onze Stappen, en hoezeer haast zij zich naar Ons toe om de Vruchten van onze Stappen te ontvangen.

Wil je weten wat die vruchten zijn? *Ons Scheppende Woord*.
Zodra de ontmoeting plaatsvindt, werpt de mens zich in het centrum van ons Allerhoogste Wezen. Wij ontvangen hem met zoveel Liefde dat hij deze niet kan bevatten en Wij verenigen hem met Ons.

Door ons Woord storten Wij onze Kennis over hem uit en maken Wij hem zo tot een deel van ons Goddelijk Wezen.

Op deze manier is elk van onze Woorden een uitstorting op de ziel.
Hoe meer niveaus van Kennis de mens verwerft door ons Woord, hoe meer niveaus van deelname hij zal ontvangen van zijn Schepper.

Zo zie je dat je met elke handeling die je verricht in mijn Goddelijke Wil een pad baant voor je stappen om je geheel te vormen uit Goddelijke Wil. Mijn Woord zal je dienen om je te vormen, te verlichten en je te laten deelnemen aan onze Godheid".

(3) Daarna ging mijn overgave aan het Goddelijk Fiat verder.
Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:
(4) "Kleine dochter van mijn Wil, je moet weten dat de enige reden van de Schepping ***onze Liefde*** was, die zich buiten Ons wou manifesteren en het centrum vormen waar haar Doel zich kon verwezenlijken.

Dit centrum was de mens, in wie Wij ons Leven zouden laten kloppen en onze Liefde laten voelen.
De gehele Schepping zou de omtrek van dit centrum zijn, een beetje zoals de stralen van de zon, die dit centrum zouden moeten omringen, verfraaien en ondersteunen.

Door zich in Ons te vestigen, zou dit Ons het veld moeten geven om een nieuwe Liefde te manifesteren, om dit centrum mooier, rijker en majestueuzer te maken. Onze Liefde zou zich over hem buigen, om een Werk te volbrengen dat onze Scheppende Handen waardig is.

Alle mensen zouden, verenigd met elkaar, het centrum van onze gemanifesteerde Liefde vormen.
Maar velen hebben zich van het centrum verwijderd.
Onze Liefde is blijven hangen, zonder een steun te vinden om zich aan vast te hechten, om haar oorspronkelijke Doel te verwezenlijken, de reden zelf van haar naar buiten treden.

De Orde van onze Wijsheid, het actieve Leven van onze naar buiten getreden Liefde, kon het niet verwezenlijken van ons Doel niet tolereren.

Door de eeuwen heen ***is er altijd een ziel geweest, die God gevormd heeft, als het centrum van de hele Schepping.***
In haar had onze Liefde een steunpunt, klopte ons Leven en werd het Doel van de hele Schepping bereikt.
Door middel van al deze centra wordt de Schepping in stand gehouden en bestaat de wereld nog steeds. Anders zou ze geen reden meer hebben om te bestaan. Want dan zou het Leven en de reden van alle dingen ontbreken.

Er is dus nooit een eeuw geweest en er zal ook nooit een eeuw komen waarin Wij geen dierbare zielen zullen kiezen, min of meer belangrijk, die het centrum van de Schepping zullen vormen en waarin ons kloppend Leven en onze Liefde aan het werk is.

Afhankelijk van de tijd, de omstandigheden en de behoeften, werden zij aangeboden voor het welzijn en de verdediging van iedereen.
Zij alleen hebben mijn heilige Rechten ondersteund en hebben Mij het terrein geboden om de Orde van mijn oneindige Wijsheid te handhaven.

Je moet weten dat deze zielen door ons Goddelijke Wezen in elke eeuw, uitgekozen zijn, als centrum van de Schepping, volgens het Goede dat Wij wilden doen en bekendmaken, en ook volgens de behoeften van de verspreide centra. Vandaar komt de diversiteit van hun daden, hun woorden en het goede dat zij gedaan hebben.
De hele essentie van deze zielen was echter mijn kloppend Leven en mijn gemanifesteerde Liefde, die in hen aan het werk was.

Wij hebben jou in deze eeuw gekozen als centrum van de hele Schepping, om het grote Goed duidelijker te maken, wat het betekent om in onze Wil te leven, zodat iedereen ernaar kan verlangen en zijn Koninkrijk kan oproepen. Zo kunnen de verspreide centra zich verenigen in dit ene centrum en kunnen zij één Centrum vormen.

De Schepping is een Geboorte die voortgekomen uit de Kracht van mijn Goddelijke Wil.
Het is rechtvaardig en noodzakelijk dat iedereen erkent wie deze Moeder is, die hen met zoveel Liefde het leven geschonken heeft, zodat al haar kinderen verenigd kunnen zijn met de Wil van hun Moeder. Met één enkele Wil zal het gemakkelijk zijn om één enkel Centrum te vormen, waar deze hemelse Moeder ons Goddelijk Leven en onze Liefde in werking, zal laten kloppen.

Temeer daar de overheersende ondeugd van deze eeuw, het idool van velen, het menselijk willen is, zelfs in het goede dat zij doen.
Daarom zie je dat uit dit goede veel fouten en zonden voortkomen.

Dit toont aan dat de bron die hen bezielde niet zuiver was, maar verdorven. Want het ware Goede weet goede vruchten voort te brengen. Daaraan kan je zien of het Goede dat je doet echt of vals is.

Het is dus uiterst noodzakelijk om ***mijn Goddelijke Wil bekend te maken*****,** band van Eenheid, krachtig wapen van Vrede en weldadige hersteller van de menselijke samenleving.

29-44- 26 oktober 1931 – De goede daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, veranderen in Licht. Wonderbare effecten van het zich overgeven in de Armen van Jezus. De mens die zich laat leiden door de Goddelijke Wil, wordt een volk van zijn Koninkrijk.

(1) Ik ben nog steeds in de armen van de Goddelijke Wil, die zijn dag van Licht in mijn kleine ziel vormt. Er vormt zich een wolk op deze dag, maar de Kracht van zijn Licht richt zich op haar. De wolk voelt zich geobserveerd en vlucht weg. Zij verdwijnt en *zij lijkt te zeggen*:
"Ik zie dat er geen plaats voor mij is in deze Dag, die de Goddelijke Wil in deze mens vormt."

En het lijkt alsof mijn Wil haar antwoordt:
"Waar Ik ben, is er voor niemand plaats omdat Ik één Daad van mijn Wil in de mens wil, die niets toelaat wat niet van Mij is."

O Goddelijke Wil, hoe wonderbaar, machtig en liefdevol bent U!
Hoe groot is uw jaloersheid waar U heerst!
O, verjaag altijd mijn ellende, mijn zwakheden en de wolken van mijn wil, opdat mijn dag altijd eeuwig kan zijn en de hemel van mijn kleine ziel altijd helder.

Ik dacht dit. ***Mijn lieve Jezus zei mij***:
(2) "Mijn dochter, het goede is Licht. Als dit goede in mijn Goddelijke Wil volbracht wordt, ontstaan er evenveel stralen als er goede daden zijn. Mijn Fiat richt zich op deze stralen van Licht in de omtrek van zijn Eeuwig Licht.
Deze handelingen worden dus opgenomen in onze Handelingen en zij vervullen een *dubbele functie*:
- één van lofprijzing, aanbidding en eeuwige Liefde jegens onze aanbiddelijke Majesteit, en
- een andere van verdediging, barmhartigheid, hulp en Licht voor de menselijke generatie, afhankelijk van de omstandigheden waarin zij zich bevindt.

Als goede daden echter niet in mijn Wil verricht worden, noch met zijn

Kracht, hebben ze, alhoewel zij licht zijn, niet de kracht om zich uit te breiden, om zich te vestigen in de omtrek van ons Licht.
Zij blijven zonder steun, als gebroken stralen en dus zonder Eeuwig Leven. Omdat ze niet de Bron van Licht bezitten, dreigen ze beetje bij beetje uit te doven.

(3) Nadat ik me overgegeven had aan de Goddelijke Wil, voelde ik me zeer bedroefd door het gemis van mijn lieve Jezus. Zijn gemis is als een hamer die steeds weer slaat om mijn pijn nog te verergeren.
En hij stopt met slaan wanneer de Goddelijke Gast uit zijn schuilplaats komt om zijn geliefd schepsel een bezoekje te brengen:

Zijn lieve Aanwezigheid, zijn Vriendelijkheid doet de vreugde herleven, zelfs in het verdriet. En de hamer stopt met zijn constant en wreed werk.
Zodra de hemelse Bezoeker zich terugtrekt, begint hij echter opnieuw te slaan. Mijn arme ziel is dan waakzaam, voor ingeval Hij weer gezien en gehoord zou kunnen worden.
Ik wacht vol ongeduld op Degene die mij gekwetst heeft en die als enige de macht heeft om deze wonde te genezen, die helaas zo pijnlijk is!
Zo uitte ik mijn verdriet toen mijn lieve Jezus terugkwam
Hij kuste mijn arme ziel en ***Hij zei mij***:

(4) “Dochter, ik ben hier. Geef je over in mijn Armen en rust uit.
Je overgave aan Mij, roept mijn overgave aan jou op en vormt mijn zoete rust in je ziel.
Jouw overgave aan Mij vormt de zachte en krachtige ketting, die Mij zo nauw met je ziel verbindt, dat Ik Mij er niet meer van kan losmaken, zodanig dat Ik haar dierbare en tedere Gevangene word.

Overgave aan Mij geeft aanleiding tot echt vertrouwen.
Dan vertrouwt de ziel op Mij en vertrouw Ik op haar.
Ik vertrouw op haar liefde die niet zal verzwakken,
Ik vertrouw op haar offers die Mij nooit iets zullen weigeren van wat Ik vraag. En Ik heb er het volste vertrouwen in dat Ik mijn Plannen kan verwezenlijken.
De overgave aan Mij, zegt dat zij Mij vrijheid geeft en dat Ik vrij ben om te doen wat Ik wil. Door haar te vertrouwen, openbaar Ik haar Mijn meest intieme Geheimen. Daarom, mijn dochter, wil Ik dat je je volledig overgeeft in mijn Armen. Hoe meer je je aan Mij overgeeft, hoe meer je mijn overgave in jou zult voelen.

(5) En ik: "Hoe kan ik mij aan U overgeven als U wegloopt?"
Jezus voegde eraan toe:
(6) “De overgave is volmaakt wanneer, als je ziet dat Ik wegglip, je je nog meer overgeeft. Dat maakt mijn vertrek moeilijker en bindt Mij nog meer.”
Hij vervolgde: “Mijn dochter*, het Leven, de Heiligheid bestaat uit twee Handelingen*: *God geeft zijn Wil en de mens ontvangt Hem.*

Daarna wordt het Leven in haar gevormd door deze Daad van de Goddelijke Wil die zij ontvangen heeft, om hem terug te geven in een daad van haar wil, om Hem opnieuw te ontvangen.

Geven en ontvangen, ontvangen en geven. Dat is alles.
God kan de mens niet meer geven dan de voortdurende Daad van zijn Wil. De mens kan God niet meer geven.
Want alles wat de mens van zijn Goddelijke Wil kan ontvangen,
is door hem ontvangen, als vorming van Goddelijk Leven.

Op deze manier, door te geven en te ontvangen, door te ontvangen en te geven, neemt mijn Goddelijk Fiat bezit van hem en vormt Hij zijn Koninkrijk. Het hele innerlijk van de mens, wordt als het volk van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil:
- *de intelligentie*, een trouw volk, dat zich verheugt om geleid te worden door de opperbevelhebber van het Goddelijke Fiat;
- *de menigte van gedachten* die zich rondom hem scharen en ernaar streven om de grote Koning, die troont in het centrum van de intelligentie van de mens, te eren;
- *de verlangens, de genegenheden, de hartkloppingen die uit het hart komen*, doen het aantal inwoners van mijn Koninkrijk toenemen.

O, hoe verdringen zij zich rond zijn Troon! Ze zijn allemaal aandachtig, klaar om de goddelijke bevelen te ontvangen en hen uit te voeren, zelfs als dat hun het leven kost. Hoe gehoorzaam en ordelijk is het volk van het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat!

Er zijn geen ruzies, geen onenigheid. Er is alleen deze menigte mensen binnen deze gelukkige mens, die maar één ding wil.
Als een goed getraind leger, nemen zij hun plaats in, in de Vesting van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

En *wanneer het binnenste van de mens geheel mijn volk wordt,*
komt het van binnenuit naar buiten en vergroot het het volk van de woorden, het volk van de werken, het volk van de stappen.

Je kan zeggen dat elke daad die dit hemels volk verricht,
het Woord bevat, de Opdracht geschreven in gouden letters:
"De Wil van God".
En wanneer deze menigte mensen in beweging komt, om elk zijn taak uit te voeren, halen ze de vlag tevoorschijn met het motto "***Fiat***",
gevolgd door de woorden geschreven in levend Licht:
"*Wij behoren tot de grote Koning van het Allerhoogste Fiat*."

Je ziet dus dat ***elke mens die zich laat beheersen door mijn Wil een volk vormt voor het Koninkrijk van God.***

Inhoudsopgave - Deel 29

29-1- 13 februari 1931 – De mens die leeft in de Goddelijke Wil, leeft in het centrum van zijn Licht. Omgekeerd bevindt de mens die niet in de Goddelijke Wil leeft, zich aan de rand van zijn Licht. De rust van God. De Schepping is stilzwijgend en de mens is de stem van de Schepping. De echo van God in de mens. Wanneer God zijn Waarheden openbaart, komt Hij uit zijn Rust en zet Hij zijn Werk verder. 5

29-2- 15 februari 1931 – Het Goddelijke Leven heeft Voedsel nodig om in de mens te groeien. De mens vormt met zijn liefde, in God zelf, zijn goddelijk Leven. De Goddelijke Liefde bevat de kiem om voortdurend Leven voort te brengen. 11

29-3- 17 februari 1931 – Opgelegde voorwaarden, bittere tranen. Jezus troost Luisa met de verzekering dat Hij haar de genade zal schenken om haar niet in het lijden te laten vallen. Alleen vrijwillig lijden vormt het ware offer. 14

29-4- 2 maart 1931 – Het offer van de heiligen brengen verdubbelt hun glorie. De Goddelijke Wil bevat de regenererende Kracht. Wie in de Goddelijke Wil leeft, verwerft het recht op Goddelijke Goede Dingen. 18

29-5- 6 maart 1931 - Jezus alleen was de auteur van Luisa's slachtofferrol. Omdat anderen deze beperkten, stond Hij haar rust toe. In God is er absolute rust. Buiten God is er arbeid. 20

29-6- 9 maart 1931 – Gods Liefde voor de mens kwam voor het eerst tot uiting in de Schepping. De uitstorting van de Liefde in de schepping van de mens. 23

29-7- 16 maart 1931 – De hemel en de schepping symboliseren de hemelse Hiërarchie. Een Daad van zuivere Liefde. 25

29-8- 23 maart 1931 – Je eigen wil voelen is één ding, je wil ook willen is iets anders. De Goddelijke Wil wil de mooiste rust schenken. Drievoudige handelingen in de daad van de mens. 29

29-9- 30 maart 1931 – Vernederingen brengen glorie. De tederheid van het Hart van Jezus. Een hard hart is tot alle kwaad in staat. Uitnodiging om de kruimels van de Goddelijke Goede Dingen te nemen. 32

29-10- 2 april 1931 – Het kostbaarste bezit van de mens, is de wil. De kracht van vrijwillig lijden. Het vlammetje wordt in de ziel aangestoken en gevoed. 35

29-11- 4 april 1931 – Het *'ik bemin U'* is donder. De Goddelijke Wil is de Hemel. De menselijkheid van de mens is de aarde. Het Lijden van het Hart van Jezus. Uitwisseling van leven. De Goddelijke Wil, begin, midden en einde. 39

29-12- 16 april 1931 – Moed behoort toe aan vastberaden zielen. Jezus staat aan het hoofd van zes engelen. De Daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, zijn Onderpanden van oneindige Waarde, eeuwige Banden, onbreekbare Kettingen. 43

29-13- 24 april 1931 – Om te kunnen werken, wil God de daden van de mensen als een klein stukje grond, waarop Hij zijn Werken kan neerzetten. De Adem en het kloppend Hart van de Schepping. De Werken van God zijn dragers van Leven. 46

29-14- 4 mei 1931 – De Kracht van het Woord van Jezus. Herhaalde handelingen zijn als het sap voor planten. Gedwongen lijden verliest zijn frisheid. Jezus wil vrij zijn in de ziel. 50

29-15- 10 mei 1931 – Wie wil ontvangen, moet geven. De Wegen van Jezus. De goddelijke Gaven, dragers van Vrede. De Goddelijke Wil bevat de Kracht van zuurdesem. Het Goede dat vervat zit in een Daad die volbracht is in de Goddelijke Wil. 54

29-16- 16 mei 1931. De Goddelijke Wil brengt de daden van de mens in harmonie. Enthousiasme van de Goddelijke Liefde bij het scheppen van de mens. Het contact met de Goddelijke Eigenschappen. 58

29-17-19 mei 1931 – Taferelen uit het Aards Paradijs. De zondeval. De Koningin van de Hemel verplettert de kop van de helse slang. De Woorden van Jezus bevatten de communicatieve deugd. Jezus spreekt over twijfels en moeilijkheden. 60

29-18- 27 mei 1931 – Het leven van het Goede sterft niet en verdedigt alle mensen. Standvastigheid in het Goede brengt God en de ziel in veiligheid. 66

29-19- 31 mei 1931 – Het geluk van Jezus is zijn schepsel te vinden in de Goddelijke Wil. God stort zich in de ziel en de ziel in God. Het klein huisje in Nazareth. 69

29-20- 5 juni 1931 – Het is noodzakelijk om vrienden te maken in goede tijden. Verdriet van Jezus vanwege het in de steek gelaten

worden door de apostelen. De menselijke wil is de gevangenis van de mens. 74

29-21- 8 juni 1931 – God is vreugdevol wanneer de mens zich herinnert wat Hij in de Schepping gedaan heeft. Herhaalde handelingen vormen het voedsel van de ziel. Alles begint op aarde en eindigt in de Hemel. 77

29-22- 16 juni 1931 – Jezus bidt. Noodzaak om iets te bezitten om het aan anderen te kunnen doorgeven. De kleine lichtjes zijn verweven met het grote Licht van de Goddelijke Wil. 81

29-23- 23 juni 1931 – De Schepping manifesteert het Goddelijke Vaderschap en God voelt zich Vader van hen, die Hem in zijn Schepping herkennen. 84

29-24- 30 juni 1931 – De grootste Genade die God de mens geschonken heeft, was hem in staat te stellen om zijn daden in de Goddelijke Wil te verrichten. Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil bestaat en de mensheid bezat het in het verleden. 87

29-25- 2 juli 1931 – De Goddelijke Wil bevat de Kracht om het Goede dat je doet om te zetten in de natuur. De terugkeer van de werken naar hun Schepper. De handelingen van de Schepping zijn vastgelegd, maar de daden van de mens ontwikkelen zich en groeien. 90

29-26- 6 juli 1931 – Het Boek van het Fiat in de diepten van de ziel - het Boek van het Fiat in de Schepping. De Goddelijke Wil houdt alle mensen onder de regen van zijn Voortdurende Handeling. 95

29-27- 13 juli 1931 – Beweging is een teken van leven. Het paspoort om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil binnen te gaan. De taal en de stad van dit Koninkrijk. De vredestichter staat tussen God en de mensen. 98

29-28- 17 juli 1931 – Weldadige regen. De Schepping zet de uiterlijke en innerlijke Orde van de Goddelijke Wil verder. De mens wordt in zijn Armen gedragen. 100

29-29- 23 juli 1931- De vruchtbaarheid van het Licht. De Schepping is het feest van God en de mens. Het regime en de regels van de Goddelijke Wil. 103

29-30- 27 juli 1931 - Het groot ongeluk van degene die de Goddelijke Wil niet doet. Het leerrijk voorbeeld van Adam. 106

29-31- 3 augustus 1931 – Elke daad die in mijn Goddelijke Wil verricht wordt, doet het Goddelijke Leven in de mens groeien. Het grootste Geschenk van God zijn de Waarheden. 108

29-32- 10 augustus 1931 – Lelijkheid van de menselijke natuur zonder de Goddelijke Wil. Schoonheid van de mens die in Hem leeft. De Glimlach van de Hemel op aarde. 110

29-33- 22 augustus 1931 – De Goddelijke Boodschappers die het wonderlijk nieuws in het hemels Vaderland brengen. De Goddelijke Wil is niet tevreden met woorden. Hij wil daden verrichten. 115

29-34- 30 augustus 1931 – God wil de mens bij Zichzelf hebben om hem te verrassen met nieuwe Geschenken. De Liefde, de Orde en de Onafscheidelijkheid van alle geschapen dingen. De mens is met hen verbonden. 117

29-35- 7 september 1931 – De oproep aan alle Werken die uit het Fiat voortgekomen zijn. Het kloppend leven van de mens in hen. Bescherming, sprekende stemmen, aanvallers. 120

29-36- 12 september 1931 - Ware liefde vormt het vuur waarin je jezelf opbrandt om degene die je bemint terug tot leven te wekken. De Dag van Jezus in de Eucharistie. 123

29-37- 16 september 1931 – Wonderbare effecten van het Licht van de Goddelijke Wil. De Hemel opent zich voor de zielen die aan het werk zijn. Onze daden zijn als ademtochten die het Goede doen rijpen. 127

29-38- 21 september 1931 – De Goddelijke Wil vormt de Dag in de daad van de mens. Door zijn menselijke wil te doen, vormt de mens de wegen naar de uitgangen, de pijnlijke stappen, de slapeloze nachten. 129

29-39- 29 september 1931 – Groei van de mens voor de Goddelijke Majesteit. Leven in de Goddelijke Wil is een Geschenk dat God aan de mensheid zal geven. 132

29-40- 4 oktober 1931 – Twijfels en angsten zijn wonden voor de Liefde. De Goddelijke Wil is één Daad. Het grootste Wonder. De nacht en de dag van de ziel. 135

29-41- 8 oktober 1931 – De Goddelijke Wil bewaart alle daden van alle heiligen. God en de mens reiken elkaar de hand. Daden die afdwalen van het Doel van onze Schepper. 139

29-42- 12 oktober 1931 – De onophoudelijke Adem van God. Het Goddelijk Leven en de voltooide Daad van God in de mens. Het

volk, de prinsen, het adellijk hof en het koninklijke leger van het Hemels Koninkrijk. 142

29-43- 20 oktober 1931 – Ontmoetingen tussen God en de mens. God heeft de mens gevormd in het centrum van de Schepping. .144

29-44- 26 oktober 1931 – De goede daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, veranderen in Licht. Wonderbare effecten van het zich overgeven in de Armen van Jezus. De mens die zich laat leiden door de Goddelijke Wil, wordt een volk van zijn Koninkrijk. 148

Inhoudsopgave - Deel 29 152